

LV

LV

LV

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 14.11.2008
COM(2008) 721 galīgā redakcija

2008/0216 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES REGULA,

**ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības
politikas noteikumu ievērošanu**

{SEK(2008) 2760}

{SEK(2008) 2761}

(iesniegusi Komisija)

PASKAIDROJUMA RAKSTS

I. Priekšlikuma konteksts

Vispārīgais konteksts

Kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) pamatuzdevums ir limitēt un kontrolēt nozvejas apjomus, nosakot kopējo pieļaujamo nozveju (KPN) un valstu kvotas saistībā ar tehniskajiem noteikumiem un zvejas piepūles shēmām. Eiropas zivsaimniecības kontroles politika ir KZP uzmanības centrā, jo tās uzticamība ir atkarīga no minētās kontroles politikas efektīvas piemērošanas. Neraugoties uz zināmiem panākumiem, kontroles sistēmai joprojām piemīt būtiskas nepilnības, uz kurām norādījusi gan Eiropas Komisija¹, gan Eiropas Revīzijas palāta². Pašreizējā kontroles sistēma ir neefektīva, dārga un sarežģīta, un tā nedod vēlamos rezultātus. Ja nesekmīgā kontroles politika turpināsies, tas būtiski ietekmēs zvejas resursu, zvejniecības un no zvejas atkarīgo reģionu nākotni. Tālab Komisija ierosina pamatīgi reformēt kontroles sistēmu, kas ir KZP pamatā. Šāda ierosme ir Komisijas galvenā prioritāte zivsaimniecības jomā 2008. gadā.

Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Nemot vērā kontroles politikas reformas globālo un integrēto pieeju, kas pievēršas katram KZP aspektam, tai ne tikai jāuzlabo kontroles kapacitāte un zvejas resursu pārvaldība un jānodrošina vienlīdzīgi konkurences apstākļi Eiropas Savienībā, bet arī jārada pozitīva strukturālā ietekme uz zvejniecību un tirgu, un tādējādi jāapkaro noteikumu neievērošanas radītās ekonomiskās, vides un sociālās sekas. Konkrētāk, priekšlikuma mērķi ir šādi.

Jauna, kopīga pieeja kontrolei un inspekcijai

Saskaņotu inspekcijas procedūru un augstāku standartu ieviešanai ir jānodrošina kontroles politikas vienāda īstenošana dalībvalstīs, vienlaikus ņemot vērā un respektējot dažādo flotu atšķirības un raksturīgās īpašības.

Noteikumu ievērošanas kultūra

Mērķis ir ietekmēt visu to ieinteresēto personu rīcību, kas ir iesaistītas pilnā zvejas darbību ciklā (zvejošana, apstrāde, izplatīšana un tirdzniecība), tā, lai KZP politikas un noteikumu ievērošana tiktu panākta ne tikai uzraudzības un kontroles rezultātā, bet veidotos arī vispārēja noteikumu ievērošanas kultūra, saskaņā ar kuru katra nozares daļa dod savu artavu noteikumiem atbilstīgās darbībās un tiek atjaunota KZP noteikumu leģitimitāte.

KZP noteikumu efektīva piemērošana

Mērķis ir stiprināt Komisijas pārvaldības pilnvaras un spēju iejaukties proporcionāli noteikumu neievērošanas pakāpei dalībvalstī. Tiks skaidri noteikti Komisijas un dalībvalstu pienākumi, lai novērstu pārkāpšanos un nodrošinātu to, ka Komisija nenovirzās no savas pamatdarbības, proti, kontrolēt un verificēt KZP noteikumu izpildi dalībvalstīs. Pašreizējā “mikrolēmumu” sistēma būtu pakāpeniski jāaizstāj ar pieeju, kuras pamatā ir makropārvaldība.

¹ COM(2007) 167.

² Īpašais ziņojums Nr. 7/2007.

Spēkā esošie noteikumi priekšlikuma jomā

Kontroles politikas pamats ir noteikts Padomes Regulā (EEK) Nr. 2847/93 (turpmāk "Kontroles regula"³) un V nodaļā Padomes Regulā (EK) Nr. 2371/2002 (turpmāk "Pamatregula"⁴). Kontroles regula ir grozīta divpadsmit reizes. Sarežģītību, ko radījuši daudzie grozījumi Kontroles regulā, vēl vairāk saasina tas, ka daudzi kontroles noteikumi ir ietverti vairākās citās atsevišķās regulās.

Atbilstība pārējiem ES politikas virzieniem un mērķiem

Īstenojot priekšlikumu, varēs sasniegt KZP vispārējo mērķi, proti, panākt ūdeņu dzīvo resursu ilgtspējīgu izmantošanu. Tā kā priekšlikums pievēršas dabas resursu aizsardzībai, tas palīdzēs arī īstenot ilgtspējīgas attīstības stratēģiju, par ko Eiropadome vienojās 2006. gada jūnijā. Turklāt tas ir saskaņā ar mērķiem, kas noteikti 2002. gada Pasaules augstākā līmeņa sanāksmē par ilgtspējīgu attīstību attiecībā uz zvejniecības pārvaldību⁵, un ar principu "censties panākt okeānu labāku pārvaldību", kas ir pamatā pašreizējām sarunām par Kopienas jūrniecības politiku nākotnē. Turklāt kontroles reformas vispārējais mērķis ir atspoguļots četrās galvenajās jomās, ko Komisija identificējusi kā jomas, kurās ir iespējams uzlabot Kopienas tiesību aktu piemērošanu⁶.

II. Apspriešanās ar ieinteresētajām personām un ietekmes novērtējums

Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Apspriešanās metodes, galvenās mērķnozares un vispārīgs respondentu raksturojums

Sagatavojot šo priekšlikumu, notika vairākas apspriešanās ar dalībvalstīm (ministru un ekspertu līmenī) un ar nozares pārstāvjiem, padomdevējām institūcijām un visām citām ieinteresētajām aprindām. Papildu stimulš darbam pie šā priekšlikuma tika dots, izveidojot Dienestu vadības grupu vispārējās pieejas analīzei un darba grupas konkrētos jautājumos.

1. Dalībvalstis

- Komisija sagatavoja neoficiālu dokumentu, kurā izklāstīja galvenos aspektus attiecībā uz ierosināto reformu. To apsprieda zivsaimniecības ministru neformālā sanāksmē 2008. gada 18. februārī. Iepriekšējā tikšanās ar dalībvalstu zivsaimniecības nozares amatpersonām bija notikusi 2008. gada 15. janvārī. 2008. gada 1. februārī notika tikšanās ar dalībvalstu zivsaimniecības kontroles speciālistiem, lai iepazīstinātu viņus ar reformas mērķiem.
- MARE ĢD izveidoja dalībvalstu ekspertu darba grupu, lai izstrādātu saskaņotas inspekcijas procedūras un kontroles standartus.

³ Padomes 1993. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2847/1993, ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai (OV L 261, 20.10.1993.).

⁴ Padomes 2002. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku (OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.).

⁵ Pasaules augstākā līmeņa sanāksmes par ilgtspējīgu attīstību ziņojums, Johannesburga, Dienvidāfrika, 2002. gada 26. augusts – 4. septembris (ANO publikācija).

⁶ Skatīt COM(2007) 502, 5.9.2007., "Rezultātu Eiropa — Kopienas tiesību aktu piemērošana".

- Londonā, Madridē un Kopenhāgenā cita pēc citas notika trīs sanāksmes, kurās tikās elektroniskās ziņošanas sistēmas (EZS) tehniskie eksperti. Tās veicinās moderno tehnoloģiju labāku izmantošanu atbilstīgi jaunajai kontroles regulai.
- Saistībā ar reformu ir parakstīti saprašanās memorandi ar dalībvalstīm (Grieķiju, Itāliju, Poliju, Spāniju un Zviedriju). Tie iezīmē pieejas maiņu, jo tajos noteikti precīzi kritēriji zivsaimniecības kontroles sistēmas uzlabošanai attiecīgajās dalībvalstīs.

2. Ieinteresēto personu padomdevējas struktūras un plašāka sabiedrība

- 2008. gada 10. aprīlī tika organizēts vienas dienas seminārs ar pārstāvjiem no reģionālajām konsultatīvajām padomēm un Zvejniecības un akvakultūras padomdevējas komitejas, lai uzzinātu viņu viedokļus par plānoto KZP kontroles politikas reformu.
- Zivju populācijas izsekojamības projekta un *DTU Aqua* satvarā MARE ĢD piedalījās arī semināros par izsekojamību, kas būs reformas neatņemama sastāvdaļa. MARE ĢD un Kopīgais pētniecības centrs Briselē 2008. gada 17. jūnijā organizēja darbsemināru par šo tematu.
- Ar reformu 2008. gada 18. septembra sanāksmē iepazīstināja augsta līmeņa neatkarīgu ieinteresēto personu grupu ar administratīvo slogu saistītiem jautājumiem. Priekšsēdētājs apgalvoja, ka grupa ļoti atzinīgi vērtē MARE ĢD doto izklāstu un pilnībā atbalsta ierosināto reformu, ņemot vērā paredzēto administratīvā sloga samazinājumu nozarei.
- Laikā no 2008. gada februāra līdz maijam notika plašas sabiedriskās apspriešanas, pamatojoties uz Komisijas dienestu darba dokumentu, kas publicēts Komisijas tīmekļa vietnē. MARE ĢD sagatavotajā apspriešanās dokumentā bija ietverta īsa problēmas analīze, pievēršoties deviņām iespējamām rīcības jomām, kas norādītas iepriekš minētajā neoficiālajā dokumentā.

Atbilžu kopsavilkums un tas, kā tās ņemtas vērā

Komisijas ierosinājumi saņēma pozitīvas atsauksmes no apspriešanās procesa dalībniekiem. Gandrīz visās atbildēs bija uzsvērts, ka ir lietderīgi pastiprināt Kopienas rīcību šajā jomā. No plaša ieinteresēto personu loka tika saņemtas divdesmit piecas atbildes. Visas atbildes tika publicētas Komisijas oficiālajā tīmekļa vietnē ar norādi uz to autoriem un izcelsmi⁷.

Apspriešanās dalībnieki plaši atbalstīja Komisijas ierosmi un tās galvenos mērķus. Visi vienbalsīgi piekrita, ka ir vajadzīga kontroles sistēmas reforma. Daudzi dalībnieki uzsvēra, ka reformas galvenajam mērķim jābūt noteikumu ievērošanas kultūrai. Proti, visas ieinteresētās personas atbalstīja saskaņotu administratīvo sankciju ieviešanu, noteikumu vienkāršošanu un racionalizāciju un sadarbības un palīdzības stiprināšanu. NVO un valsts iestādes īpaši atbalstīja reformu kā efektīvu instrumentu no videi nekaitīgas un ilgtspējīgas zivsaimniecības viedokļa. Visi piekrita, ka jāizstrādā jauna pieeja inspekcijai un kontrolei EK līmenī, nodrošinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus un veicinot ciešāku sadarbību starp Komisiju, zivsaimniecības kontroles iestādēm dalībvalstīs un uzņēmējiem visā ražošanas ķēdē.

⁷

http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/governance/consultations/consultation_280208_contributions_en.htm

Dalībnieki vienojās, ka kontroles aģentūrai jāuztic svarīgāka un konstruktīvāka loma darba koordinēšanā un mācību organizēšanā. NVO atbalstīja domu, ka Komisijai jānodrošina vairāk instrumentu, lai tā varētu laikus iejaukties, turpretim nozares pārstāvjus interesēja, kam — nozarei vai dalībvalstīm — būs jāsedz izmaksas, kas saistītas ar pasākumiem, kuri vērsti pret dalībvalstīm, un EK atbalsta izmaksas apturēšanu.

Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana

Zinātnes nozares un specializācijas jomas

Lai pamatotu dažus argumentus šajā ziņojumā, Komisija izmantoja neatkarīgu ekspertu palīdzību. Ekspertus lūdza noteikt iespējamo pozitīvo un negatīvo ietekmi, kāda būtu ierosinātajām politikas iespējām, tostarp kompromisus konkurējošu mērķu sasniegšanā, lai varētu pieņemt pamatotus politiskus lēmumus.

Galvenās organizācijas un eksperti, no kuriem pieprasīja atzinumus

Starp Komisiju un neatkarīgo konsultantu *MRAG* tika noslēgts īpašs līgums (pamatlīguma ietvaros: FISH/2006/09, Pētījumi KZP un jūrlietu jomā, 4. daļa. Ietekmes novērtējuma pētījumi saistībā ar KZP).

Saņemto un izmantoto atzinumu kopsavilkums

- Kā liecina orientējošā kvalitatīvā un kvantitatīvā analīze, lai gan daži no ierosinātajiem pasākumiem ir nozīmīgāki nekā citi, tomēr visas paketes īstenošana kopumā, izmantojot saistošu, nevis brīvprātīgu instrumentu, kas līdzinās, piemēram, *FAO* atbildīgas zivsaimniecības vadības kodeksam, šķiet, būs efektīvāks līdzeklis, lai sasniegtu augstu noteikumu ievērošanas pakāpi.
- Ja ierosinātos pasākumus īsteno ar saistošu regulu un ja dalībvalstis piemēro šo regulu un spēkā esošos daudzgadu atjaunošanas plānus, tad papildu neto ieguvums, kas nozarei rastos atjaunotu un labāk aizsargātu krājumu rezultātā, 10 gadu laikā varētu būt 10 miljardi euro. Līdz ar šādiem ekonomiskiem ieguvumiem varētu palielināties arī nodarbinātība, proti, rasties līdz pat 4000 jaunu darbavieta visās apakšnozarēs. Izšķirošais jautājums ir tas, kā zivju produkcijas pieaugums veicinās jaunu darbavieta veidošanos attiecīgajās nozarēs un reģionos.
- Cik lielā mērā jaunās regulas īstenošana dos minētos ieguvumus, būs atkarīgs no tā, kā izdosies pāriet no galvenokārt jūrā veiktas kontroles uz rentablākām operācijām uz sauszemes; tam sākotnēji būs vajadzīgi lielāki ieguldījumi kontroles procedūru izstrādē, nevis kontroles līdzekļos. Tomēr neto ieguvumiem būtu jārodas ātri, attiecīgajām izmaksām pakāpeniski samazinoties divos vai trīs gados pēc sistēmas ieviešanas, kad būs izveidojusies noteikumu ievērošanas kultūra.
- Tā kā kontroles pasākumi kļūst lietderīgāki un efektivitāte palielinās, efektivitātes ieguvumus var nodot tālāk uzņēmējiem, jo palielinās zvejas rentabilitāte un peļņas daļa, kas pieejama apkalpei un citiem darbiniekiem.

Ekspertu atzinumu publiskošanai izmantotie līdzekļi

Pētījums būs pieejams MARE ĢD tīmekļa vietnē.

Ietekmes novērtējums

Komisija veica priekšlikuma ietekmes novērtējumu, kura rezultātā tika sagatavots ziņojums, kas būs pieejams MARE ĢD tīmekļa vietnē. Ziņojumā tika aplūkotas šādas iespējas.

- 1. iespēja. Politika nemainās. Turpina īstenot pašreizējo politiku un galveno uzmanību pievērst spēkā esošā regulējuma īstenošanai un noteikumu izpildei.

1. apakšiespēja. Politika nemainās, tiek saglabāts pašreizējais stāvoklis.

Šī apakšiespēja balstās uz pieņēmumu, ka pašreizējā kontroles politika ir pietiekama, lai nodrošinātu noteikumu ievērošanu un KZP mērķu sasniegšanu, un ka galvenā problēma ir tā, ka dalībvalstis pilnībā neizpilda spēkā esošās normatīvās prasības. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš spēkā esošo tiesību aktu labākai īstenošanai.

2. apakšiespēja. Spēkā esošā regulējuma īstenošana un prasību izpilde, izmantojot īstenošanas regulas.

Šī ir alternatīva iespējai vienkārši turpināt pašreizējo stāvokli; īstenojot šo apakšiespēju, varētu pieņemt trūkstošos īstenošanas noteikumus, lai nodrošinātu pilnu tehnisko noteikumu kopumu, kas būtu pamats visaptverošai kontroles sistēmai.

“Rīkojoties kā parasti”, jau tā sarežģītais noteikumu mudžeklis tiktu nekoordinēti papildināts ar jauniem noteikumiem, neizstrādājot jaunu pieeju kontrolei un inspekcijai. Līdzās Komisijas nepietiekamajai spējai rīkoties arī turpmāk saglabātos valsts tiesību sistēmās valdošā iecietība pret pārkāpumiem, juridisku vai procedurālu iemeslu dēļ pēc pārkāpumiem veiktie turpmākie pasākumi būtu neapmierinoši un būtu pieejama vien nepilnīga informācija par sankcijām un iepriekšējiem noteikumu neievērošanas gadījumiem.

- 2. iespēja. Kontroles regulas pārstrādāšana un rīcības kodeksa izstrāde

Pieeja, kas apvieno konsolidētu tiesisko regulējumu ar vadības instrumentu, piemēram, “rīcības kodeksu”, zināmā mērā palīdzētu uzlabot pašreizējo kontroles sistēmu. Pēc vienpusējas rīcības vienā vai vairākos flotes segmentos dažas zvejniecības varētu atgūties, bet kopumā šī pieeja nemainītu pašreizējo noteikumu saturu un nepievienotu nevienu jaunu juridisku instrumentu, kā arī būtu pārāk atkarīga no to brīvprātīgas īstenošanas dalībvalstīs.

- 3. iespēja. Regulējošs instruments jaunas saistošas regulas veidā

Trešā novērtējamā iespēja bija īstenot reformu paketi, izmantojot regulējošu dokumentu, kas būtu saistošs Kopienas līmenī. Šīs pieejas pamatā ir vienlīdzīgu konkurences apstākļu radīšana Eiropas Savienībā. Tā nodrošinātu KZP noteikumu vienādu piemērošanu visā ES un nediskriminējošu attieksmi pret visiem zvejniekiem. Lielākas Komisijas inspektoru pilnvaras neļautu dalībvalstīm noslēpt nepilnības KZP noteikumu īstenošanā.

- 4. iespēja. KZP kontroles politikas centralizācija ES līmenī un Komisijas un Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūras (KZKA) kompetences palielināšana

Saskaņā ar šo iespēju Komisija un kontroles aģentūra apvienotu dalībvalstu inspekcijas resursus un izstrādātu vispārpieņemtus standartus, kuru ilgtermiņa mērķis ir izveidot Eiropas krasta apsardzes sistēmu. Tomēr no šīs iespējas jau pašā sākumā nācās atteikties, jo uzdevumu pārdalīšana starp Komisiju un dalībvalstīm pārsniegtu Līgumā paredzētās iespējas. Politiski nav ticams, ka dalībvalstis piekristu pēkšņi atteikties no varas par labu pārvalstiskai organizācijai. Turklāt šāda iespēja ietvertu ievērojamu budžeta izdevumu pieaugumu, ko Komisija nespētu segt.

III. Priekšlikuma juridiskie aspekti

Priekšlikuma saturs

Priekšlikuma pamatideja ir tā, ka efektīvai kontroles politikai jābūt globālai un integrētai un jāaptver visi problēmas aspekti “no tīkla līdz galdam”.

Jauna, kopīga pieeja kontrolei un inspekcijai

Lai gan nedrīkst ignorēt to, cik lielā mērā zvejas kuģi izpilda tehniskos pasākumus, lielāka uzmanība ir jāpievērš visaptverošai nozveju uzraudzībai. Šajā sakarā ir jāpanāk:

- standartizētas, koordinētas inspekcijas darbības un procedūras visos “ķēdes posmos” (jūrā, ostā, pārvadāšanas un tirdzniecības laikā),
- vispārēji standarti konkrētiem kontroles pasākumiem, kas piemērojami atjaunošanas un daudzgadu plāniem, aizsargājamām jūras teritorijām un izmetumiem,
- visaptverošas izsekojamības sistēmas ieviešana,
- moderno tehnoloģiju pilnīga izmantošana un efektīvas datu validācijas sistēmas, lai veiktu sistemātiskas un visaptverošas visu attiecīgo datu kontrolpārbaudes,
- stratēģiska plānošana, taktiska mērķu izvirzīšana un paraugu ņemšanas stratēģija,
- informācijas izmantošana, kas ļauj noteikt riskus un racionalizēt kontroli.

Noteikumu ievērošanas kultūra

Šajā sakarībā galvenā uzmanība jāpievērš šādiem aspektiem:

- tiesiskā regulējuma vienkāršošana un racionalizācija,
- saskaņotu preventīvu sankciju ieviešana,
- soda punktu sistēmas ieviešana par pārkāpumiem, ko izdarījuši kapteiņi, operatori vai zvejas licences beneficiāri,
- noteikumu izpildes pasākumi un ar tiem saistītās sankcijas,
- uzlabota sadarbība starp dalībvalstīm un ar Komisiju, tostarp Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūras (KZKA) pilnvaru paplašināšana,
- modernizēta datu nosūtīšana un informācijas apmaiņa gan starp dalībvalstīm, gan ar Komisiju vai KZKA, izmantojot drošas tīmekļa vietnes.

KZP noteikumu faktiskā piemērošana

Lai nodrošinātu KZP noteikumu faktisku piemērošanu, jāpastiprina Komisijas spējas iejaukties proporcionāli noteikumu neievērošanas pakāpei dalībvalstīs. Vienlaikus jāpastiprina Komisijas pārvaldības spēja. Priekšlikumā ietverti šādi aspekti:

- Komisijas inspektoru pilnvaru pārskatīšana,
- dalībvalstu rīcības plāni, lai vajadzības gadījumā uzlabotu to īstenošanu,
- Komisijas pilnvaras koriģēt dalībvalstu nozvejas datus,
- zvejas liegumu noteikšana pēc Komisijas ierosmes,

- lielāka Komisijas elastība, veicot kvotu atvilkumus vājas kvotu pārvaldības gadījumos,
- finansiāli pasākumi sliktas pārvaldības gadījumos.

Juridiskais pamats

EK līguma 37. pants.

Subsidiaritātes princips

Priekšlikums ir Kopienas ekskluzīvā kompetencē. Tāpēc subsidiaritātes principu nepiemēro.

Proporcionalitātes princips

Priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu šādu iemeslu dēļ. Pašreizējo KZP kontroles sistēmas nepilnību risināšanai vajadzīgi pasākumi, kas ir proporcionāli mērogam un pielāgoti attiecīgo darbību būtībai. Saskaņā ar definīciju ūdeņu dzīvo resursu ilgtspējīga izmantošana ir joma, kas jāregulē Kopienas līmenī un ko nevar pārvaldīt ar nesaistītiem pasākumiem valsts līmenī. Ierosinot jaunu regulējumu KZP darbību kontrolei, Komisija atsauca uz ieinteresēto personu un dalībvalstu lūgumiem radīt vienlīdzīgus konkurences apstākļus ES mērogā. Saskaņotu inspekcijas un kontroles procedūru noteikšana būtībā ir jautājums, kas jārisina ES līmenī.

Juridisko instrumentu izvēle

Ierosinātais juridiskais instruments: regula.

Citi instrumenti nebūtu piemēroti šādu iemeslu dēļ. KZP ir Kopienas ekskluzīvā kompetencē. Kopienas līmenī pieņemtajiem noteikumiem jābūt vienādiem un saistošiem, lai novērstu dažādu standartu līdzāspastāvēšanu dalībvalstīs. Tāpēc ir pamatoti pieņemt regulu.

IV. Ietekme uz budžetu

Priekšlikums neietekmē Kopienas budžetu.

V. Papildu informācija

Vienkāršošana

Priekšlikuma pieņemšanas rezultātā tiks vienkāršoti attiecīgie tiesību akti, kā arī uzlabota kontroles sistēma. Gadu gaitā pašreizējā KZP kontroles politikā ir nākuši klāt aizvien jauni noteikumi, kas iekļauti dažādās regulās, turklāt dažās no tām noteikumi pārklājas. Viens priekšlikuma mērķis ir padarīt skaidrākus piemērojamus kontroles noteikumus. Tomēr kontrole acīmredzami joprojām ir sarežģīts jautājums, un ir jāatrod līdzsvars starp vajadzīgajiem pienākumiem, kuri jāaglabā, un vajadzību precizēt un samazināt administratīvo slogu iestādēm un privātajam sektoram.

Šajā kontekstā vienkāršošanai ir vairāki aspekti.

- Ar sistēmu tiek izveidots vienots vērienīgs regulējums, kurā noteikti principi, kas reglamentē visus kontroles aspektus, savukārt sīki izstrādāti tehniskie noteikumi tiek atstāti īstenošanas regulu ziņā.
- Ar sistēmu tiek izveidots vienots regulējums, ko piemēro Kopienas uzņēmējiem un valsts iestādēm, standartizējot noteikumus par inspekciju un kontroli (tostarp

saskaņotu sankciju ieviešanu), tādējādi veicinot vienlīdzīgu konkurences apstākļu radīšanu Eiropas Savienībā.

Spēkā esošo tiesību aktu atcelšana

Priekšlikuma pieņemšanas rezultātā spēkā esošie tiesību akti tiks atcelti.

Pārbaude, pārskatīšana un turpināmība

Priekšlikumā ir ietverta pārbaudes klauzula.

Priekšlikums

PADOMES REGULA,

ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu,

apspriedusies ar Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāju,

tā kā:

- (1) Kopējās zivsaimniecības politikas mērķis, kas izklāstīts Padomes 2002. gada 20. decembra Regulā (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku⁸, ir panākt ūdeņu dzīvo resursu izmantošanu, kas nodrošina ilgtspējīgus ekonomiskos, vides un sociālos apstākļus.
- (2) Ņemot vērā to, ka kopējās zivsaimniecības politikas sekmes ir atkarīgas no efektīvas kontroles sistēmas ieviešanas, šajā regulā paredzēto pasākumu mērķis ir izveidot Kopienas sistēmu inspekcijai, uzraudzībai, kontrolei, pārraudzībai un noteikumu izpildei, piemērojot globālu un integrētu pieeju, lai nodrošinātu visu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu nolūkā panākt ūdeņu dzīvo resursu ilgtspējīgu izmantošanu, aptverot visus politikas aspektus.
- (3) Kā liecina pieredze, kas gūta, piemērojot Padomes 1993. gada 12. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2847/93, ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai⁹, pašreizējā kontroles sistēma vairs nav pietiekama, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu.
- (4) Kontroles noteikumi patlaban ir ietverti daudzos juridiskajos dokumentos, kas savstarpēji pārklājas un ir sarežģīti. Dalībvalstis nepilnīgi īsteno dažas kontroles

⁸ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

⁹ OV L 261, 20.10.1993., 1. lpp.

sistēmas daļas, un rezultātā pasākumi, ko veic, reaģējot uz kopējās zivsaimniecības politikas pārkāpumiem, ir nepietiekami un atšķirīgi, un tiek apgrūtināta vienlīdzīgu konkurences apstākļu radīšana zvejniekiem visā Kopienā. Tāpēc pašreizējais režīms un visi tajā ietvertie pienākumi ir jākonsolidē, jāracionalizē un jāvienkāršo, jo īpaši samazinot divkārsa regulējuma un administratīvo slogu.

- (5) Ņemot vērā jūras ūdeņu dzīvo resursu noplicināšanas mērogu, Eiropas Kopienai ir būtiski pieņemt vajadzīgos pasākumus, lai uzņēmēju vidū nostiprinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanas kultūru, kā arī atbilstību mērķiem, kas izklāstīti 2002. gada Pasaules augstākā līmeņa sanāksmē par ilgtspējīgu attīstību, kā arī Eiropadomes ilgtspējīgas attīstības stratēģijā. Lai sasniegtu šo mērķi, jāintensificē, jāaskaņo un jāpastiprina inspekcijas, uzraudzības, kontroles, pārraudzības un prasību izpildes noteikumi, kuri jāievēro, veicot saglabāšanas un resursu pārvaldības pasākumus, strukturālos pasākumus un kopīgās tirgus organizācijas pasākumus. Turklāt jānosaka minimālās sankcijas par konkrētiem smagiem pārkāpumiem, kā arī jāizveido soda punktu sistēma par noteikumu neievērošanu.
- (6) Ir skaidrāk jānosaka atbildības sadalījums starp dalībvalstīm, Komisiju un Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūru. Kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanas kontrolei pirmkārt un galvenokārt jābūt dalībvalstu atbildībai. Komisijai no savas puses jānodrošina, lai dalībvalstis vienotā veidā visā Kopienā pildītu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus. Šajā nolūkā pašreizējā “mikrolēmumu” sistēma pakāpeniski jāaizstāj ar pieeju, kuras pamatā ir makropārvaldība.
- (7) Zvejas resursu pārvaldība Kopienas līmenī galvenokārt pamatojas uz kopējo pieļaujamo nozveju (KPN), kvotām, zvejas piepūles režīmiem un tehniskajiem pasākumiem. Jāveic attiecīgi priekšdarbi, lai nodrošinātu to, ka dalībvalstis pieņem vajadzīgos pasākumus minēto pārvaldības pasākumu efektīvai īstenošanai.
- (8) Dalībvalstu iestādēm jāspēj uzraudzīt izkrājumus to ostās. Šajā nolūkā jāparedz prasība, ka zvejas kuģiem iepriekš jāpaziņo šīm iestādēm par nodomu izkraut to ostās.
- (9) Izkraušanas laikā ir jāveic kuģu zvejas žurnālos esošās informācijas verifikācija. Tāpēc attiecībā uz personām, kuras iesaistītas zivju un zvejas produktu izkraušanā un tirdzniecībā, jāparedz prasība deklarēt daudzumus, kas izkrauti, pārkrauti citā kuģī, piedāvāti pārdošanai vai nopirkti.
- (10) Maziem zvejas kuģiem, kuru garums nepārsniedz 10 metrus, pienākums kārtot zvejas žurnālu vai aizpildīt deklarāciju būtu nesamērīgs slogs salīdzinājumā ar to zvejas jaudu. Lai nodrošinātu šādiem kuģiem piemērotu kontroli, dalībvalstīm to darbības jāuzrauga, īstenojot paraugu ņemšanas plānu.
- (11) Lai nodrošinātu Kopienas noteikto saglabāšanas un tirdzniecības pasākumu izpildi, jāievieš prasība, ka visiem Kopienā pārvadātajiem zvejas produktiem jābūt pievienotam pārvadājuma dokumentam, kurā norādīts produktu veids, izcelsme un svars.
- (12) Dalībvalstīm jāveic savu kuģu darbību uzraudzība gan Kopienas ūdeņos, gan ārpus tiem. Lai veicinātu efektīvu uzraudzību, jāparedz pienākums Kopienas zvejas kuģu

kapteiņiem kārtot zvejas žurnālu un iesniegt izkraušanas un citā kuģī pārkraušanas deklarācijas.

- (13) Ja pārkraušana citā kuģī notiek jūrā, karoga valstis vai piekrastes valstis neveic pienācīgu kontroli, tādējādi operatoriem paveras iespējas pārvadāt nelikumīgu nozveju. Lai uzlabotu kontroli, citā kuģī pārkraušanas darbības Kopienas ūdeņos jāatļauj veikt tikai apstiprinātās ostās.
- (14) Ja KPN un kvotu pārvaldību papildina zvejas piepūles režīms, jāievieš pasākumi, lai nodrošinātu minētā režīma pienācīgu īstenošanu.
- (15) Lai izveidotu visaptverošu kontroles režīmu, šim režīmam jāattiecas uz visiem ražošanas un tirdzniecības ķēdes posmiem. Tam jāietver saskaņota izsekojamības sistēma, kas papildina noteikumus, kuri paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulā (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu¹⁰, kā arī pastiprināta ražotāju organizāciju kontrole. Režīmam jāaizsargā arī patērētāju intereses, katrā tirdzniecības posmā sniedzot informāciju par komercnosaukumu, ražošanas metodi un nozvejas apgabalu, kā noteikts 2001. gada 22. oktobra Regulā (EK) Nr. 2065/2001, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000 piemērotu attiecībā uz patērētāju informēšanu par zivsaimniecības un akvakultūras produktiem¹¹. Tam jānodrošina ražotāju organizāciju uzraudzība saskaņā ar Komisijas 2000. gada 15. novembra Regulu (EK) Nr. 2508/2000, kas nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 104/2000 piemērošanai attiecībā uz darbības programmām zivsaimniecības sektorā¹².
- (16) Ņemot vērā Kopienas zvejas flotei noteiktās zvejas jaudas prasības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 2371/2002 13. pantā, Padomes 2004. gada 30. marta Regulā (EK) Nr. 639/2004 par Kopienas attālākajos reģionos reģistrēto zvejas flošu pārvaldību¹³, Komisijas 12. augusta Regulā (EK) Nr. 1438/2003, ar ko paredz īstenošanas noteikumus attiecībā uz Kopienas flotes politiku, kura noteikta Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 III nodaļā¹⁴, un Komisijas 2004. gada 9. decembra Regulā (EK) Nr. 2104/2004, ar ko nosaka piemērošanas kārtību Padomes Regulai (EK) Nr. 639/2004 par Kopienas attālākajos reģionos reģistrēto zvejas flošu pārvaldību¹⁵, ir jāievieš instrumenti flotes zvejas jaudas kontrolei, kurai jāietver arī dzinēja jaudas un zvejas rīku izmantošanas uzraudzība.
- (17) Īpašajā režīmā daudzgadu plāniem, aizsargājamām jūras teritorijām un izmetumiem jāpiemēro skaidri, īpaši pielāgoti kontroles pasākumi. Jāprecizē procedūra, kas jāievēro, konkrētās zvejas vietās nosakot un atceļot zvejas liegumu reāllaikā.
- (18) Jāievieš jauna, kopēja pieeja kontrolei, kas ietvertu nozveju visaptverošu uzraudzību, kuras nolūks ir nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus zvejas nozarē un kurā ir

¹⁰ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

¹¹ OV L 278, 23.10.2001., 6. lpp.

¹² OV L 289, 16.11.2000., 8. lpp.

¹³ OV L 102, 7.4.2004., 9. lpp.

¹⁴ OV L 204, 13.8.2003., 21. lpp.

¹⁵ OV L 365, 10.12.2004., 19. lpp.

ņemtas vērā atšķirības starp dažādiem flotes segmentiem; šajā nolūkā ir jāizstrādā kopīgi kritēriji zivsaimniecības kontroles ieviešanai un jo īpaši standartizētas un koordinētas procedūras inspekcijai jūrā, uz sauszemes un visos tirdzniecības ķēdes posmos. Kā daļa no jaunās pieejas skaidri jānosaka attiecīgā dalībvalstu, Komisijas un Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūras atbildība.

- (19) Kontroles darbību un metožu pamatā jābūt riska pārvaldībai, kurā sistemātiski un visaptveroši izmanto kontrolpārbaudes procedūras.
- (20) Lai konsekvēti un efektīvi sauktu pie atbildības par pārkāpumiem, jāparedz noteikums, kas ļautu Komisijas inspektoru, Kopienas inspektoru un dalībvalstu amatpersonu sagatavotos inspekcijas un pārraudzības ziņojumus izmantot tāpat kā valsts amatpersonu ziņojumus.
- (21) Jāpastiprina sadarbība un darba koordinācija starp dalībvalstīm, ar Komisiju un Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūru, lai veicinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu, jo īpaši apmainoties ar valstu inspektoriem un stiprinot Kopienas inspektoru nozīmi un pilnvaras.
- (22) Kuģu satelītnovērošanas sistēmas (*VMS*) dati ir vērtīgs zinātnisko ieteikumu avots. Tāpēc detalizēti un apkopoti dati jādara pieejami galalietotājiem, kā noteikts 2. panta i) punktā Padomes 2008. gada 25. februāra Regulā (EK) Nr. 199/2008 par Kopienas sistēmas izveidi datu vākšanai, pārvaldībai un izmantošanai zivsaimniecības nozarē un par atbalstu zinātniskā padoma izstrādei saistībā ar kopējo zivsaimniecības politiku¹⁶.
- (23) Pilnībā jāizmanto modernās tehnoloģijas, jo tās ļauj ātri un rentabli veikt efektīvu uzraudzību un sistemātiskas un automatizētas kontrolpārbaudes, atvieglo administratīvās procedūras gan valsts iestādēm, gan uzņēmējiem un tādējādi dod iespēju laikus veikt riska analīzi un globāli izvērtēt visu attiecīgo kontroles informāciju. Tādā veidā kontroles sistēma ļautu dalībvalstīm apvienot dažādus kontroles instrumentus, lai garantētu visefektīvāko kontroles metožu izmantošanu.
- (24) Jāizveido integrēts kuģošanas pārraudzības tīkls starp pārraudzības, uzraudzības, identifikācijas un izsekošanas sistēmām, ko izmanto šādām vajadzībām: jūras satiksmes drošība un kuģošanas drošība, jūras vides aizsardzība, zvejniecības kontrole, robežkontrole, vispārējā tiesību aktu ievērošana un tirdzniecības atvieglojumi. Šādam tīklam jānodrošina iespēja pastāvīgi darīt pieejamu informāciju par darbībām jūrniecības jomā, lai atbalstītu laicīgu lēmumu pieņemšanas procesu. Tas savukārt ļautu pārraudzības darbībās iesaistītajām valsts iestādēm sniegt efektīvākus un rentablākus pakalpojumus. Tādēļ automatiskās identifikācijas sistēmas, kuģu satelītnovērošanas sistēmas, kuras minētas Komisijas 2003. gada 18. decembra Regulā (EK) Nr. 2244/2003, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz kuģu satelītnovērošanas sistēmām¹⁷, un kuģu pamanīšanas sistēmas dati, kuri savākti saskaņā ar šo regulu, jāpārraida un jāizmanto citām valsts iestādēm, kas iesaistītas iepriekš minētajās pārraudzības darbībās.
- (25) Kopienas valstspiederīgie jāattur no kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumiem. Ievērojot to, ka rīcība, ko veic pēc minēto noteikumu pārkāpumiem,

¹⁶ OV L 60, 5.3.2008., 1. lpp.

¹⁷ OV L 333, 20.12.2003., 17. lpp.

dažādās dalībvalstīs ir ļoti atšķirīga un tādējādi tiek radīta diskriminācija un negodīgi konkurences noteikumi zvejniekiem, un ņemot vērā to, ka preventīvu, samērīgu un faktisku sankciju neesība dažās dalībvalstīs mazina kontroles efektivitāti, ir lietderīgi ieviest saskaņotas administratīvas sankcijas apvienojumā ar soda punktu sistēmu, lai nodrošinātu patiesi preventīvu soda līdzekli.

- (26) Liels skaits smago kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumu, kas izdarīti Kopienas ūdeņos vai ko pieļāvuši Kopienas uzņēmēji, ir ļoti noturīgs; tas lielā mērā saistīts ar neatturošajiem sodiem, kuri dalībvalstu tiesību aktos noteikti attiecībā uz smagiem minēto noteikumu pārkāpumiem. Šo trūkumu vēl vairāk saasina tas, ka sodi dažādās dalībvalstīs atšķiras; tas mudina nelikumīgos uzņēmējus darboties to dalībvalstu ūdeņos vai teritorijā, kurās sodi ir vismazākie. Tāpēc ir lietderīgi saskaņot minimālos un maksimālos sodus, kuri noteikti par smagiem kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumiem, ņemot vērā to zvejas produktu vērtību, kas iegūti smagā pārkāpuma rezultātā, ikvienu pārkāpuma atkārtojumu un kaitējumu, kas nodarīts attiecīgajiem zvejas resursiem un jūras videi. Jānosaka arī tūlītēji noteikumu izpildes pasākumi un papildu pasākumi.
- (27) Lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas mērķu sasniegšanu, Komisijai jāspēj veikt efektīvus korektīvus pasākumus; šajā nolūkā ir jāpastiprina Komisijas pārvaldības spēja un tās spēja iejaukties proporcionāli noteikumu neievērošanas pakāpei dalībvalstī. Jāpiešķir Komisijai pilnvaras veikt inspekcijas neatkarīgi un bez iepriekšēja brīdinājuma, lai verificētu dalībvalstu kompetento iestāžu veiktās kontroles darbības.
- (28) Jāparedz atbilstīgi līdzekļi, lai rīkotos gadījumos, kad karoga, ostas, piekrastes vai tirdzniecības valstis nepilda pienākumus, kas tām uzlikti ar EK un starptautiskajiem tiesību aktiem, un lai garantētu to, ka dalībvalstis veic piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu, ka to zvejas kuģi vai valstspiederīgie ievēro KZP un kontroles noteikumus; šādu līdzekļu vidū jābūt iespējai gadījumos, kad dalībvalstis pienācīgi neizpilda KZP noteikumus, apturēt vai samazināt finansiālo atbalstu atbilstīgi Padomes 2006. gada 27. jūlija Regulai (EK) Nr. 1198/2006 par Eiropas Zivsaimniecības fondu¹⁸ un Padomes 2006. gada 22. maija Regulai (EK) Nr. 861/2006, ar ko nosaka Kopienas finanšu pasākumus kopējās zivsaimniecības politikas īstenošanai un jūras tiesību jomā¹⁹.
- (29) Jāpiešķir Komisijai pilnvaras noteikt zvejas liegumu, ja dalībvalsts kvota vai KPN ir pilnībā apgūta. Lai nodrošinātu to, ka dalībvalstis sasniedz kopējās zivsaimniecības politikas mērķus, Komisijai jābūt pilnvarotai arī veikt kvotu atvilkumus un atteikt kvotu pārcelšanu vai kvotu apmaiņu.
- (30) Komisijai vai tās norīkotai struktūrai jābūt iespējai tieši piekļūt dalībvalstu zvejas datiem, lai dotu tai iespēju verificēt, ka dalībvalstis ievēro savus pienākumus, un iejaukties, ja tiek konstatētas neatbilstības.
- (31) Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūras pilnvaras jāpielāgo un jāpaplašina, lai tās attiektos arī uz revīzijām, valsts kontroles sistēmu inspekcijām, operatīvās

¹⁸ OV L 223, 15.8.2006., 1. lpp.

¹⁹ OV L 160, 14.6.2006., 1. lpp.

sadarbības organizēšanu, palīdzību dalībvalstīm un iespēju izveidot ārkārtas vienības, ja tiek konstatēts nopietns kopējās zivsaimniecības politikas apdraudējums.

- (32) Šī regula nedrīkst ietekmēt valsts kontroles noteikumus, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā, bet ir plašāki par tās obligātajiem noteikumiem, ja vien šādi valsts noteikumi ir saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.
- (33) Ņemot vērā to, ka Padomes 2008. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1005/2008, *ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju*²⁰, dalībvalstīm ir paredzēts pienākums veikt atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu efektīvu cīņu pret visu NNN zveju un ar to saistītajām darbībām, un ņemot vērā to, ka Padomes xx xx xx Regulā (EK) Nr. .../2008 *par atļaujām Kopienas zvejas kuģiem veikt zvejas darbības ārpus Kopienas ūdeņiem un trešo valstu kuģiem piekļūt Kopienas ūdeņiem*²¹, ir paredzēti noteikumi par atļaujām Kopienas zvejas kuģiem iesaistīties zvejas darbībās ārpus Kopienas ūdeņiem un noteikumi par atļaujām trešo valstu zvejas kuģiem iesaistīties zvejas darbībās Kopienas ūdeņos, šai regulai jāpapildina minētās regulas un jānodrošina tas, ka nepastāv diskriminācija starp Kopienas un trešo valstu valstspiederīgajiem.
- (34) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību²². Visiem pasākumiem, kurus Komisija pieņem šīs regulas īstenošanai, jābūt saskaņā ar proporcionalitātes principu.
- (35) Tomēr ir jāuztic Padomei uzdevums lemt par pienākumu izmantot elektroniskās uzraudzības ierīces un līdzekļus izsekojamības nodrošināšanai, piemēram, ģenētisko analīzi un citas zivsaimniecības kontroles tehnoloģijas. Tā kā šādas tehnoloģijas nozīmē izmaksas valsts kontroles iestādēm un attiecīgajai nozarei, ir lietderīgi, ka Padome patur tiesības šādā specifiskā gadījumā tieši izmantot īstenošanas pilnvaras. Tā kā Padome pieņem lēmumu par daudzgadu plānu ieviešanu, Padomei šajā kontekstā ir lietderīgi pieņemt lēmumu arī par dzīvsvara robežapjomu, kurš piemērojams sugām, uz ko attiecas minētie daudzgadu plāni, un, kuru pārsniedzot, kuģim būs pienākums izkraut nozvejas apstiprinātā ostā. Tā kā Padome pieņem ikgadējo KPN un kvotu regulu, tai šajā sakarībā ir lietderīgi arī paredzēt piezvejas robežlielumu zvejas liegumu noteikšanai reāllaikā.
- (36) Jāgarantē to datu konfidencialitāte, kas savākti un ar kuriem veikta apmaiņa saskaņā ar šo regulu. Šādi dati dažreiz būs personas dati saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti. Lai panāktu tiesisko noteiktību un pārredzamību un nodrošinātu pamattiesību aizsardzību, jo īpaši tiesības aizsargāt fizisko personu privātumu, ir vajadzīgi skaidri personas datu apstrādes noteikumi.

²⁰ OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.

²¹

²² OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

- (37) Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ir paredzēta personas datu brīvas aprites nodrošināšanai iekšējā tirgū. To piemēro personas datu apstrādei, ko dalībvalstis veic, piemērojot šo regulu.
- (38) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti reglamentē personas datu apstrādi, ko veic Komisija, piemērojot šo regulu.
- (39) Saskaņā ar proporcionalitātes principu galvenā mērķa sasniegšanai, proti, kopējās zivsaimniecības politikas faktiskas īstenošanas nodrošināšanai, ir vajadzīgi un lietderīgi izveidot visaptverošu un vienveidīgu kontroles sistēmu. Šajā regulā nav paredzēts vairāk par to, kas nepieciešams, lai sasniegtu vēlamos mērķus, saskaņā ar Līguma 5. panta trešo daļu.
- (40) Lai saskaņotu Kopienas tiesību aktus ar šo regulu, ir jāgroza šādas regulas:
- Padomes 2002. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 2371/2000;
 - Padomes 2005. gada 26. aprīļa Regula (EK) Nr. 768/2005, ar ko izveido Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūru un groza Regulu (EEK) Nr. 2847/93, ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai²³;
 - Padomes 2004. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 423/2004, ar ko nosaka mencu krājumu atjaunošanas pasākumus²⁴;
 - Padomes 2004. gada 21. aprīļa Regula (EK) Nr. 811/2004, ar ko nosaka pasākumus ziemeļu heka krājumu atjaunošanai²⁵;
 - Padomes Regula (EK) Nr. 2166/2005, ar ko nosaka Dienvidu heka un Norvēģijas omāra krājumu atjaunošanas pasākumus Kantabrijas jūrā un Ibērijas pussalas rietumu piekrastē un groza Regulu (EK) Nr. 850/98 par zvejas resursu saglabāšanu, izmantojot tehniskos līdzekļus jūras organismu mazuļu aizsardzībai²⁶;
 - Padomes 2005. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 2115/2005, ar ko izveido Grenlandes paltusa resursu atjaunošanas plānu Ziemeļrietumu Atlantijas zvejniecības organizācijas darbības jomā²⁷;
 - Padomes 2006. gada 23. februāra Regula (EK) Nr. 388/2006, ar ko izveido daudzgadu plānu jūras mēles krājumu ilgtspējīgai izmantošanai Biskajas līcī²⁸;
 - Padomes 2007. gada 7. maija Regula (EK) Nr. 509/2007, ar ko izveido daudzgadu plānu jūras mēļu krājumu ilgtspējīgai izmantošanai Lamanša jūras šauruma rietumu daļā²⁹;

²³ OV L 128, 21.5.2005., 1. lpp.

²⁴ OV L 70, 9.3.2004., 8. lpp.

²⁵ OV L 185, 24.5.2004., 1. lpp.

²⁶ OV L 345, 28.12.2008., 5. lpp.

²⁷ OV L 340, 23.12.2005., 3. lpp.

²⁸ OV L 65, 7.3.2006., 1. lpp.

- Padomes 2007. gada 11. jūnija Regula (EK) Nr. 676/2007, ar ko izveido daudzgadu plānu zivsaimniecībām, kas izmanto jūras zeltplekstes un jūras mēles krājumus Ziemeļjūrā³⁰;
 - Padomes 2007. gada 18. septembra Regula (EK) Nr. 1098/2007, ar ko izveido daudzgadu plānu Baltijas jūras mencu krājumiem un zvejniecībām, kas šos krājumus izmanto, groza Regulu (EEK) Nr. 2847/93 un atceļ Regulu (EK) Nr. 779/97³¹;
 - Padomes 1996. gada 6. maija Regula (EK) Nr. 847/96, kas ievieš papildu nosacījumus ikgadējai kopējās pieļaujamās nozvejas (KPN) un kvotu pārvaldei³².
- (41) Tā kā ar šo regulu izveido jaunu, visaptverošu kontroles režīmu, ir jāatceļ 1993. gada 12. oktobra Regula (EK) Nr. 2847/93, ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai, un Padomes 1994. gada 27. jūnija Regula (EK) Nr. 1627/94, kas paredz vispārīgus noteikumus attiecībā uz īpašām zvejas atļaujām,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. pants Priekšmets

Ar šo regulu izveido Kopienas sistēmu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu kontrolei, uzraudzībai, pārraudzībai, inspekcijai un izpildei (turpmāk “Kopienas kontroles sistēma”).

2. pants Darbības joma

Šo regulu piemēro visām darbībām, kuras veic dalībvalstu teritorijā vai Kopienas ūdeņos vai kuras veic Kopienas zvejas kuģi, vai, neskarot karoga valsts primāro atbildību, dalībvalstu valstspiederīgie, un kuras ir saistītas ar:

- a) ūdeņu dzīvo resursu saglabāšanu, pārvaldību un izmantošanu;
- b) akvakultūru;
- c) zvejas un akvakultūras produktu apstrādi, pārvadāšanu un tirdzniecību.

²⁹ OV L 122, 11.5.2007., 7. lpp.

³⁰ OV L 157, 19.6.2007., 1. lpp.

³¹ OV L 248, 22.9.2007., 1. lpp.

³² OV L 115, 9.5.1996., 3. lpp.

3. pants
Saistība ar starptautiskajiem un valstu noteikumiem

1. Šo regulu piemēro, neskarot īpašos noteikumus, kas ietverti starp Kopienu un trešām valstīm noslēgtos nolīgumos zivsaimniecības nozarē vai ko piemēro reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas (RZPO), vai ko paredz līdzīgas vienošanās, kurās Kopiena ir līgumslēdzēja puse vai sadarbības partnere, kas nav līgumslēdzēja puse.
2. Šo regulu piemēro, neskarot visus tos valsts veiktos kontroles pasākumus, kuru tvērums ir plašāks par prasību minimumu, ja tie atbilst Kopienas tiesību aktiem un ir saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku. Pēc Komisijas pieprasījuma dalībvalstis paziņo šādus kontroles pasākumus.

4. pants
Definīcijas

Šajā regulā piemēro definīcijas, kas izklāstītas Regulā (EK) Nr. 2371/2002. Piemēro arī šādas definīcijas:

- (1) *“zvejas darbība”* ir zivju meklēšana, zvejas rīku ievietošana, nostiprināšana un pacelšana, nozvejas izcelšana uz kuģa, pārkraušana citā kuģī, paturēšana uz kuģa, apstrāde uz kuģa, zivju un zvejas produktu pārvietošana un ievietošana sprostos;
- (2) *“kopējās zivsaimniecības politikas noteikumi”* ir Kopienas tiesību akti par ūdeņu dzīvo resursu saglabāšanu, pārvaldību un izmantošanu, par akvakultūru un par zvejas un akvakultūras produktu apstrādi, pārvadāšanu un tirdzniecību;
- (3) *“darbības, uz ko attiecas kopējā zivsaimniecības politika”* ir ūdeņu dzīvo resursu saglabāšana, pārvaldība un izmantošana, akvakultūra un zvejas un akvakultūras produktu apstrāde, pārvadāšana un tirdzniecība;
- (4) *“kontrolē”* ir uzraudzība, pārraudzība, inspekcija un noteikumu izpilde;
- (5) *“inspekcija”* ir ikviena pārbaude uz vietas, ko veic inspektori, lai novērtētu piemērojamo kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu, un ko atzīmē inspekcijas ziņojumā;
- (6) *“amatpersona”* ir persona, ko valsts iestāde, Komisija vai Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūra ir pilnvarojusi veikt inspekciju;
- (7) *“zvejas licence”* ir oficiāls dokuments, kas atbilstīgi valsts tiesību aktiem dod tā turētājam tiesības izmantot konkrētu zvejas jaudu ūdeņu dzīvo resursu komerciālai izmantošanai. Tajā ir paredzēts prasību minimums attiecībā uz Kopienas zvejas kuģa identifikāciju, tehniskajiem parametriem un aprīkojumu;
- (8) *“zvejas atļauja”* ir zvejas atļauja, kas izdota Kopienas zvejas kuģim papildus tā zvejas licencei un kas dod tam tiesības vispār veikt zvejas darbības Kopienas ūdeņos un/vai konkrētas zvejas darbības noteiktā laikposmā, konkrētā apgabalā vai konkrētā zvejniecībā, ievērojot īpašus nosacījumus;

- (9) *“automātiskās identifikācijas sistēma”* ir autonoma un nepārtraukta kuģošanas drošības un kuģu satiksmes apraides sistēma, kas nodrošina kuģiem iespēju ar citiem tuvumā esošiem kuģiem un iestādēm krastā elektroniski apmainīties ar kuģa datiem, tostarp ar identifikācijas, atrašanās vietas, kursa un ātruma datiem;
- (10) *“aizsargājama jūras teritorija”* ir ikviens apgabals, kas ir izveidots ar tiesību aktiem, starptautisku vienošanos vai kādu citu efektīvu pasākumu, lai kopumā vai daļēji aizsargātu teritoriāli ierobežotu vidi;
- (11) *“zvejas uzraudzības centrs”* ir operatīvais centrs, ko izveidojusi karoga dalībvalsts un kam ir tehniskā kapacitāte no attāluma uzraudzīt zvejas kuģus, vākt, uzglabāt, validēt no dažādām sakaru sistēmām saņemtus datus un veikt šādu datu kontrolpārbaudi, un šo informāciju darīt pieejamu attiecīgi karoga valsts inspekcijas dienestiem vai piekrastes valstij;
- (12) *“pārkraušana citā kuģī”* ir visu uz kuģa esošo zvejas vai akvakultūras produktu vai to daļas izkraušana uz cita kuģa;
- (13) *“risks”* ir iespējamība, ka var atgadīties notikums, kura rezultātā tiek pārkāpti kopējās zivsaimniecības politikas noteikumi;
- (14) *“risku pārvaldība”* ir sistemātiska risku identifikācija un visu to pasākumu izpilde, kas vajadzīgi, lai ierobežotu šo risku īstenošanos. Tas ietver tādas darbības kā datu un informācijas vākšana, risku analīze un novērtēšana, rīcības sagatavošana un veikšana, kā arī procesa un tā rezultātu regulāra uzraudzība un pārskatīšana, pamatojoties uz starptautiskiem, Kopienas un valsts informācijas avotiem un stratēģijām;
- (15) *“uzņēmējs”* ir fiziska vai juridiska persona, kas ir vadītājs vai īpašnieks uzņēmumam, kurā veic jebkuru no darbībām, kas saistītas ar jebkuru posmu zvejas un akvakultūras produktu ražošanā, apstrādē, tirdzniecībā, izplatīšanā un mazumtirdzniecībā;
- (16) *“partija”* ir konkrētas sugas zvejas produktu daudzums, kas ir apstrādāts vienā un tajā pašā veidā un var būt iegūts vienā un tajā pašā zvejas vietā un viena un tā paša kuģa darbību vai vienu un to pašu akvakultūras darbību rezultātā;
- (17) *“apstrāde”* ir process, kura gaitā sagatavo produktu. Tas ietver tīrīšanu, filetēšanu, iesaldēšanu ledū, iesaiņošanu, konservēšanu, saldēšanu, kūpināšanu, sāļīšanu, vārīšanu, marinēšanu, vītināšanu vai zivju sagatavošanu tirgum jebkurā citā veidā;
- (18) *“mazumtirdzniecība”* ir ūdeņu dzīvo resursu produktu pārvietošana un/vai apstrāde un to uzglabāšana tirdzniecības vietā vai piegāde galapatērētājam, un tā ietver izplatīšanas vietas, sabiedrisko ēdināšanu, uzņēmumu ēdnīcas, kopgaldus, restorānus un līdzīgus ēdināšanas pakalpojumu uzņēmumus, veikalus, lielveikalu izplatīšanas centrus un vairumtirdzniecības punktus;
- (19) *“aģentūra”* ir Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūra, kas minēta Padomes 2005. gada 26. aprīļa Regulā (EK) Nr. 768/2005;
- (20) *“integrētais kuģošanas pārraudzības tīkls”* ir pārraudzības, uzraudzības, identifikācijas un izsekošanas sistēmu tīkls, ko izmanto šādos nolūkos: jūras

satiksmes drošība un kuģošanas drošība, jūras vides aizsardzība, zvejas kontrole, robežkontrole, tirdzniecības atvieglojumi un vispārējā tiesību aktu ievērošana;

- (21) *“kuģu satelītnovērošanas sistēmas dati”* ir zvejas kuģa identifikācijas, ģeogrāfiskās atrašanās vietas, datuma, laika, kursa un ātruma dati, kurus uz zvejas kuģiem uzstādītas satelītnovērošanas iekārtas pārraida karoga valsts zvejas uzraudzības centram;
- (22) *“kuģu pamanīšanas sistēmas dati”* ir dati, kas iegūti no attēliem, kuri uztverti no attāluma, un ko savākuši zvejas uzraudzības centri, un kas sniedz pārskatu par kuģu atrašanos konkrētā jūras apgabalā;
- (23) *“daudzgadu plāni”* ir atjaunošanas plāni, kas minēti Regulas (EK) Nr. 2371/2002 5. pantā, pārvaldības plāni, kas minēti Regulas (EK) Nr. 2371/2002 6. pantā, kā arī citi Kopienas noteikumi, kas pieņemti, pamatojoties uz EK līguma 37. pantu, un kas uz vairākiem gadiem paredz konkrētus pārvaldības pasākumus konkrētiem zivju krājumiem;
- (24) *“piekrastes valsts”* ir valsts, kuras suverenitātē vai jurisdikcijā esošajos ūdeņos vai kuras ostās notiek darbība.

II SADAĻA VISPĀRĪGIE PRINCIPI

5. pants

Vispārīgie principi

1. Dalībvalstis kontrolē darbības, ko kopējās zivsaimniecības politikas darbības jomā fiziska vai juridiska persona veic attiecīgo dalībvalstu teritorijā un to suverenitātē vai jurisdikcijā esošos ūdeņos, jo īpaši šādas darbības: zvejošana, pārkraušana citā kuģī, zivju pārvietošana uz sprostiem vai akvakultūras objektiem, tostarp nobarošanas audzētavām, zvejas produktu izkraušana, importēšana, pārvadāšana, tirdzniecība un uzglabāšana.
2. Dalībvalstis kontrolē arī piekļuvi ūdeņiem un resursiem un kontrolē darbības ārpus Kopienas ūdeņiem, ko veic Kopienas zvejas kuģi, kuri peld ar to karogu, un, neskarot karoga dalībvalsts primāro atbildību, to valstspiederīgie.
3. Dalībvalstis pieņem attiecīgus pasākumus, iedala piemērotus finansiālos resursus, cilvēkresursus un tehniskos resursus un izveido visas administratīvās un tehniskās struktūras, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas darbības jomā veikto darbību inspekciju, uzraudzību, pārraudzību un noteikumu izpildi. Tās kompetentajām iestādēm un amatpersonām dara pieejamus visus piemērotos līdzekļus, kuri tām dod iespēju pildīt savus uzdevumus.
4. Katra dalībvalsts nodrošina to, ka kontrole, inspekcija, uzraudzība, pārraudzība un noteikumu izpilde tiek veikta, nepieļaujot diskrimināciju attiecībā uz inspicēšanai izvēlētajiem sektoriem, kuģiem vai personām un pamatojoties uz riska pārvaldību.

5. Katrā dalībvalstī ir viena iestāde, kas koordinē visu valsts kontroles iestāžu kontroles darbības. Tā ir atbildīga arī par to, lai tiktu koordinēta ar zvejas darbībām saistītas informācijas vākšana un verificēšana, par ziņošanu Komisijai, citām dalībvalstīm un trešām valstīm un par sadarbību ar tām.
6. Padomes Regulā (EK) Nr. 1198/2006 paredzēto Eiropas Zivsaimniecības fonda ieguldījumu un Kopienas finansiālo ieguldījumu Padomes Regulas (EK) Nr. 861/2006 8. panta a) punktā minētajos pasākumos izmaksā ar nosacījumu, ka dalībvalstis ir izpildījušas pienākumu nodrošināt to, ka tiek ievēroti un izpildīti kopējā zivsaimniecības politikā paredzētie saglabāšanas, kontroles, inspekcijas un prasību izpildes noteikumi, kas saistīti ar finansētajiem pasākumiem vai ietekmē to efektivitāti, un šajā nolūkā izveidot un uzturēt efektīvu inspekcijas, uzraudzības, pārraudzības un noteikumu izpildes režīmu.
7. Komisija un dalībvalstis saskaņā ar to attiecīgajiem pienākumiem nodrošina šīs regulas mērķu īstenošanu Kopienas finansiālās palīdzības pārvaldības un kontroles jomā.

III SADAĻA

VISPĀRĪGIE NOSACĪJUMI ATTIECĪBĀ UZ PIEKĻUVI ŪDEŅIEM UN RESURSIEM

6. pants *Zvejas licence*

1. Kopienas zvejas kuģi ūdeņu dzīvo resursu komerciālai izmantošanai var izmantot tikai tad, ja tam ir derīga zvejas licence.
2. Kopienas zvejas kuģiem zvejas licences izdod un pārvalda karoga dalībvalsts. Tā nodrošina to, ka zvejas licencē ietvertā informācija ir pareiza un atbilst tai, kas norādīta Regulas (EK) Nr. 2371/2002 15. pantā minētajā Kopienas zvejas flotes reģistrā.
3. Karoga dalībvalsts uz laiku aptur zvejas licenci kuģim, kuram minētā dalībvalsts noteikusi īslaicīgu lietošanas aizliegumu un kura zvejas atļauja ir apturēta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1005/2008 45. panta 1. punkta d) apakšpunktu.
4. Karoga dalībvalsts anulē zvejas licenci kuģim, uz kuru attiecas jaudas koriģēšanas pasākums, kas minēts Regulas (EK) Nr. 2371/2002 11. panta 3. punktā, vai kura zvejas atļauja ir anulēta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1005/2008 45. panta 1. punkta d) apakšpunktu.

7. pants *Zvejas atļauja*

1. Kopienas zvejas kuģim, kas darbojas Kopienas ūdeņos, ir atļauts veikt zvejas darbības tikai tad, ja tam ir derīga zvejas atļauja, ko izdevušas karoga dalībvalsts

kompetentās iestādes. Kopienas zvejas kuģim, kas darbojas Kopienas ūdeņos, ir atļauts veikt konkrētas zvejas darbības tikai tad, ja tās ir norādītas derīgajā zvejas atļaujā, ja uz zvejniecībām vai zvejas zonām attiecas:

- a) zvejas piepūles režīms;
 - b) daudzgadu plāns;
 - c) aizsargājama jūras teritorija;
 - d) pakāpeniskas izmetumu samazināšanas shēma;
 - e) izpētes zveja;
 - f) zvejas darbības ar grunts zvejas rīkiem apgabalos, kas ir reģionālas zvejniecības pārvaldības organizācijas pārziņā;
 - g) citi Kopienas tiesību aktos noteikti gadījumi.
2. Ja dalībvalstī ir izveidota īpaša valsts zvejas atļauju shēma, dalībvalsts pēc Komisijas pieprasījuma nosūta tai atļauju pieteikumos ietvertās informācijas kopsavilkumu un attiecīgos kopējos skaitliskos datus par zvejas piepūli.
 3. Ja karoga dalībvalsts ir pieņēmusi valsts noteikumus, lai izveidotu valsts zvejas atļauju shēmu tai pieejamo zvejas iespēju iedalīšanai atsevišķiem kuģiem, dalībvalsts pēc Komisijas pieprasījuma nosūta tai informāciju par kuģiem, kam atļauts iesaistīties zvejas darbībā konkrētā zvejniecībā.
 4. Zvejas atļauju neizdod, ja attiecīgajam kuģim nav zvejas licences, kas saņemta saskaņā ar 6. pantu, vai ja tā zvejas licence ir apturēta vai anulēta. Zvejas atļauja automātiski kļūst nederīga, ja kuģa attiecīgā zvejas licence ir anulēta. To aptur, ja zvejas licence ir apturēta uz laiku.
 5. Zvejas licenču un zvejas atļauju formātu un izdošanas procedūru pieņem saskaņā ar 111. pantā minēto procedūru.

8. pants *Zvejas rīku marķēšana*

1. Kuģa kapteinis ievēro nosacījumus un ierobežojumus, kas attiecas uz kuģu un to zvejas rīku marķēšanu un identifikāciju.
2. Sīki izstrādātus noteikumus kuģu un to zvejas rīku marķēšanai un identifikācijai nosaka saskaņā ar 111. pantā minēto procedūru.

9. pants *Kuģu satelītnovērošanas sistēma*

1. Dalībvalstīs darbojas kuģu satelītnovērošanas sistēma, lai efektīvi uzraudzītu ar to karogu peldošo zvejas kuģu zvejas darbības (neatkarīgi no kuģa atrašanās vietas) un zvejas darbības dalībvalstu ūdeņos. Dalībvalstis nodrošina šo datu pareizības regulāru uzraudzību un ātri rīkojas ikreiz, kad konstatē, ka dati ir nepareizi.
2. Uz zvejas kuģa, kura lielākais garums pārsniedz 10 metrus, uzstāda pilnībā funkcionējošu ierīci, kas ļauj automātiski noteikt kuģa atrašanās vietu un identificēt

to ar kuģu satelītnovērošanas sistēmas palīdzību, regulāros intervālos pārraidot atrašanās vietas datus. Turklāt tā ļauj karoga dalībvalsts zvejas uzraudzības centram iegūt datus par zvejas kuģi. Kuģiem, kuru garums pārsniedz 10 metrus, bet lielākais garums nepārsniedz 15 metrus, šo punktu piemēro no 2012. gada 1. janvāra.

3. Ja zvejas kuģis atrodas citas dalībvalsts ūdeņos, karoga dalībvalsts kuģu satelītnovērošanas sistēmas datus par minēto kuģi dara pieejamus, automātiski tos pārraidot piekrastes dalībvalstu zvejas uzraudzības centram. Kuģu satelītnovērošanas sistēmas datus pēc pieprasījuma dara pieejamus arī tai dalībvalstij, kuras ostās zvejas kuģis, visticamāk, izkraus nozvejas vai kuras ūdeņos zvejas kuģis, visticamāk, turpinās zvejas darbības.
4. Ja Kopienas zvejas kuģis darbojas trešās valsts ūdeņos vai tālējūras apgabalos, kur zvejas resursus pārvalda starptautiska organizācija, un ja tas ir paredzēts nolīgumā ar minēto trešo valsti vai piemērojamos minētās starptautiskās organizācijas noteikumos, minētos datus dara pieejamus arī attiecīgajai valstij vai organizācijai.
5. Dalībvalstis detalizētus un apkopotus datus dara pieejamus galalietotājiem, kas minēti Padomes Regulas (EK) Nr. 199/2008³³ 2. panta i) punktā, lai sekmētu zinātnisko analīzi, ievērojot minētās regulas 18. pantā paredzētos nosacījumus.
6. Kopienas kuģus, kuru lielākais garums nepārsniedz 15 metrus, var atbrīvot no prasības par aprīkošanu ar kuģu satelītnovērošanas sistēmu, ja tie:
 - a) darbojas tikai karoga dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos vai
 - b) nekad nepavada jūrā ilgāk par 24 stundām, skaitot no jūrā izešanas brīža līdz atgriešanās brīdim ostā.
7. Uz trešo valstu zvejas kuģiem, kuri darbojas Kopienas ūdeņos, uzstāda pilnībā funkcionējošu ierīci, kas ļauj automātiski noteikt minētā kuģa atrašanās vietu un identificēt to ar kuģu satelītnovērošanas sistēmas palīdzību, regulāros intervālos pārraidot atrašanās vietas datus tāpat, kā to dara Kopienas zvejas kuģu kapteiņi.
8. Dalībvalstīs tiek izveidoti un darbojas zvejas uzraudzības centri, kas uzrauga zvejas darbības un zvejas piepūli. Konkrētas dalībvalsts zvejas uzraudzības centri uzrauga zvejas kuģus, kuri peld ar tās karogu, neatkarīgi no tā, kādos ūdeņos tie darbojas vai kurā ostā atrodas, kā arī Kopienas zvejas kuģus, kuri peld ar citu dalībvalstu karogu, un trešo valstu zvejas kuģus, kuriem piemēro prasību par kuģu satelītnovērošanas sistēmu un kuri darbojas konkrētās dalībvalsts suverenitātē vai jurisdikcijā esošos ūdeņos.
9. Katra karoga dalībvalsts norīko kompetentās iestādes, kas atbild par zvejas uzraudzības centriem, un veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka tās zvejas uzraudzības centriem ir pienācīgi personālrесursi un ka tie ir aprīkoti ar datortehniku un programmatūru, kas ļauj veikt automātisku datu apstrādi un elektronisku datu pārraidi. Dalībvalstis nodrošina dublēšanas un atjaunošanas procedūras sistēmas kļūmes gadījumā. Dalībvalstīm var būt kopīgi zvejas uzraudzības centri.

³³ OV L 60, 5.3.2008., 1. lpp.

10. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 111. pantā minēto procedūru.

10. pants

Automātiskās identifikācijas sistēma

1. Zvejas kuģim, kura lielākais garums pārsniedz 15 metrus, jābūt aprīkotam ar automātiskās identifikācijas sistēmu, ko uztur darbībā un kas atbilst veikspējas standartiem, ko Starptautiskā Jūrniecības organizācija izstrādājusi atbilstīgi 1974. gada *SOLAS* konvencijas aktuālās redakcijas V nodaļas 2.4.5. iedaļas 19. noteikumam.
2. Dalībvalstis izmanto automātiskās identifikācijas sistēmas datus, lai veiktu kontrolpārbaudi ar citiem pieejamiem datiem saskaņā ar 102. un 103. pantu. Šādā nolūkā dalībvalstis nodrošina to, ka automātiskās identifikācijas sistēmas dati par zvejas kuģiem, kas peld ar to karogu, ir pieejami to valsts zivsaimniecības kontroles iestādēm. Dalībvalstis nodrošina minēto datu pareizības regulāru uzraudzību un ātri rīkojas ikreiz, kad konstatē, ka dati ir nepareizi.

11. pants

Kuģu pamanīšanas sistēma

1. Lai novērtētu zvejas kuģu klātbūtni apgabalā, dalībvalstis izmanto kuģu pamanīšanas sistēmu, kas atrašanās vietas datus, kuri iegūti no attēliem, kas uztverti no attāluma un kas nosūtīti no satelītiem vai citām līdzvērtīgām sistēmām, ļauj tām salīdzināt ar datiem, ko saņemusi kuģu satelītnovērošanas sistēma vai automātiskās identifikācijas sistēma. Dalībvalstis nodrošina, ka to zvejas uzraudzības centriem ir tehniskā kapacitāte kuģu pamanīšanas sistēmas izmantošanai.
2. Komisija var pieprasīt dalībvalstij izmantot kuģu pamanīšanas sistēmu konkrētai zvejniecībai un konkrētā laikā.

12. pants

Pārraudzības darbību datu pārraidīšana

Kuģu satelītnovērošanas sistēmas, automātiskās identifikācijas sistēmas un kuģu pamanīšanas sistēmas datus, kas savākti saskaņā ar šo regulu, var pārraidīt Komisijas aģentūrām un citām dalībvalstu iestādēm, kas iesaistītas pārraudzības darbībās šādos nolūkos: jūras satiksmes drošība un kuģošanas drošība, robežkontrole, jūras vides aizsardzība un vispārējā tiesībaizsardzība.

13. pants

Jaunās tehnoloģijas

1. Padome, pamatojoties uz Līguma 37. pantu, var pieņemt lēmumu par pienākumu izmantot elektroniskas uzraudzības ierīces un līdzekļus izsekojamības nodrošināšanai, piemēram, ģenētisko analīzi. Lai novērtētu izmantojamo tehnoloģiju, dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju vai tās norīkotu struktūru līdz 2013. gada

1. jūnijam īsteno izmēģinājuma projektus par līdzekļiem izsekojamības nodrošināšanai, piemēram, ģenētisko analīzi.
2. Padome, pamatojoties uz Līguma 37. pantu, pieņem lēmumu par citu jaunu zivsaimniecības kontroles tehnoloģiju ieviešanu, ja šādas tehnoloģijas rentabli nodrošina kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu labāku ievērošanu.

IV SADAĻA ZVEJAS UZRAUDZĪBA

I nodaļa Zvejas iespēju izmantošanas uzraudzība

1. IEDAĻA VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

14. pants Zvejas žurnāls

1. Neskarot īpašus noteikumus, kapteiņi Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais garums pārsniedz 10 metrus, kārtro zvejas žurnālu, kurā reģistrē kuģu darbības un jo īpaši ieraksta visus nozvejotos un uz kuģa paturētos katras sugas īpatņu daudzumus, kas pārsniedz 15 kg dzīvsvara ekvivalenta, datumu un attiecīgo ģeogrāfisko apgabalu, kurā šīs nozvejas iegūtas, norādot apakšapgabalu un rajonu vai apakšrajonu vai, attiecīgā gadījumā, statistisko taisnstūri, kurā piemēro nozvejas limitus atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem, un izmantotos zvejas rīkus. Zvejas žurnālā reģistrē arī jūrā izmesto katras sugas īpatņu daudzumus. Par zvejas žurnālā reģistrēto datu pareizību atbild kapteinis.
2. Zvejniecībās, kam noteikts zvejas piepūles režīms, Kopienas zvejas kuģu kapteiņi apgabalā pavadīto laiku reģistrē un zvejas žurnālos uzskaita šādi:
 - a) attiecībā uz velkamiem zvejas rīkiem:
 - i) ieiešana ostā un iziešana no tās,
 - ii) katra ieiešana jūras apgabalos, kuros piemēro īpašus noteikumus par piekļuvi ūdeņiem un resursiem, un katra iziešana no šādiem apgabaliem,
 - iii) uz kuģa paturētā nozveja (pa sugām dzīvsvara kilogramos) laikā, kad kuģis izgāja no minētā apgabala, vai laikā, kad tas iegāja minētajā apgabalā esošā ostā;
 - b) attiecībā uz stacionāriem zvejas rīkiem:
 - i) ieiešana ostā un iziešana no tās,

- ii) katra ieiešana jūras apgabalos, kuros piemēro īpašus noteikumus par piekļuvi ūdeņiem un resursiem, un katra iziešana no šādiem apgabaliem,
 - iii) datums un laiks, kad minētajos apgabalos tika ievietoti un atkārtoti ievietoti stacionāri zvejas rīki,
 - iv) datums un laiks, kad tika pabeigtas zvejas darbības ar stacionāriem zvejas rīkiem,
 - v) uz kuģa paturētā nozveja (pa sugām dzīvsvara kilogramos) laikā, kad kuģis izgāja no minētā apgabala, vai laikā, kad tas iegāja minētajā apgabalā esošā ostā.
3. Zvejas žurnālā reģistrētais uz kuģa paturēto zivju daudzums (kilogramos) drīkst būt aprēķināts ar pielaidi līdz 5 %
 4. Lai pārrēķinātu uzglabātu vai apstrādātu zivju svaru zivju dzīvsvārā, Kopienas zvejas kuģu kapteiņi izmanto pārrēķina koeficientu, kas noteikts saskaņā ar 111. pantā minēto procedūru.
 5. To trešo valstu zvejas kuģu kapteiņi, kas darbojas Kopienas ūdeņos, šajā pantā minēto informāciju reģistrē tādā pašā veidā kā Kopienas zvejas kuģu kapteiņi.
 6. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 111. pantā minēto procedūru.

15. pants

Zvejas žurnāla datu elektroniskā reģistrēšana un pārraidīšana

1. Kapteinis Kopienas zvejas kuģim, kura lielākais garums pārsniedz 10 metrus, elektroniski reģistrē zvejas žurnāla informāciju un vismaz reizi dienā elektroniski nosūta to karoga dalībvalsts kompetentajai iestādei.
2. Kopienas zvejas kuģiem, kuru garums pārsniedz 15 metrus, bet lielākais garums nepārsniedz 24 metrus, 1. punktu piemēro no 2011. gada 1. jūlija, un Kopienas zvejas kuģiem, kuru garums pārsniedz 10 metrus, bet lielākais garums nepārsniedz 15 metrus, — no 2012. gada 1. janvāra. Kopienas kuģus, kuru lielākais garums nepārsniedz 15 metrus, var atbrīvot no 1. punkta prasībām, ja tie:
 - a) darbojas tikai karoga dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos vai
 - b) nekad nepavada jūrā ilgāk par 24 stundām, skaitot no jūrā iziešanas brīža līdz atgriešanās brīdim ostā.

16. pants

Kuģi, kas ir atbrīvoti no prasības kārtot zvejas žurnālu

1. Katra dalībvalsts, izmantojot paraugu ņemšanas sistēmu, uzrauga to zvejas kuģu darbības, kas ir atbrīvoti no 14. pantā minētajām prasībām, lai nodrošinātu, ka minētie kuģi ievēro kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus.

2. Tādēļ katra dalībvalsts sagatavo paraugu ņemšanas plānu, pamatojoties uz metodiku, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar 111. pantā minēto procedūru, un katru gadu līdz 31. janvārim nosūta to Komisijai, norādot, kādas metodes izmantotas šā plāna izstrādē. Paraugu ņemšanas plāniem jābūt pēc iespējas nemainīgiem laikā un standartizētiem reģionos.

17. pants
Iepriekšējs paziņojums

1. Neskarot īpašus noteikumus, kas ietverti daudzgadu plānos, Kopienas zvejas kuģu kapteiņi vai viņu pārstāvji vismaz 4 stundas pirms paredzamā ostā ierašanās laika paziņo turpmāk norādīto informāciju tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras ostu vai izkraušanas vietu tie vēlas izmantot, ja vien kompetentās iestādes nav devušas atļauju agrākai ienākšanai ostā:
 - a) kuģa identifikācija;
 - b) apstiprinātās galamērķa ostas nosaukums un ostā ieiešanas nolūks, piemēram, izkraušana, pārkraušana citā kuģī, pakalpojumu izmantošana;
 - c) zvejas atļauja vai, attiecīgā gadījumā, atļauja palīdzēt zvejas darbībās vai pārkraut citā kuģī zvejas produktus;
 - d) zvejas reisa datumi un apgabali, kuros gūtas nozvejas;
 - e) paredzamais ostā ierašanās datums un laiks;
 - f) uz kuģa paturētie daudzumi pa sugām, arī tad, ja nozvejas apjoms ir nulle;
 - g) katras sugas daudzumi, kas jāizkrauj vai jāpārkrauj citā kuģī.
2. Kopienas zvejas kuģa kapteinis vai viņa pārstāvis, kas elektroniski reģistrē zvejas žurnāla informāciju atbilstīgi 15. pantam, elektroniski nosūta karoga dalībvalsts kompetentajai iestādei 1. punktā minēto iepriekšējo paziņojumu. 14. pantā minēto zvejas žurnāla informāciju un šā panta 1. punktā minēto iepriekšējo paziņojumu var nosūtīt vienā pārraidē, ja tiek pārraidīta vajadzīgā informācija par katru no tiem.
3. Ja Kopienas zvejas kuģis plāno ieiet citas dalībvalsts, nevis karoga dalībvalsts, ostā, un ir elektroniski nosūtījis 1. punktā minēto iepriekšējo paziņojumu, karoga dalībvalsts kompetentās iestādes tūlīt pēc saņemšanas elektroniski nosūta 1. punktā minēto iepriekšējo paziņojumu piekrastes dalībvalsts kompetentajām iestādēm.
4. Komisija, ievērojot 111. pantā minēto procedūru, var uz ierobežotu, bet pagarināmu laikposmu atbrīvot konkrētu kategoriju zvejas kuģus no 1. punktā minētā pienākuma vai paredzēt citu paziņošanas periodu, *inter alia* ņemot vērā zvejas produktu veidu, attālumu starp zvejas vietām, izkraušanas vietām un ostām, kurās attiecīgie kuģi reģistrēti.

18. pants
Pārkraušana citā kuģī

Jūrā veikt pārkraušanu citā kuģī Kopienas ūdeņos ir aizliegts. To drīkst veikt tikai ar attiecīgu atļauju dalībvalstu ostās, kas apstiprinātas šim nolūkam, ievērojot šajā regulā paredzētos nosacījumus.

19. pants
Citā kuģī pārkraušanas deklarācija

1. Gan pārkrāvējkuģa, gan saņēmējkuģa kapteiņi vai viņu pārstāvji pēc iespējas drīzāk un ne vēlāk kā 24 stundas pēc pārkraušanas iesniedz citā kuģī pārkraušanas deklarāciju:
 - a) savai karoga dalībvalstij un,
 - b) ja pārkraušana citā kuģī notikusi citas dalībvalsts ostā, attiecīgās ostas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.
2. Citā kuģī pārkraušanas deklarāciju, ja iespējams, iesniedz elektroniski. Ja izmanto elektroniskus līdzekļus, citā kuģī pārkraušanas deklarāciju iesniedz tikai karoga dalībvalstij, pat ja pārkraušana notiek citas dalībvalsts ostā. Karoga dalībvalsts tūlīt pēc saņemšanas pārsūta citā kuģī pārkraušanas deklarācijas attiecīgajai ostas dalībvalstij.
3. Citā kuģī pārkraušanas deklarācijā norāda citā kuģī pārkrauto zvejas produktu daudzumu pa sugām, katras nozvejas datumu un vietu, iesaistīto kuģu vārdus un citā kuģī pārkraušanas un galamērķa ostas. Par šādu deklarāciju pareizību atbild abu iesaistīto kuģu kapteiņi.
4. Komisija, ievērojot 111. pantā minēto procedūru, var uz ierobežotu, bet pagarināmu laikposmu atbrīvot konkrētu kategoriju zvejas kuģus no 1. punktā minētā pienākuma vai paredzēt citu paziņošanas periodu, *inter alia* ņemot vērā zvejas produktu veidu, attālumu starp zvejas vietām, izkraušanas vietām un ostām, kurās konkrētie kuģi reģistrēti.
5. Citā kuģī pārkraušanas procedūras un veidlapas izstrādā saskaņā ar 111. pantā minēto procedūru.

20. pants
Atļauja izkraut un pārkraut citā kuģī

1. Kopienas zvejas kuģiem piešķir atļauju izkraut vai pārkraut citā kuģī tikai tad, ja 17. pantā minētā informācija ir pilnīga.
2. Izkraušanu nesāk, pirms to nav atļāvušas attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes.
3. Lai saņemtu atļauju sākt izkraušanas vai citā kuģī pārkraušanas darbības ostā, vispirms jābūt pārbaudītam iesniegtās informācijas pilnīgumam, kā noteikts 1. punktā, un attiecīgā gadījumā jābūt pabeigtai inspekcijai.

4. Izdodot izkraušanas atļauju, kompetentās iestādes piešķir izkraušanai unikālu izkraušanas numuru (*ULN*) un informē par to kuģa kapteini. Ja izkraušanu pārtrauc, tās atsākšanai ir vajadzīga atļauja.

21. pants
Izkraušanas deklarācija

1. Kapteinis atbild par izkraušanas deklarācijas pareizību un norāda tajā vismaz katras izkrautās sugas daudzumus, kā noteikts 14. pantā, apgabalu un datumu, kurā veikta nozveja.
2. Neskarot īpašus noteikumus, kas ietverti daudzgaļu plānos, tāda Kopienas zvejas kuģa kapteinis vai viņa pārstāvis, kura lielākais garums pārsniedz 10 metrus, 2 stundās pēc izkraušanas beigām izkraušanas deklarācijas datus elektroniski nosūta karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm.
3. Ja Kopienas zvejas kuģis izkrauj savas nozvejas dalībvalstī, kas nav karoga dalībvalsts, tad karoga dalībvalsts kompetentās iestādes tūlīt pēc izkraušanas deklarācijas datu saņemšanas elektroniski nosūta minētos datus tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kur nozveja tika izkrauta.
4. Kopienas zvejas kuģiem, kuru garums pārsniedz 15 metrus, bet lielākais garums nepārsniedz 24 metrus, 2. punktu piemēro no 2011. gada 1. jūlija, un Kopienas zvejas kuģiem, kuru garums pārsniedz 10 metrus, bet lielākais garums nepārsniedz 15 metrus, — no 2012. gada 1. janvāra. Kopienas kuģus, kuru lielākais garums nepārsniedz 15 metrus, var atbrīvot no 2. punkta piemērošanas, ja tie:
 - a) darbojas tikai karoga dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos vai
 - b) nekad nepavada jūrā ilgāk par 24 stundām, skaitot no jūrā izešanas brīža līdz atgriešanās brīdim ostā.
5. Par kuģiem, kas atbrīvoti no 2. punktā noteiktās prasības, kapteinis vai viņa pārstāvis pēc izkraušanas reģistrē un pēc iespējas drīzāk un ne vēlāk kā 24 stundas pēc izkraušanas iesniedz izkraušanas deklarāciju tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kur notika izkraušana.
6. Izkraušanas deklarācijas procedūras un veidlapas nosaka saskaņā ar 111. pantā minēto procedūru.

22. pants
Kuģi, kas atbrīvoti no prasības par izkraušanas deklarāciju

1. Katra dalībvalsts, izmantojot paraugu ņemšanas sistēmu, uzrauga to zvejas kuģu darbības, kas ir atbrīvoti no 21. panta 1. un 2. punktā minētajām prasībām iesniegt izkraušanas deklarāciju, lai nodrošinātu to, ka šie kuģi ievēro kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus.
2. Tādēļ katra dalībvalsts sagatavo paraugu ņemšanas plānu, pamatojoties uz metodiku, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar 111. pantā minēto procedūru, un katru gadu līdz

31. janvārim nosūta to Komisijai, norādot, kādas metodes izmantotas šā plāna izstrādē. Paraugu ņemšanas plāniem jābūt pēc iespējas nemainīgiem laikā un standartizētiem reģionos.

2. IEDAĻA

DALĪBVALSTU VEIKTA DATU REĢISTRĒŠANA UN APMAIŅA

23. pants

Nozveju un zvejas piepūles reģistrēšana

1. Katra dalībvalsts visus attiecīgos datus par zvejas iespējām, kas minēti šajā nodaļā, reģistrē gan nozveju, gan zvejas piepūles izteiksmē, un glabā minēto datu oriģinālus trīs gadus vai ilgāk atbilstīgi valsts noteikumiem.
2. Katru mēnesi līdz 15. datumam katra dalībvalsts datorizēti paziņo Komisijai vai tās norīkotai struktūrai visus 1. punktā minētos atjauninātos datus, kas reģistrēti iepriekšējā mēnesī.
3. Visas nozvejas, kuras Kopienas zvejas kuģi nozvejojuši no krājuma vai krājumu grupas, kam noteiktas kvotas, atskaita no karoga dalībvalsts kvotas par katru attiecīgo krājumu vai krājumu grupu neatkarīgi no izkraušanas vietas.

24. pants

Datu apmaiņa

1. Neskarot 23. pantu, izkraušanas dalībvalstis pēc citas dalībvalsts pieprasījuma elektroniski paziņo tai datus par zvejas produktu izkraušanu, tirdzniecību, pārkraušanu citā kuģī vai pārvadāšanu, ko tās ostās vai tās suverenitātē vai jurisdikcijā esošos ūdeņos veikuši zvejas kuģi, kuri peld ar pieprasītājas dalībvalsts karogu.
2. Šajā informācijā ietver vismaz konkrētā kuģa vārdu un ārējās identifikācijas zīmi, zivju daudzumus (pa krājumiem vai krājumu grupām), ko minētais kuģis izkrāvis, pārdevis vai pārkrāvis citā kuģī, kā arī izkraušanas, tirdzniecības, citā kuģī pārkraušanas vai pārvadāšanas datumu un vietu. Minēto informāciju pārraida četrās darbdiēnās pēc dalībvalsts pieprasījuma datuma, ja vien attiecīgās dalībvalstis nav vienojušās citādi.
3. Dalībvalsts, kurā notika izkraušana, tirdzniecība, pārkraušana citā kuģī vai pārvadāšana, pēc Komisijas pieprasījuma elektroniski nosūta tai minēto informāciju vienlaikus ar paziņojumu kuģa karoga dalībvalstij.

25. pants

Dati par zvejas iespēju pilnīgu izmantošanu

1. Dalībvalsts nekavējoties informē Komisiju, ja konstatē, ka:

- a) kuģi, kuri peld ar dalībvalsts karogu, ar nozvejām no krājuma vai krājumu grupas, kam noteiktas kvotas, minētās kvotas ir apguvuši 80 % apmērā, vai
 - b) ir īstenoti 80 % maksimāli pieļaujamās zvejas piepūles, kas noteikta zvejas apgabalam un piemērojama visiem zvejas kuģiem, kuri peld ar dalībvalsts karogu, vai to daļai.
2. Šādā gadījumā dalībvalsts pēc Komisijas pieprasījuma sniedz tai sīkāku informāciju, nekā paredzēts 23. pantā, kā arī sniedz to biežāk.

3. IEDAĻA

ZVEJAS LIEGUMU NOTEIKŠANA

26. pants

Zvejas liegumu noteikšana, ko veic dalībvalstis

1. Katra dalībvalsts nosaka dienu, no kuras:
- a) uzskata, ka kuģi, kuri peld ar dalībvalsts karogu, ar nozvejām no krājuma vai krājumu grupas, kam noteiktas kvotas, ir pilnībā apguvuši minētās kvotas, vai
 - b) uzskata, ka ir pilnībā īstenota maksimāli pieļaujamā zvejas piepūle, kas noteikta zvejas apgabalam un piemērojama visiem zvejas kuģiem, kuri peld ar dalībvalsts karogu, vai to daļai.
2. No 1. punktā minētās dienas attiecīgā dalībvalsts aizliedz kuģiem, kuri peld ar tās karogu, zvejot no minētā krājuma vai krājumu grupas, kā arī paturēt uz kuģa, pārkraut citā kuģī un izkraut zivis, kas iegūtas pēc minētās dienas, un pieņemt lēmumu par dienu, līdz kurai atļauts pārkraut citā kuģī un izkraut nozvejas vai iesniegt par tām galīgās deklarācijas.
3. Attiecīgā dalībvalsts publisko 2. punktā minēto lēmumu un tūlīt paziņo to Komisijai un pārējām dalībvalstīm. To publicē *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā*. No dienas, kad attiecīgā dalībvalsts ir publiskojusi šādu lēmumu, dalībvalstis nodrošina to, ka kuģi, kas peld ar attiecīgās dalībvalsts karogu, to ūdeņos un to teritorijā nepatur uz kuģa, neizkrauj, neievieto sprostos vai nepārkrauj citā kuģī šādas zivis.
4. Komisija, izmantojot elektroniskus līdzekļus, nodrošina dalībvalstu piekļuvi paziņojumiem, kas saņemti atbilstīgi šim pantam.

27. pants

Zvejas liegumu noteikšana, ko veic Komisija

1. Ja Komisija konstatē, ka dalībvalsts nav ievērojusi pienākumu paziņot ikmēneša datus par zvejas iespējām, kā paredzēts 23. panta 2. punktā, tā var noteikt dienu, kurā minētās dalībvalsts zvejas iespējas uzskata par izmantotām 80 % apmērā, un aptuveno dienu, kurā zvejas iespējas uzskata par pilnībā izmantotām.

2. Ja Komisija uz 26. pantā minētās informācijas pamata vai pēc savas ierosmes konstatē, ka Kopienai vai dalībvalstij pieejamās zvejas iespējas var uzskatīt par pilnībā izmantotām, tā informē par to attiecīgās dalībvalstis un aizliedz zvejas darbības attiecībā uz konkrēto apgabalu, zvejas rīku, krājumu, krājumu grupu vai konkrētajās zvejas darbībās iesaistīto floti.

28. pants
Korektīvi pasākumi

1. Ja Komisija ir apturējusi zveju, jo ir aizdomas par dalībvalstij, dalībvalstu grupai vai Kopienai pieejamo zvejas iespēju pilnīgu izmantojumu, un tiek konstatēts, ka dalībvalsts faktiski nav pilnībā izmantojusi savas zvejas iespējas, piemēro turpmākos šā panta punktus.
2. Ja netiek novērsts kaitējums, kas nodarīts dalībvalstij, kurai aizliedza zvejot, pirms tās zvejas iespējas bija pilnībā izmantotas, saskaņā ar 111. pantā minēto procedūru pieņem pasākumus ar mērķi attiecīgi labot nodarīto kaitējumu. Šādi pasākumi var ietvert atvilkumus no ikvienas tādas dalībvalsts zvejas iespējām, kura ir pārsniegusi zvejas iespējas, lai tādējādi atvilktos daudzums attiecīgi iedalītu dalībvalstīm, kuru zvejas darbības tika apturētas, pirms to zvejas iespējas bija pilnībā izmantotas.
3. Šādus atvilkumus un attiecīgus iedalījumus veic, galvenokārt ņemot vērā sugas un zonas, attiecībā uz kurām bija noteiktas zvejas iespējas. Tos var veikt gadā, kurā nodarīts kaitējums, vai nākamajā gadā vai gados.
4. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai un jo īpaši attiecīgo daudzumu noteikšanai pieņem saskaņā ar 111. pantā minēto procedūru.

II nodaļa

Flotes pārvaldības uzraudzība

1. IEDAĻA

ZVEJAS JAUDA

29. pants
Zvejas jauda

1. Dalībvalstis ir atbildīgas par vajadzīgo pārbaudi veikšanu, lai nodrošinātu to, ka kopējā zvejas jauda, kas atbilst dalībvalsts izdotajām zvejas licencēm, GT un kW izteiksmē nekad nav lielāka par maksimāli pieļaujamo zvejas jaudu, kas konkrētajai dalībvalstij noteikta saskaņā ar:
 - a) Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 13. pantu;

- b) Padomes 2004. gada 30. marta Regulu (EK) Nr. 639/2004³⁴;
 - c) Komisijas 2003. gada 12. augusta Regulu (EK) Nr. 1438/2003³⁵;
 - d) Komisijas 2004. gada 9. decembra Regulu (EK) Nr. 2104/2004³⁶.
2. Saskaņā ar 111. pantā minēto procedūru var pieņemt sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, jo īpaši attiecībā uz:
- a) zvejas kuģu reģistrāciju;
 - b) zvejas kuģu dzinēja jaudas verifikāciju;
 - c) zvejas kuģu tilpības verifikāciju;
 - d) zvejas rīka veida, numura un parametru verifikāciju.
3. Dalībvalstis 110. pantā minētajā ziņojumā informē Komisiju par izmantotajām pārbaudes metodēm un norāda to struktūru nosaukumus un adreses, kuras ir atbildīgas par 2. punktā minētās verifikācijas veikšanu.

2. IEDAĻA. DZINĒJA JAUDA

30. pants

Dzinēja jaudas uzraudzība

- 1. Zveja ir atļauta tikai ar tādiem zvejas kuģiem, kas aprīkoti ar dzinējiem, kuru jauda nepārsniedz dzinēja sertifikātā norādīto jaudu.
- 2. Ir aizliegts pārveidot dzinēju, lai palielinātu tā jaudu, pārsniedzot dzinēja sertifikātā norādīto maksimālo jaudu.
- 3. Ir aizliegts izmantot jaunus vai rezerves dzinējus, ko nav oficiāli apstiprinājusi attiecīgā dalībvalsts.
- 4. Dalībvalstis nodrošina to, ka netiek pārsniegta sertifikātā norādītā dzinēja jauda. Dalībvalstis 110. pantā minētajā ziņojumā informē Komisiju par kontroles pasākumiem, ko tās veikušas, lai nodrošinātu, ka dzinēja jauda netiek pārsniegta.

31. pants

Dzinēja jaudas sertifikācija

- 1. Dalībvalstu iestādes oficiāli apstiprina jaunus dzinējus, rezerves dzinējus un tehniski modificētus dzinējus, apliecinot, ka tie nevar radīt lielāku jaudu par dzinēja

³⁴ OV L 102, 7.4.2004., 9. lpp.

³⁵ OV L 204, 13.8.2003., 21. lpp.

³⁶ OV L 365, 10.12.2004., 19. lpp.

sertifikātā norādīto. Šādus apstiprinājumus izdod tikai tad, ja dzinējs nevar radīt jaudu, kas lielāka par norādīto.

2. Dalībvalstu iestādes dzinēja jaudas sertifikāciju var uzticēt klasifikācijas sabiedrībām, dzinēju ražotājiem vai citiem uzņēmējiem, kam ir vajadzīgā lietpratība dzinēju jaudas tehniskai pārbaudei. Minētās klasifikācijas sabiedrības, ražotāji vai citi uzņēmēji sertifikē dzinējus, to, ka tie nevar radīt lielāku jaudu par dzinēja sertifikātā norādīto, apliecinot tikai tad, ja dzinēja veiktspēju nav iespējams palielināt, pārsniedzot sertifikēto jaudu.

32. pants

Dzinēja jaudas kontrolpārbaude

1. Dalībvalstis veic datu kontrolpārbaudi, lai verificētu dzinēja jaudas atbilstību visai informācijai, kas administrācijai pieejama par kuģa tehniskajiem parametriem. Jo īpaši tās verificē informāciju, kas ietverta:
 - a) kuģu satelītnovērošanas sistēmas reģistros;
 - b) zvejas žurnālā;
 - c) starptautiskajā dzinēju radītā gaisa piesārņojuma novēršanas sertifikātā (*Engine International Air Pollution Prevention — EIAPP*), kas par dzinēju izdots saskaņā ar *MARPOL 73/78* konvencijas VI pielikuma noteikumiem;
 - d) klases sertifikātā, ko izdevusi organizācija, kura pilnvarota veikt kuģu inspekcijas un apsekojumus Direktīvas 94/57/EK nozīmē;
 - e) sertifikātā par kuģa izmēģinājumu jūrā;
 - f) Kopienas zvejas flotes reģistrā;
 - g) citos dokumentos, kas sniedz attiecīgu informāciju par kuģa dzinēja jaudu vai ar to saistītiem tehniskajiem parametriem.
2. Ja pazīmes liecina, ka zvejas kuģa dzinēja jauda ir lielāka, nekā norādīts tā zvejas licencē, dalībvalstis fiziski verificē dzinēja jaudu.

III nodaļa

Daudzgaļu plānu uzraudzība

33. pants

Ostā veikta pārkraušana

Kopienas zvejas kuģi, kas iesaistīti zvejas darbībās zvejniecībā, uz ko attiecas daudzgaļu plāns, nepārvieto savu nozveju uz jebkuru citu kuģi vai transportlīdzekli, iepriekš neizkraujot savas nozvejas, lai tās nosvērtu izsoļu namā vai citas dalībvalstu pilnvarotas struktūras telpās.

34. pants
Apstiprinātās ostas

1. Padome, pieņemot daudzgadu plānu, var lemt par maksimālo apjomu, kurš piemērojams daudzgadu plānā ietvertu sugu dzīvsvaram un kuru pārsniedzot kuģim pieprasa izkraut nozveju apstiprinātā ostā.
2. Ja jāizkrauj zivju daudzums, kas pārsniedz 1. punktā minēto maksimālo apjomu, Kopienas zvejas kuģa kapteinis nodrošina to, ka šādu izkraušanu veic tikai apstiprinātā ostā Kopienā. Ja daudzgadu plānu piemēro reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas, izkraušanu var veikt attiecīgās organizācijas līgumslēdzējas puses ostā.
3. Katra dalībvalsts apstiprina ostas, kurās notiek 2. punktā minētā izkraušana.
4. Lai ostu noteiktu par apstiprināto ostu, jābūt izpildītiem šādiem nosacījumiem:
 - a) ierobežoti izkraušanas laiki;
 - b) ierobežotas izkraušanas vietas;
 - c) pilna inspekcija izkraušanas laikā un visās izkraušanas vietās;
 - d) daudzgadu plānā ietvertu sugu vidējam izkrautajam daudzumam pēc svara jābūt vismaz 5 % no ostā izkrautā kopējā daudzuma. Atsauces periods šāda vidējā daudzuma aprēķināšanai ir trīs iepriekšējie gadi.

35. pants
Atjaunošanas plānos ietvertu sugu atsevišķa uzglabāšana

1. Jebkādu daudzgadu plānā ietvertas sugas īpatņu daudzumu ir aizliegts paturēt uz Kopienas zvejas kuģa vienā kastē kopā ar kādu citu zvejas produktu.
2. Kastes ar daudzgadu plānā ietvertu sugu īpatņiem pienācīgi marķē ar etiķeti, kurā norādīts daudzgadu plānā ietvertās sugas *FAO* kods, un tās uzglabā kravas tilpnē atsevišķi no citām kastēm.

36. pants
Nacionālās kontroles programmas

1. Dalībvalstis izstrādā nacionālās kontroles programmas, kas piemērojamas katram daudzgadu plānam.
2. Saskaņā ar I pielikumu dalībvalstis nosaka konkrētus inspekcijas mērķapjomus. Šos mērķapjomus regulāri pārskata pēc tam, kad ir izvērtēti gūtie rezultāti. Inspekcijas mērķapjomi tiek pakāpeniski palielināti, līdz ir sasniegti I pielikumā noteiktie mērķapjomi.

IV nodaļa

Tehnisko pasākumu uzraudzība

1. IEDAĻA

ZVEJAS RĪKU IZMANTOŠANA

37. pants

Zvejas rīki

1. Visiem zvejniecībā izmantotajiem zvejas rīkiem jāatbilst tehniskajām specifikācijām, kas konkrētajai zvejniecībai noteiktas kopējās zivsaimniecības politikas noteikumos.
2. Zvejniecībās, kurās darbojoties ir atļauts turēt uz kuģa vairāk nekā divu veidu zvejas rīkus, neizmantotos zvejas rīkus uzglabā tā, lai tie nebūtu gatavi tūlītējai lietošanai, saskaņā ar šādiem nosacījumiem:
 - a) zvejas rīkus, atsvarus un līdzīgu aprīkojumu atvieno no traļu durvīm, vilkšanas un tralēšanas kabeļiem un veijeriem;
 - b) droši nostiprina zvejas rīkus, kas ir uz klāja vai virs tā;
 - c) āķu jedas uzglabā uz apakšējiem klājiem.

38. pants

Nozvejas sastāvs

1. Ja nozvejas, kas paturētas uz jebkura Kopienas zvejas kuģa, viena reisa laikā ir iegūtas ar zvejas rīkiem, kuriem ir dažāds minimālais linuma acs izmērs, sugu sastāvu aprēķina katrai nozvejas daļai, kas iegūta atšķirīgos apstākļos. Tādēļ visas izmaiņas, kas attiecas uz iepriekš izmantoto linuma acs izmēru, kā arī nozvejas sastāvu uz kuģa jebkurā šādu izmaiņu laikā, ieraksta zvejas žurnālā un izkraušanas deklarācijā.
3. Īpašos gadījumos saskaņā ar 111.pantā minēto procedūru var pieņemt sīki izstrādātus noteikumus par pienākumu turēt uz kuģa apstrādātu produktu uzglabāšanas plānu (pa sugām), kurā norādīts, kurā kravas tilpnes vietā tie novietoti.

2. IEDAĻA

AIZSARGĀJAMO JŪRAS TERITORIJU UZRAUDZĪBA

39. pants

Kuģu satelītnovērošanas sistēma

1. Nosakot aizsargājamo jūras teritoriju, koordinātas un attiecīgās loksodromas, kas ierobežo ģeogrāfisko daudzstūri, kā arī kuģa atrašanās vietas, nosaka saskaņā ar piemērojamo standartu.

2. Kopienas zvejas kuģu zvejas darbības zvejas zonās, kurās noteikta aizsargājama jūras teritorija, uzrauga piekrastes valsts zvejas uzraudzības centrs, kam jābūt sistēmai, lai pamanītu un reģistrētu kuģu ieiešanu aizsargājamā jūras teritorijā, tās šķērsošanu tranzītā un iziešanu no tās.
3. Piekrastes valsts zvejas uzraudzības centrā jābūt izveidotai trauksmes sistēmai, kas var automātiski pamanīt kuģus, kuri ieiet aizsargājamā jūras teritorijā. Arī uz kuģa jābūt trauksmes sistēmai, lai brīdinātu kuģa kapteini, ja viņš grasās ieiet aizsargājamā jūras teritorijā.
4. Dalībvalstis izveido trauksmes sistēmu, kas ziņo, kad kuģis ieiet kontroles drošības zonā ap aizsargājamām teritorijām.
5. Atkāpjoties no Komisijas 2003. gada 18. decembra Regulas (EK) Nr. 2244/2003 8. panta 2. punkta, datu pārraides biežums ir vismaz reizi 15 minūtēs, ja kuģis ir iegājis kontroles drošības zonā, un tiek nodrošināta pārraide reāllaikā, ja kuģis ir iegājis aizsargājamā jūras teritorijā.

40. pants

Tranzīts caur aizsargājamu jūras teritoriju

1. Visiem zvejas kuģiem ir atļauts tranzītā šķērsot aizsargājamu jūras teritoriju, ja tiek ievēroti šādi nosacījumi:
 - a) visi zvejas rīki, kas atrodas uz kuģa, tranzīta laikā ir droši nostiprināti un uzglabāti;
 - b) ātrums tranzīta laikā ir ne mazāk kā 6 mezgli.
2. Kopienas zvejas kuģu kapteini, kuri grasās tranzītā šķērsot aizsargājamu jūras teritoriju, tranzīta ziņojumā nosūta karoga dalībvalsts un piekrastes dalībvalsts iestādēm šādus datus:
 - a) kuģa vārds, ārējās identifikācijas zīme, radio izsaukuma signāls un kuģa kapteiņa vārds, uzvārds;
 - b) tā kuģa ģeogrāfiskās atrašanās vietas koordinātas, uz ko attiecas paziņojums;
 - c) datums un laiks katreiz, kad kuģis ieiet aizsargājamā jūras teritorijā;
 - d) datums un laiks katreiz, kad kuģis iziet no aizsargājamās jūras teritorijas.

3. IEDAĻA

IZMETUMU SAMAZINĀŠANAS UZRAUDZĪBA

41. pants

Izmetumu reģistrācija

1. Zvejas kuģa kapteinis reģistrē visus izmetumus, kuru apjoms pārsniedz 15 kg dzīvsvara ekvivalenta, un šo informāciju, ja iespējams, elektroniski paziņo savām kompetentajām iestādēm.
2. Dalībvalstis izveido īpašu shēmu, lai uzraudzītu zvejas kuģus, kuri peld ar to karogu un kuriem ir zvejas atļauja, uz ko attiecas izmetumu pakāpeniskas samazināšanas shēma.

42. pants

Zvejas žurnāla pārbaudes

Attiecībā uz kuģiem, kas aprīkoti ar kuģu satelītnovērošanas sistēmu, dalībvalstis sistemātiski verificē, vai zvejas uzraudzības centrā saņemtā informācija atbilst darbībām, kas reģistrētas zvejas žurnālā, izmantojot kuģu satelītnovērošanas sistēmas datus un novērotāju sniegtos datus, ja tādi pieejami. Šādas kontrolpārbaudes reģistrē datorlasāmā formātā un glabā trīs gadus.

4. IEDAĻA

ZVEJAS LIEGUMU NOTEIKŠANA REĀLLAIKĀ

43. pants

Vispārīgie noteikumi

1. Kad sasniegts piezvejas robežlielums, attiecīgajā apgabalā saskaņā ar šīs iedaļas noteikumiem uz laiku nosaka zvejas liegumu. Šādu liegumu reāllaikā nosaka uz konkrētu laiku, kas nepārsniedz 10 dienas.
2. Piezvejas robežlielumu aprēķina kā katras sugas dzīvsvara procentuālo daļu no kopējās nozvejas vienā zvejas rīku pacēlumā vai, ja reāllaikā noteiktā zvejas lieguma mērķis ir aizsargāt konkrētu sugu mazuļus, — kā konkrētas sugas mazuļu skaita procentuālo daļu no kopējā konkrētās sugas īpatņu skaita attiecīgajā zvejas rīku pacēlumā.

44. pants

Zvejas lieguma noteikšana reāllaikā, ko veic dalībvalstis

1. Ja piekrastes dalībvalsts zvejniecības aizsardzības kuģis vai zvejniecības aizsardzības kuģis, kas piedalās kopīgā operācijā saskaņā ar kopīgas izmantošanas plānu, konstatē, ka ir sasniegts piezvejas robežlielums, tas tūlīt informē piekrastes dalībvalsts kompetentās iestādes.

2. Ja piezveju apjoms jebkurā zvejas rīku pacēlumā pārsniedz piezvejas robežlielumu, zvejas kuģis pirms zvejas turpināšanas maina zvejas apgabalu, pārvietojoties vismaz par piecām jūras jūdzēm no jebkuras iepriekšējās zvejas darbības vietas, kā arī tūlīt informē piekrastes dalībvalsts kompetentās iestādes. Ja vismaz trim zvejas kuģiem ir nācies atstāt zvejas apgabalu pārsniegta piezvejas robežlieluma dēļ, piekrastes dalībvalsts no minētajiem kuģiem saņemto informāciju izmanto, lai noteiktu zvejas liegumu reāllaikā.
3. Pamatojoties uz informāciju, kas saņemta saskaņā ar 1. vai 2. punktu, piekrastes dalībvalsts pieņem lēmumu konkrētajā apgabalā noteikt zvejas liegumu reāllaikā. Tā tūlīt informē Komisiju, visas dalībvalstis un trešās valstis, kuru kuģiem atļauts darboties konkrētajā apgabalā, ka ir noteikts zvejas liegums reāllaikā. Zvejas darbības šādā apgabalā ir aizliegtas saskaņā ar lēmumu, ar ko nosaka zvejas liegumu reāllaikā.

45. pants

Zvejas lieguma noteikšana reāllaikā, ko veic Komisija

1. Pamatojoties uz saņemto informāciju, kas liecina, ka ir sasniegts piezvejas robežlielums, Komisija var noteikt apgabalu, kurā uz laiku noteikts liegums, ja piekrastes dalībvalsts pati nav noteikusi šādu liegumu.
2. Komisija tūlīt informē visas dalībvalstis un trešās valstis, kuru kuģi darbojas minētajā apgabalā, un tūlīt savā oficiālajā tīmekļa vietnē publisko karti ar tā apgabala koordinātām, kurā uz laiku noteikts liegums, norādot lieguma ilgumu un nosacījumus, kas reglamentē zvejniecības konkrētā lieguma teritorijā.

46. pants

Zvejas darbību atsākšana apgabalā, kurā uz laiku noteikts zvejas liegums

1. Vismaz 60 stundas pēc tam, kad konkrētajā apgabalā noteikts liegums, ierobežots skaits kuģu, uz kuriem ir zinātniskais novērotājs, piekrastes dalībvalsts inspekcijas dienestu kontrolē sāk izmēģinājuma zvejas darbības, lai verificētu piezveju apjomu.
2. Ja 1. punktā minētajās darbībās netiek sasniegts vairāk par 60 % piezvejas robežlieluma, piekrastes dalībvalsts atceļ reāllaikā noteiktos zvejas liegumus. Piekrastes dalībvalsts informē Komisiju, visas attiecīgās dalībvalstis un trešās valstis, kuru kuģiem ir licences darboties attiecīgajā zonā, ka reāllaikā noteiktais zvejas liegums ir atcelts.
3. Ja zvejas liegumu reāllaikā noteikusi Komisija saskaņā ar 45. pantu, piekrastes dalībvalsts tūlīt informē Komisiju par 1. punktā minēto izmēģinājuma zvejas darbību rezultātiem. Komisija attiecīgā gadījumā pēc informācijas pārbaudes, ko veic Zivsaimniecības zinātnisko, tehnisko un ekonomisko jautājumu komiteja (ZZTEK), atceļ reāllaikā noteikto zvejas liegumu, ja 1. punktā minētajās darbībās netiek sasniegts vairāk par 60 % piezvejas robežlieluma. Tā informē visas attiecīgās dalībvalstis un trešās valstis, kuru kuģiem ir licences darboties attiecīgajā zonā, ka reāllaikā noteiktais zvejas liegums ir atcelts.

V nodaļa

Atpūtas zvejas uzraudzība

47. pants *Atpūtas zveja*

1. Atpūtas zveja, ko no daudzgadu plānā ietverta krājuma ar kuģi veic Kopienas ūdeņos, ir atļauta tikai tad, ja minētajam kuģim ir karoga dalībvalsts izdota atļauja.
2. Karoga dalībvalsts reģistrē nozvejas, kas atpūtas zvejā iegūtas no daudzgadu plānā ietverta krājuma.
3. Daudzgadu plānā ietvertu sugu nozvejas, kas iegūtas atpūtas zvejā, atskaita no attiecīgajām karoga dalībvalsts kvotām. Attiecīgās dalībvalstis nosaka to daļu no šādām kvotām, ko var apgūt tikai atpūtas zvejā.
4. Atpūtas zvejā iegūtu nozveju tirdzniecība ir aizliegta, izņemot gadījumus, kad to dara labdarības nolūkos.

V SADAĻA

TIRDZNIECĪBAS UZRAUDZĪBA

I nodaļa

Vispārīgie noteikumi

48. pants *Tirdzniecības uzraudzības principi*

1. Katra dalībvalsts ir atbildīga par to, lai tās teritorijā visos zvejas un akvakultūras produktu tirdzniecības posmos no pirmās pārdošanas līdz mazumtirdzniecībai, ieskaitot pārvadāšanu, tiktu uzraudzīta kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu piemērošana.
2. Visām zvejas un akvakultūras produktu partijām jābūt izsekojamām, un uzņēmējiem jābūt iespējai identificēt partiju izcelsmi un galamērķi no nozvejošanas vai ieguves brīža līdz galapatērētājam.
3. Ja kādai konkrētai sugai ir noteikts minimālais izmērs, uzņēmējiem, kuri ir atbildīgi par pārdošanu, glabāšanu vai pārvadāšanu, jāspēj pierādīt produktu ģeogrāfisko izcelsmi, kas izteikta ar norādi uz apakšapgabalu, rajonu vai apakšrajonu vai, attiecīgā gadījumā, statistisko taisnstūri, kurā piemēro nozvejas limitus atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem.
4. Dalībvalstis nodrošina to, ka visi nozvejotie vai iegūtie zvejas un akvakultūras produkti tiek sadalīti partijās.

*49. pants
Kopīgi tirdzniecības standarti*

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka produktus, kam piemēro kopīgus tirdzniecības standartus, izliek pārdošanai, piedāvā pārdošanai, pārdod vai kā citādi laiž tirgū tikai tad, ja tie atbilst minētajiem standartiem.
2. Produktiem, ko izņem no tirgus saskaņā ar Padomes 1999. gada 17. decembra Regulu (EK) Nr. 104/2000, jāatbilst kopīgiem tirdzniecības standartiem, jo īpaši svaiguma kategorijām.
3. Uzņēmējiem, kas ir atbildīgi par zvejas produktu partiju pārdošanu, glabāšanu vai pārvadāšanu, jāspēj pierādīt, ka produkti visos posmos atbilst tirdzniecības standartiem.

*50. pants
Izsekojamība*

1. Neskarot Regulu (EK) Nr. 178/2002³⁷ un valsts tiesību aktus, dalībvalstis nodrošina, ka to uzņēmēji ievieš sistēmas un procedūras, kas ļauj paziņot kompetentajai iestādei informāciju par zvejas un akvakultūras produktu izcelsmi.
2. Prasību minimums attiecībā uz informāciju par visām zvejas un akvakultūras produktu partijām, lai izsekotu to izcelsmi, ir šāds:
 - a) katras partijas identifikācijas numurs;
 - b) katras sugas komercnosaukums un zinātniskais nosaukums;
 - c) dzīvsvars kilogramos;
 - d) nozvejas un/vai ieguves datums;
 - e) ražošanas vienība (zvejas kuģu vārds, akvakultūras objekts);
 - f) piegādātāju vārds un uzvārds vai nosaukums un adrese;
 - g) zvejas rīks.
3. Veic katras partijas īpašu iezīmēšanu un/vai marķēšanu, lai norādītu 2. punktā minēto informāciju.

*51. pants
Informācija patērētājiem*

Dalībvalstis nodrošina to, ka katrā attiecīgās sugas tirdzniecības posmā ir pieejama informācija, kas paredzēta 8. pantā 2001. gada 22. oktobra Regulā (EK) Nr. 2065/2001, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000 piemērotu

³⁷ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

attiecībā uz patērētāju informēšanu par zivsaimniecības un akvakultūras produktiem. Nozvejas apgabalu, kas minēts Regulas (EK) Nr. 2065/2001 8. pantā, norāda kā apakšapgabalu un rajonu vai apakšrajonu vai, attiecīgā gadījumā, statistisko taisnstūri, kurā piemēro nozvejas limitus atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem.

II nodaļa

Darbības pēc izkraušanas

52. pants

Pirmā pārdošana izsoļu namos

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka pirmoreiz laižot tirgū visus daudzumus, uz ko attiecas nozvejas vai zvejas piepūles limiti, tos izsoļu namā pārdod un/vai reģistrē reģistrētiem pircējiem.
2. Citus zvejas produktus pārdod tikai izsoļu namā vai dalībvalstu pilnvarotām struktūrām vai personām.
3. Pircēju, kurš iegādājas zvejas produktus no zvejas kuģa pirmajā pārdošanā, reģistrē tās dalībvalsts iestādēs, kurā notiek pirmā pārdošana. Reģistrācijas nolūkā katru pircēju identificē atbilstīgi viņa PVN maksātāja numuram valsts datubāzē.

53. pants

Zvejas un akvakultūras produktu svēršana

1. Visi reģistrētie pircēji, kas iegādājas zvejas un akvakultūras produktus, nodrošina to, ka visas saņemtās partijas tiek nosvērtas uz kompetento iestāžu apstiprinātiem svariem. Svēršanu veic pirms zivju šķirošanas, apstrādes, glabāšanas noliktavā un pārvešanas no izkraušanas vietas vai atkārtotas pārdošanas.
2. Svēršanā iegūto svaru rādījumu izmanto, aizpildot izkraušanas deklarācijas, pārdošanas zīmes un pārņemšanas deklarācijas.
3. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var atļaut svērt svaigas zivis pēc to pārvešanas no izkraušanas vietas, ja minētās zivis nevarēja nosvērt pēc izkraušanas un ja tās ir pārvestas uz galamērķi dalībvalsts teritorijā, kas atrodas ne tālāk kā 20 kilometrus no izkraušanas vietas.
4. Dalībvalsts kompetentās iestādes var pieprasīt, lai jebkuru zivju daudzumu, kas pirmoreiz izkrauts šajā dalībvalstī, amatpersonu klātbūtnē nosver, pirms to no izkraušanas vietas pārved uz citurieni.

54. pants

Pārdošanas zīmes

1. Reģistrēti pircēji, reģistrēti izsoļu nami vai citas struktūras vai personas, kas ir atbildīgas par dalībvalstī izkrauto zvejas produktu pirmo laišanu tirgū, 2 stundās pēc pirmās pārdošanas elektroniski nosūta pārdošanas zīmi tās dalībvalsts

kompetentajām iestādēm, kurā notiek pirmā pārdošana. Ja šī dalībvalsts nav tā kuģa karoga valsts, kurš izkrāva zivis, tā nodrošina to, ka pēc attiecīgās informācijas saņemšanas karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm tiek nosūtīta pārdošanas zīmes kopija. Par pārdošanas zīmes pareizību atbild minētie pircēji, izsoļu nami, struktūras vai personas.

2. Ja zvejas produktu pirmā laišana tirgū nenotiek dalībvalstī, kurā produktus izkrāva, dalībvalsts, kas ir atbildīga par pirmās laišanas tirgū uzraudzību, nodrošina to, ka pārdošanas zīmes kopija 2 stundās pēc pārdošanas zīmes saņemšanas tiek iesniegta iestādēm, kas ir atbildīgas par attiecīgo produktu izkraušanas uzraudzību, kā arī kuģa karoga dalībvalsts iestādēm.
3. Ja pārdošanas zīme neatbilst faktūrrēķinam vai līdzvērtīgam dokumentam, dalībvalsts pieņem vajadzīgos noteikumus, lai nodrošinātu to, ka cena bez nodokļa par preču piegādi pircējam ir identiska faktūrrēķinā norādītajai.

55. pants Pārdošanas zīmju saturs

Pārdošanas zīmēs, kas minētas 54. pantā, ir ietverti vismaz šādi dati:

- a) attiecīgos produktus izkrāvušā zvejas kuģa numurs Kopienas flotes reģistrā un vārds;
- b) izkraušanas osta un datums;
- c) kuģa īpašnieka vai kapteiņa vārds un uzvārds un pārdevēja vārds un uzvārds, ja pārdevējs nav kuģa īpašnieks vai kapteinis;
- d) pircēja vārds un uzvārds vai nosaukums un PVN maksātāja numurs;
- e) katras sugas attiecīgais nosaukums vai *FAO* burtu kods un ģeogrāfiskais izcelsmes apgabals, ko izsaka ar norādi uz apakšapgabalu un rajonu vai apakšrajonu, kurā piemēro nozvejas limitus atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem;
- f) visām sugām, uz ko attiecas tirdzniecības standarti, — individuālais izmērs vai svars, šķira, sagatavošanas veids un svaigums (pēc vajadzības);
- g) attiecīgā gadījumā no tirgus izņemto produktu paredzētais lietojums (pārnesums, izmantošana dzīvnieku barībā, miltu ražošana dzīvnieku barībai, ēsmas vai nepārtikas vajadzībām);
- h) pārdošanas vieta un datums;
- i) ja iespējams, faktūrrēķina numurs un datums un, attiecīgā gadījumā, pirkuma līguma numurs un datums;
- j) attiecīgā gadījumā, norāde uz 58. pantā minēto pārvadājuma dokumentu.

56. pants
Atbrīvojums no prasībām par pārdošanas zīmēm

1. Komisija saskaņā ar 111. pantā minēto procedūru var piešķirt atbrīvojumu no pienākuma iesniegt kompetentajām iestādēm vai citām dalībvalsts pilnvarotām struktūrām pārdošanas zīmi par zvejas produktiem, kas izkrauti no konkrētu kategoriju Kopienas zvejas kuģiem, kuru lielākais garums nepārsniedz 10 metrus, vai par izkrautu zvejas produktu daudzumiem, kuru svars nepārsniedz 50 kg dzīvsvāra ekvivalents (pa sugām). Šādus atbrīvojumus var piešķirt tikai tajos gadījumos, kad attiecīgā dalībvalsts ir izveidojusi pieņemamu paraugu ņemšanas sistēmu saskaņā ar 16. un 22. pantu.
2. Pircēju, kas iegādājas produktus, kuru apjoms nepārsniedz 15 kg un kurus pēc tam nēlaiž tirgū, bet izmanto tikai privātam patēriņam, atbrīvo no 54. un 55. panta prasībām.

57. pants
Pārņemšanas deklarācija

1. Neskarot īpašus noteikumus, kas ietverti daudzgadu plānos, ja produkti vēlākā posmā ir paredzēti pārdošanai, pārņemšanas deklarāciju pēc iespējas drīzāk un ne vēlāk kā 2 stundas pēc izkraušanas beigām, ja iespējams, elektroniski iesniedz kompetentajām iestādēm vai citām tās dalībvalsts struktūrām, kurā notiek pārņemšana. Par pārņemšanas deklarācijas iesniegšanu un tās pareizību atbild šīs deklarācijas turētājs.
2. Pārņemšanas deklarācijā, kas minēta 1. punktā, norāda vismaz šādu informāciju:
 - a) produktus izkrāvušā zvejas kuģa numurs Kopienas flotes reģistrā un vārds;
 - b) kuģa īpašnieka vai kapteiņa vārds un uzvārds;
 - c) katras sugas attiecīgais nosaukums vai *FAO* burtu kods un izcelsmes ģeogrāfiskais apgabals, ko izsaka ar norādi uz apakšapgabalu un rajonu vai apakšrajonu, vai, attiecīgā gadījumā, uz statistisko taisnstūri, kurā piemēro nozvejas limitus atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem;
 - d) katras sugas īpatņu svars pa produkta sagatavošanas veidiem;
 - e) izkraušanas osta un datums;
 - f) tā uzņēmuma nosaukums un adrese, kurā uzglabā produktus;
 - g) attiecīgā gadījumā, norāde uz 58. pantā minēto pārvadājuma dokumentu.

58. pants
Pārvadājuma dokuments

1. Zvejas produktiem, kuri izkrauti Kopienā neapstrādāti vai pēc apstrādes uz kuģa un kurus pārved uz vietu, kas nav izkraušanas vieta, līdz pirmajai pārdošanai pievieno pārvadātāja sagatavotu dokumentu. Pārvadātājs, ja iespējams, elektroniski 24 stundās

pēc produktu iekraušanas iesniedz pārvadājuma dokumentu tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras teritorijā notika izkraušana.

2. Ja produktus pārved uz dalībvalsti, kas nav izkraušanas dalībvalsts, pārvadātājs 24 stundās pēc zvejas produktu iekraušanas nosūta pārvadājuma dokumenta kopiju arī tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras teritorijā saskaņā ar deklarāciju notiks pirmā laišana tirgū. Dalībvalsts, kurā notiks pirmā laišana tirgū, šajā sakarībā var pieprasīt papildu informāciju no izkraušanas dalībvalsts.
3. Par dokumenta pareizību atbild pārvadātājs.
4. Pārvadājuma dokumentā norāda:
 - a) sūtījuma(-u) galamērķi un transportlīdzekļa identifikāciju;
 - b) produktus izkrāvušā zvejas kuģa vārdu un numuru Kopienas flotes reģistrā;
 - c) pārvadāto zivju daudzumus (pa sugām) apstrādāta vai neapstrādāta svara kilogramos, saņēmēja(-u) vārdu(-us) un adresi(-es), kraušanas vietu un datumu un katras sugas ģeogrāfisko izcelsmes vietu, ko izsaka ar norādi uz apakšapgabalu un rajonu vai apakšrajonu, kurā piemēro nozvejas limitus atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem.
5. Dalībvalstu kompetentās iestādes var piešķirt atbrīvojumus no 1. punktā izklāstītā pienākuma, ja zvejas produktus pārvadā ostas teritorijā vai ne tālāk kā 20 kilometrus no izkraušanas vietas.
6. Ja zvejas produktus, kas pārdošanas zīmē deklarēti kā pārdoti, pārved uz vietu, kas nav izkraušanas vieta, pārvadātājam ir jāspēj ar dokumentu pierādīt, ka pārdošanas darījums ir noticis.

III nodaļa

Ražotāju organizācijas un cenu noteikšanas un intervences pasākumi

59. pants

Ražotāju organizāciju uzraudzība

1. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 104/2000 6. panta 1. punktu dalībvalstis regulāri veic pārbaudes, lai nodrošinātu to, ka:
 - a) ražotāju organizācijas ievēro atzīšanas noteikumus un nosacījumus;
 - b) atzītas ražotāju organizācijas statusu var atsaukt, ja vairs netiek pildīti Regulas (EK) Nr. 104/2000 5. pantā izklāstītie nosacījumi vai ja atzīšanas pamatā ir bijusi nepareiza informācija;

- c) atzītas ražotāju organizācijas statusu nekavējoties atsauc ar atpakaļejošu datumu, ja organizācija atzīšanu panākusi ar krāpnieciskiem līdzekļiem vai izmanto krāpnieciskos nolūkos.
- 2. Lai nodrošinātu to, ka tiek ievēroti noteikumi par ražotāju organizācijām, kas izklāstīti Regulas (EK) Nr. 104/2000 5. pantā un 6. panta 1. punkta b) apakšpunktā, Komisija veic pārbaudes un, ņemot vērā šādas pārbaudes, attiecīgā gadījumā var pieprasīt, lai dalībvalstis atsauktu atzīšanu.
- 3. Katra dalībvalsts veic atbilstīgas pārbaudes, lai nodrošinātu to, ka katra ražotāju organizācija izpilda pienākumus, kuri noteikti darbības programmā attiecīgajam zvejas gadam, kā minēts Regulā (EK) Nr. 2508/2000, un piemēro sankcijas, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 104/2000 9. panta 3. punktā, ja minētie pienākumi nav izpildīti.

60. pants

Cenu noteikšanas un intervences pasākumu uzraudzība

Dalībvalstis veic visas pārbaudes attiecībā uz cenu noteikšanu un intervences pasākumiem, jo īpaši:

- a) produktu izņemšanu no tirgus nolūkiem, kas nav lietošana pārtikā;
- b) pārvešanas darbībām no tirgus izņemto produktu cenu stabilizēšanai, glabāšanai un/vai apstrādei;
- c) jūrā sasaldēto produktu privātu uzglabāšanu;
- d) kompensācijas pabalstu par apstrādei paredzētām tunzivīm.

VI SADAĻA PĀRRAUDZĪBA

61. pants

Kuģu novērošanas gadījumi jūrā un kuģu pamanīšana, ko veic dalībvalstis

- 1. Dalībvalstis veic pārraudzību to suverenitātē vai jurisdikcijā esošos jūras ūdeņos, pamatojoties uz:
 - a) gadījumiem, kad zvejas kuģi novēroti no inspekcijas kuģiem vai pārraudzības lidaparātiem;
 - b) kuģu pamanīšanas sistēmu, kas minēta 11. pantā.
- 2. Ja novērošanas gadījums vai pamanīšana neatbilst pārējai informācijai, kas pieejama dalībvalstij, tā veic vajadzīgo izmeklēšanu, lai noteiktu piemērotus turpmākos pasākumus.

3. Ja tiek novērots vai pamanīts citas dalībvalsts vai trešās valsts zvejas kuģis un informācija neatbilst pārējai informācijai, kas pieejama piekrastes dalībvalstij, un ja minētā piekrastes dalībvalsts nespēj veikt turpmākos pasākumus, tā konstatētos faktus reģistrē pārraudzības ziņojumā un minēto ziņojumu nekavējoties, ja iespējams, elektroniski pārraida karoga dalībvalstij vai attiecīgām trešām valstīm. Ja runa ir par trešās valsts kuģi, pārraudzības ziņojumu nosūta arī Komisijai vai tās norīkotai struktūrai.
4. Ja dalībvalsts amatpersona novēro vai pamana zvejas kuģi, kas iesaistīts darbībā, kuras var uzskatīt par kopējās zivsaimniecības politikas pārkāpumu, minētā amatpersona tūlīt sagatavo pārraudzības ziņojumu un nosūta to savām kompetentajām iestādēm.
5. Pārraudzības ziņojuma formu nosaka saskaņā ar 111. pantā minēto procedūru.

62. pants

Veicamā rīcība, ja saņemta informācija par kuģu novērošanas gadījumiem un pamanīšanu

1. Saņemot pārraudzības ziņojumu no citas dalībvalsts, karoga dalībvalstis ātri reaģē uz to un veic tādu turpmāku izmeklēšanu, kāda vajadzīga, lai ļautu tām noteikt piemērotus turpmākos pasākumus.
2. Dalībvalstis, kas nav attiecīgā karoga dalībvalsts, attiecīgā gadījumā verificē, vai novērotais kuģis, par ko ir ziņots, ir veicis darbības to jurisdikcijā vai suverenitātē esošos ūdeņos un vai zvejas produkti no šā kuģa ir izkrauti vai importēti to teritorijā, un izmeklē datus par to, kā minētais kuģis izpilda attiecīgos saglabāšanas un pārvaldības pasākumus.
3. Karoga dalībvalstis, citas dalībvalstis un Komisija vai tās norīkota struktūra izskata arī tādu pienācīgi dokumentētu informāciju par novērotajiem kuģiem, ko iesniegušas atsevišķas personas, pilsoniskās sabiedrības organizācijas, tostarp vides organizācijas, kā arī zvejniecībā vai zivju tirdzniecībā ieinteresēto personu interešu pārstāvji.

63. pants

Novērotāji

1. Novērotāji uz kuģa uzrauga to, kā zvejas kuģis ievēro kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus. Viņi izpilda visus novērotāju uzdevumus un jo īpaši verificē un reģistrē kuģa zvejas darbības un attiecīgos dokumentus.
2. Novērotājiem jābūt kvalificētiem un pieredzējušiem, lai veiktu savus uzdevumus. Viņiem jābūt neatkarīgiem no kuģa īpašnieka, kapteiņa un ikviena apkalpes locekļa. Viņi nedrīkst būt kuģa apkalpes locekļi.
3. Iespēju robežās novērotāji nodrošina to, ka viņu klātbūtne uz zvejas kuģiem netraucē un neaizkavē zvejas darbības un kuģa normālu darbību.
4. Novērotāji sagatavo pārraudzības ziņojumu un nosūta to savām iestādēm un/vai karoga valsts iestādēm. Dalībvalstis ievieto ziņojumu 69. pantā minētajā datubāzē.

5. Kopienas zvejas kuģu kapteiņi nodrošina darbam norīkotajiem novērotājiem pienācīgu izmitināšanu, veicina viņu darbu un novērš iejaukšanos viņu pienākumu izpildē. Kapteiņi nodrošina novērotājiem piekļuvi attiecīgām kuģa vietām, tostarp nozvejai, un kuģa dokumentiem, tostarp elektroniskām datnēm.
6. Visas izmaksas, kas rodas no novērotāju darbības saskaņā ar šo pantu, sedz karoga dalībvalstis. Dalībvalstis minētās izmaksas var pilnībā vai daļēji iekasēt no to kuģu operatoriem, kas peld ar to karogu un darbojas attiecīgajā zvejniecībā.
7. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai var pieņemt saskaņā ar 111. pantā minēto procedūru.

64. pants

Pārraudzības ziņojumu pieļaujamība

Pārraudzības ziņojumi, ko sagatavojušas personas, kurām ir valsts un Kopienas iestāžu pilnvarojums veikt pārraudzību, ir pieļaujams pierādījums administratīvos procesos vai tiesvedībā ikvienā dalībvalstī. Faktu noteikšanai tos uzskata par līdzvērtīgiem tās dalībvalsts amatpersonu pārraudzības ziņojumiem, kurā notiek administratīvie procesi vai tiesvedība. Uz minēto ziņojumu pamata veic atbilstīgus turpmākos pasākumus.

VII SADAĻA INSPEKCIJA

I nodaļa Vispārīgie noteikumi

65. pants

Inspekciju veikšana

1. Dalībvalstis sagatavo un regulāri atjaunina par inspekciju veikšanu atbildīgo amatpersonu sarakstu.
2. Amatpersonas veic savus pienākumus saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem. Tās nediskriminējošā veidā veic inspekcijas jūrā, ostās, pārvadāšanas laikā, apstrādes uzņēmumos un zivju tirdzniecības laikā.
2. Amatpersonas jo īpaši pārbauda:
 - a) uz kuģa paturētās, uzglabātās, pārvadātās, apstrādātās vai tirgotās nozvejas likumību un ar to saistītās dokumentācijas pareizību;
 - b) to zvejas rīku likumību, kas izmantoti, lai iegūtu mērķsugas un nozvejas, kas paturētas uz kuģa;
 - c) attiecīgā gadījumā, uzglabāšanas plānu un sugu atsevišķu uzglabāšanu;
 - d) stacionāro zvejas rīku marķējumu.

3. Amatspersonas pārbauda visas attiecīgās vietas, klājus un telpas, kurā zvejas produktus iegūst, uzglabā, pārvadā, apstrādā vai tirgo. Tās pārbauda arī apstrādātas vai neapstrādātas nozvejas, tīklus vai citus zvejas rīkus, aprīkojumu, tvertnes un iepakojumus, kuros ir zivis vai zvejas produkti, un visus attiecīgos dokumentus, ko tās uzskata par vajadzīgiem, lai verificētu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu. Tās var arī iztaujāt personas, par kurām uzskata, ka tām ir informācija par inspicējamo jautājumu.
4. Amatspersonas veic inspekcijas tā, lai pēc iespējas mazāk traucētu vai radītu neērtības kuģim vai transportlīdzeklim un tā darbībām un nozvejas uzglabāšanai, apstrādei un tirdzniecībai. Tās iespēju robežās nepieļauj nozvejas kvalitātes pasliktināšanos inspekcijas laikā.
5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, jo īpaši noteikumus par inspekcijas metodiku un veikšanu, pieņem saskaņā ar 111. pantā minēto procedūru.

*66. pants
Uzņēmēja pienākumi*

Uzņēmējs atvieglo drošu piekļuvi kuģim, transportlīdzeklim vai telpai, kurā zvejas produktus uzglabā, apstrādā vai tirgo. Viņš nodrošina amatpersonu drošību un nekavē, neiebildē un netraucē amatpersonas pienākumu izpildē.

*67. pants
Inspekcijas ziņojums*

1. Amatspersonas pēc katras inspekcijas sagatavo inspekcijas ziņojumu un nosūta to savām iestādēm. Ja inspicē zvejas kuģi, kas peld ar citas dalībvalsts vai trešās valsts karogu, inspekcijas ziņojuma kopiju nekavējoties nosūta attiecīgajām karoga dalībvalsts vai trešās valsts iestādēm. Ja inspekcija notiek citas dalībvalsts suverenitātē vai jurisdikcijā esošos ūdeņos, inspekcijas ziņojuma kopiju nekavējoties nosūta minētajai dalībvalstij.
2. Amatspersonas paraksta ziņojumu uzņēmēja klātbūtnē, to paraksta arī uzņēmējs, kuram ir tiesības pievienot ziņojumam savas piezīmes. Amatspersonas zvejas žurnālā norāda, ka ir veikta inspekcija.
3. Inspekcijas ziņojuma kopiju nodod kuģa kapteinim vai viņa pārstāvim.

*68. pants
Inspekcijas ziņojumu pieļaujamība*

Inspekcijas ziņojumi, ko sagatavojušas personas, kurām ir valsts un Kopienas iestāžu pilnvarojums veikt inspekciju, ir pieļaujams pierādījums administratīvos procesos vai tiesvedībā ikvienā dalībvalstī. Faktu noteikšanai tos uzskata par līdzvērtīgiem tās dalībvalsts amatpersonu inspekcijas ziņojumiem, kurā notiek administratīvie procesi vai tiesvedība. Uz minēto ziņojumu pamata veic atbilstīgus turpmākos pasākumus.

69. pants
Elektroniska datubāze

Dalībvalstis izveido un regulāri atjaunina elektronisku datubāzi, kurā augšupielādē visus inspekcijas un pārraudzības ziņojumus, ko sagatavojušas to amatpersonas.

70. pants
Kopienas inspektori

1. Komisija sagatavo Kopienas inspektoru sarakstu saskaņā ar 111. pantā minēto procedūru. Kopienas inspektori ir dalībvalsts vai Komisijas, vai aģentūras amatpersonas.
2. Neskarot piekrastes dalībvalstu primāro atbildību, Kopienas inspektori atbilstīgi šai regulai veic inspekcijas dalībvalstu teritorijā, Kopienas ūdeņos un uz Kopienas zvejas kuģiem ārpus Kopienas ūdeņiem.
3. Kopienas inspektorus var norīkot:
 - a) saskaņā ar 87. pantu pieņemtu Kopienas kontroles un inspekcijas programmu īstenošanai;
 - b) starptautisku zivsaimniecības kontroles programmu īstenošanai, ja Kopiena uzņēmusies saistības nodrošināt kontroli.
4. Kopienas inspektoriem ir tādas pašas pilnvaras kā valsts inspektoriem. Izpildot savus uzdevumus un īstenojot savas pilnvaras, Kopienas inspektori ievēro Kopienas tiesību aktus un tās dalībvalsts tiesību aktus, kurā notiek inspekcija.
5. Sīki izstrādātus noteikumu šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 111. pantā minēto procedūru.

II nodaļa

Inspekcijas ārpus inspicējošās dalībvalsts ūdeņiem vai teritorijas

71. pants
Kuģu inspekcijas ārpus inspicējošās dalībvalsts ūdeņiem

1. Neskarot piekrastes dalībvalsts primāro atbildību, dalībvalsts ar tās karogu peldošus zvejas kuģus var inspicēt visos Kopienas ūdeņos.
2. Dalībvalsts var saskaņā ar šo regulu inspicēt citas dalībvalsts zvejas kuģus saistībā ar zvejas darbībām visos Kopienas ūdeņos:
 - a) ja ir saņemta atļauja no attiecīgās piekrastes dalībvalsts vai
 - b) ja saskaņā ar 87. pantu ir pieņemtas īpašas Kopienas kontroles rīcības programmas.

3. Dalībvalsts starptautiskos ūdeņos var inspicēt Kopienas zvejas kuģus, kas peld ar citas dalībvalsts karogu.
4. Dalībvalsts, ievērojot starptautiskos nolīgumus, trešo valstu ūdeņos var inspicēt Kopienas zvejas kuģus, kas peld ar tās karogu vai ar citas dalībvalsts karogu.
5. Dalībvalstis norīko kompetento iestādi, kas darbojas kā kontaktpunkts šā panta īstenošanai. Dalībvalstu kontaktpunkts ir pieejams 24 stundas diennaktī.

72. pants
Atļaujas pieprasījumi

1. Par dalībvalsts iesniegtiem atļaujas pieprasījumiem veikt zvejas kuģu inspekcijas Kopienas ūdeņos ārpus tās suverenitātē vai jurisdikcijā esošiem ūdeņiem, kā minēts 71. panta 2. punkta a) apakšpunktā, attiecīgā piekrastes dalībvalsts pieņem lēmumu 12 stundās pēc pieprasījuma iesniegšanas vai citā attiecīgā termiņā, ja pieprasījuma iemesls ir tūlītēja vajāšana, kas sāka inspicējošās dalībvalsts ūdeņos.
2. Pieprasītāju dalībvalsti nekavējoties informē par lēmumu. Lēmumus paziņo arī Komisijai vai tās norīkotajai struktūrai.
3. Atļaujas pieprasījumu pilnībā vai daļēji noraida tikai tad, ja tas vajadzīgs pamatotu valsts drošības iemeslu dēļ. Atteikumus un to pamatā esošos iemeslus tūlīt nosūta pieprasītājai dalībvalstij un Komisijai vai tās norīkotajai struktūrai.

73. pants
Inspekcijas ārpus inspicējošās dalībvalsts teritorijas

Dalībvalsts var saskaņā ar šo regulu veikt inspekcijas citas dalībvalsts teritorijā:

- a) ja ir saņemta attiecīgās dalībvalsts atļauja vai
- b) ja ir pieņemtas īpašas Kopienas kontroles rīcības programmas saskaņā ar 87. pantu.

III nodaļa

Inspekciju gaitā atklātie pārkāpumi

74. pants
Procedūra pārkāpuma gadījumā

Ja informācija, kas savākta inspekcijas laikā, liek amatpersonai domāt, ka ir izdarīts kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpums, minētā amatpersona:

- a) atzīmē iespējamo pārkāpumu inspekcijas ziņojumā;
- b) veic visu vajadzīgo rīcību, lai nodrošinātu to pierādījumu saglabāšanu, kuri norāda uz iespējamo pārkāpumu;
- c) tūlīt nosūta inspekcijas ziņojumu savai kompetentajai iestādei;

- d) informē fizisko personu, kuru tur aizdomās par pārkāpuma izdarīšanu vai kura pieķerta pārkāpuma izdarīšanas brīdī, ka par pārkāpumu tiek piemēroti attiecīgi soda punkti saskaņā ar 84. pantu. To atzīmē inspekcijas ziņojumā.

75. pants

Pārkāpumi, kas atklāti ārpus inspicējošās dalībvalsts ūdeņiem

Ja pārkāpums atklāts inspekcijā, kas veikta saskaņā ar 71. panta 2. punktu, inspicējošā dalībvalsts tūlīt iesniedz inspekcijas ziņojuma kopsavilkumu piekrastes dalībvalstij. Pilnu inspekcijas ziņojumu piekrastes un karoga valstij iesniedz septiņās dienās pēc inspekcijas.

76. pants

Stingrāki turpmākie pasākumi attiecībā uz konkrētiem smagiem pārkāpumiem

1. Karoga dalībvalsts vai piekrastes dalībvalsts, kuras ūdeņos kuģis, iespējams, ir:
 - a) nepareizi reģistrējis nozvejas vairāk nekā 500 kilogramu vai 10 % apmērā no zvejas žurnālā reģistrētā apjoma (izvēlas lielāko apjomu) vai
 - b) viena gada laikā pēc pirmā smagā pārkāpuma izdarīšanas ir izdarījis kādu no Regulas (EK) Nr. 1005/2008 42. pantā minētajiem smagajiem pārkāpumiem,pieprasa, lai kuģis tūlīt dotos uz ostu pilnai izmeklēšanai, ko veic papildus Regulas (EK) Nr. 1005/2008 IX nodaļā minētajiem pasākumiem.
2. Piekrastes dalībvalsts, ievērojot valsts tiesību aktos noteiktās procedūras, tūlīt paziņo karoga dalībvalstij par 1. punktā minēto izmeklēšanu.
3. Inspektori var palikt uz zvejas kuģa, līdz ir pilnībā veikta 1. punktā minētā izmeklēšana.
4. Šā panta 1. punktā minētā zvejas kuģa kapteinis pārtrauc visas zvejas darbības un dodas uz ostu, kā prasīts.

IV nodaļa

Apsūdzība inspekciju gaitā noteiktos pārkāpumos

77. pants

Apsūdzība

Ja kompetentās iestādes inspekcijas gaitā konstatē šīs regulas pārkāpumu, inspicējošās dalībvalsts kompetentās iestādes saskaņā ar VIII sadaļu veic attiecīgus pasākumus pret iesaistītā kuģa kapteini vai pret jebkuru citu personu, kas atbildīga par pārkāpumu.

*78. pants
Apsūdzības nodošana*

Inspicējošā dalībvalsts apsūdzību pārkāpumā var nodot karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm vai reģistrācijas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, vai tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras pilsonis ir pārkāpējs, ja tas tiek darīts, vienojoties ar pēdējo minēto dalībvalsti, un ja nodošanas rezultātā drīzāk tiks sasniegts 81. panta 2. punktā minētais rezultāts.

*79. pants
Pārkāpums, ko atklājuši Kopienas inspektori*

Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai sauktu pie atbildības par ikvienu pārkāpumu, ko Kopienas inspektors ir atklājis to teritorijā, to suverenitātē vai jurisdikcijā esošos ūdeņos vai uz kuģa, kas peld ar to karogu.

*80. pants
Korektīvi pasākumi, ja izkraušanas vai pārkraušanas dalībvalsts neizvirza apsūdzību*

1. Ja izkraušanas vai citā kuģī pārkraušanas dalībvalsts nav karoga dalībvalsts un tās kompetentās iestādes neveic atbilstošus pasākumus pret atbildīgo fizisko vai juridisko personu vai nenodod apsūdzību saskaņā ar 78. pantu, nelikumīgi izkrautos vai citā kuģī pārkrautos daudzumus var atskaitīt no izkraušanas vai pārkraušanas dalībvalstij iedalītās kvotas.
2. Zivju daudzumus, kas jāatskaita no izkraušanas vai pārkraušanas dalībvalsts kvotas, nosaka saskaņā ar 111. pantā minēto procedūru pēc tam, kad Komisija ir apspriedusies ar abām attiecīgajām dalībvalstīm.
3. Ja izkraušanas vai pārkraušanas dalībvalstij vairs nav attiecīgas kvotas, piemēro 28. pantu. Šajā nolūkā nelikumīgi izkrauto vai citā kuģī pārkrauto zivju daudzumu uzskata par ekvivalentu karoga dalībvalstij nodarītā kaitējuma apjomam, kā norādīts minētajā pantā.

VIII SADAĻA NOTEIKUMU IZPILDE

*81. pants
Pasākumi, lai nodrošinātu noteikumu ievērošanu*

1. Dalībvalstis nodrošina, ka atbilstīgi to tiesību aktiem sistemātiski tiek veikti attiecīgi pasākumi, tostarp ierosināta administratīva lieta vai krimināllieta pret fiziskām vai juridiskām personām, kuras tur aizdomās par kāda kopējās zivsaimniecības politikas noteikuma pārkāpumu.
2. Iztiesājot lietas, kas ierosinātas atbilstīgi 1. punktam, saskaņā ar valsts tiesību aktu attiecīgajiem noteikumiem iespējams faktiski atsavināt atbildīgajām personām no pārkāpuma gūto ekonomisko labumu un panākt rezultātus, kas ir proporcionāli

pārkāpuma smagumam, tādējādi reāli atturot no turpmāku tāda paša veida nodarījumu izdarīšanas.

3. Dalībvalstis var piemērot sistēmu, saskaņā ar kuru sods ir proporcionāls juridiskās personas apgrozījumam vai finansiālajām priekšrocībām, kas iegūtas vai ko paredzēts iegūt, izdarot smagu pārkāpumu.
4. Tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kuras jurisdikcijā ir pārkāpuma izskatīšana, nekavējoties un ievērojot tās tiesību aktos noteiktās procedūras, informē karoga dalībvalstis, dalībvalsti, kuras pilsonis ir pārkāpējs, vai ikvienu citu dalībvalsti, kas ir ieinteresēta par pārkāpumu ierosinātās krimināllietas vai administratīvās lietas vai citu veikto pasākumu iznākumā un jebkurā galīgajā nolēmumā attiecībā uz tādu pārkāpumu, tostarp piemēroto punktu skaitā.

82. pants

Sankcijas par smagiem pārkāpumiem

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka fiziskai personai, kas izdarījusi smagu pārkāpumu, vai juridiskai personai, ko uzskata par atbildīgu smagā pārkāpumā, var piemērot faktiskas, proporcionālas un atturošas sankcijas saskaņā ar sankciju un pasākumu sistēmu, kas izklāstīta Regulas (EK) Nr. 1005/2008 IX nodaļā.
2. Turklāt attiecībā uz visiem smagajiem pārkāpumiem, kuru smagumu nevar sasaistīt ar pārkāpuma rezultātā iegūto zvejas produktu vērtību, dalībvalstis nodrošina to, ka fiziskā persona, kas izdarījusi smagu pārkāpumu, vai juridiskā persona, ko uzskata par atbildīgu smagā pārkāpumā, ir sodāma ar administratīvo sodu, kura mazākais apjoms ir vismaz EUR 5000 un lielākais — vismaz EUR 300 000 par katru smago pārkāpumu. Karoga dalībvalsti tūlīt informē par uzlikto sankciju.
3. Ja 5 gadu laikā tiek atkārtoti izdarīts smags pārkāpums, dalībvalsts uzliek administratīvo sodu, kura mazākais apjoms ir vismaz EUR 10 000 un lielākais — vismaz EUR 600 000.
4. Nosakot sodu apjomu, dalībvalstis ņem vērā arī zvejas resursiem un attiecīgajai jūras videi nodarīto kaitējumu.
5. Dalībvalstīs, kurās nav ieviests euro, piemēro euro un attiecīgās valūtas tirgus maiņas kursu, kas saskaņā ar publikāciju *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstneša C sērijā* ir spēkā tā mēneša priekšpēdējā dienā, kas bija pirms administratīvā soda uzlikšanas mēneša.
6. Dalībvalstis kā alternatīvu var izmantot arī faktiskas, proporcionālas un preventīvas kriminālsankcijas.
7. Šajā nodaļā paredzētās sankcijas var papildināt ar citām sankcijām vai pasākumiem, jo īpaši tiem, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 1005/2008 45. pantā.

83. pants
Tūlītēji noteikumu izpildes pasākumi

Dalībvalstis veic tūlītējus pasākumus, lai novērstu to, ka kuģi, fiziskas vai juridiskas personas, kuras piekertas Regulas (EK) Nr. 1005/2008 42. pantā definēta smaga pārkāpuma izdarīšanas brīdī (*in flagrante delicto*), turpina šādi rīkoties.

84. pants
Soda punktu sistēma

1. Dalībvalstis piemēro soda punktu sistēmu, un zvejas atļaujas turētājs saņem attiecīgus soda punktus, ja ir pārkāpis kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus.
2. Ja fiziska persona ir izdarījusi kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumu vai juridisku personu uzskata par atbildīgu šādā pārkāpumā, zvejas atļaujas turētājam par pārkāpumu piemēro attiecīgu punktu skaitu. Zvejas atļaujas turētājam ir tiesības pārskatīt lietu saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
3. Ja kopējais soda punktu skaits sasniedz vai pārsniedz noteiktu punktu skaitu, zvejas atļauju automātiski aptur vismaz uz sešiem mēnešiem. Šis laikposms ir viens gads, ja zvejas atļauju aptur otrreiz, jo atļaujas turētājam ir piemērots noteikts punktu skaits. Ja atļaujas turētājam trešo reizi ir piemērots noteikts punktu skaits, zvejas atļauju anulē.
4. Par smagu pārkāpumu piemēro soda punktus, kas ir vismaz puse no 3. punktā minētā soda punktu skaita.
5. Ja apturētās zvejas atļaujas turētājs trīs gados pēc pēdējā pārkāpuma dienas neizdara citu pārkāpumu, visus soda punktus zvejas atļaujā dzēš.
6. Noteikumus šā panta piemērošanai var pieņemt saskaņā ar 111. pantā minēto procedūru.
7. Dalībvalstis izveido arī soda punktu sistēmu, saskaņā ar kuru kuģa kapteinis un kuģa virsnieki saņem attiecīgus soda punktus par izdarītu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumu.

85. pants
Pārkāpumu valsts reģistri

1. Dalībvalstis reģistrē valsts datubāzē visus kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumus, ko izdarījuši kuģi, kuri peld ar to karogu, vai to valstspiederīgie, tostarp uzliktās sankcijas un piemēroto soda punktu skaitu. Dalībvalstis reģistrē savā pārkāpumu datubāzē arī pārkāpumus, kurus izdarījuši ar to karogu peldoši kuģi vai to valstspiederīgie un par kuriem apsūdzība izvirzīta citās dalībvalstīs; to veic pēc tam, kad dalībvalsts, kuras jurisdikcijā ir pārkāpuma izskatīšana, atbilstīgi 82. pantam ir paziņojusi galīgo nolēmumu.
2. Apsūdzot kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumā, dalībvalstis vienmēr lūdz pārējām dalībvalstīm sniegt informāciju no to valsts datubāzēm par

zvejas kuģiem un personām, kas, iespējams, ir izdarījušas konkrēto pārkāpumu vai kas piekertas konkrētā pārkāpuma izdarīšanas brīdī.

3. Ja dalībvalsts pieprasa no citas dalībvalsts informāciju saistībā ar apsūdzību pārkāpumā, otra minētā dalībvalsts sniedz attiecīgu informāciju par konkrētajiem zvejas kuģiem un personām.

IX SADAĻA KONTROLES PROGRAMMAS

86. pants

Kopīgas kontroles programmas

Dalībvalstis savstarpēji un pēc savas ierosmes var īstenot uzraudzības, inspekcijas un pārraudzības programmas, kas attiecas uz zvejas darbībām.

87. pants

Īpašas Kopienas kontroles rīcības programmas

1. Komisija, ievērojot 111. pantā minēto procedūru un vienojoties ar attiecīgajām dalībvalstīm, var noteikt, kurās zvejniecībās īsteno īpašas Kopienas kontroles rīcības programmas.
2. Īpašajās Kopienas kontroles rīcības programmās, kas minētas 1. punktā, nosaka inspekcijas darbību mērķus, prioritātes un procedūras, kā arī mērķapjomus. Šos mērķapjomus periodiski pārskata pēc tam, kad ir izvērtēti sasniegtie rezultāti.
3. Kad ir stājies spēkā daudzgadu plāns un pirms stājas spēkā īpašā Kopienas kontroles rīcības programma, katra dalībvalsts, pamatojoties uz riska pārvaldību, nosaka inspekcijas darbību mērķapjomus.
4. Attiecīgās dalībvalstis pieņem vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu īpašo Kopienas kontroles rīcības programmu īstenošanu, jo īpaši attiecībā uz vajadzīgajiem cilvēkresursiem un materiālajiem resursiem, un periodiem un zonām, kurās tie izmantojami.

X sadaļa

Komisijas veikts novērtējums, pārvaldība un kontrole

88. pants

Komisijas pienākumi

1. Komisija kontrolē un novērtē to, kā dalībvalstis piemēro kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus, pārbaudot informāciju un dokumentus un veicot apmeklējumus un inspekcijas uz vietas, un veicina darba koordinēšanu un sadarbību starp dalībvalstīm. Šajā nolūkā Komisija pēc savas ierosmes un par saviem līdzekļiem var sākt un veikt izmeklēšanu, revīziju un inspekciju. Tā jo īpaši var verificēt:

- a) to, kā dalībvalstis un to kompetentās iestādes īsteno un piemēro kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus;
 - b) to, kā kopējās zivsaimniecības politikas noteikumi tiek īstenoti un piemēroti trešās valsts ūdeņos saskaņā ar starptautisko nolīgumu ar attiecīgo valsti;
 - c) valsts administratīvās prakses, kā arī inspekcijas un pārraudzības darbību atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem;
 - d) prasīto dokumentu esību un to atbilstību piemērojamajiem noteikumiem;
 - e) apstākļus, kuros dalībvalstis veic kontroles darbības;
 - f) pārkāpumu atklāšanu un apsūdzības celšanu;
 - g) sadarbību starp dalībvalstīm.
2. Komisija izdod saviem inspektoriem rakstiskas instrukcijas, norādot viņu pilnvaras un misijas mērķus.

89. pants Plānotas verifikācijas

1. Ikreiz, kad Komisija to uzskata par vajadzīgu, tās amatpersonas var būt klāt kontroles darbībās, ko veic valsts kontroles iestādes. Šādās misijās Komisija dibina attiecīgus kontaktus ar dalībvalstīm, lai iespēju robežās izveidotu savstarpēji pieņemamu kontroles programmu.
2. Ja kontroles un inspekcijas darbības, kas paredzētas sākotnējā kontroles un inspekcijas programmā, nav izpildāmas faktisku iemeslu dēļ, Komisijas amatpersonas, sadarbojoties un vienojoties ar attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, groza sākotnējo kontroles un inspekcijas programmu.
3. Ikreiz, kad Komisijas amatpersonas sastopas ar grūtībām, pildot savus pienākumus, attiecīgās dalībvalstis nodrošina Komisiju ar līdzekļiem, lai tā varētu izpildīt savu uzdevumu, un lai amatpersonām būtu iespēja novērtēt konkrētās kontroles un inspekcijas darbības. Dalībvalstis jo īpaši veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka kontroles un inspekcijas komandējumi netiek izpausti un nerodas kaitējums kontroles un inspekcijas darbībām.
4. Jūras vai gaisa kontroles un inspekcijas gadījumā kuģa vai gaisa kuģa komandieris pilnībā atbild par darbībām. Pildot savu pienākumu, viņš pienācīgi ņem vērā 1. punktā minēto kontroles un inspekcijas programmu.
5. Komisija var noorganizēt, ka viena vai vairākas amatpersonas no citas dalībvalsts novērotāja statusā pavadā Komisijas amatpersonas, kuras apmeklē dalībvalsti. Pēc Komisijas lūguma nosūtītāja dalībvalsts norāda, pat īsā termiņā, valsts amatpersonas, kas izraudzītas kā novērotāji. Dalībvalstis var arī sagatavot to valsts amatpersonu sarakstu, ko Komisija var uzaicināt būt klāt šādās kontrolēs un inspekcijās. Komisija pēc saviem ieskatiem var uzaicināt valsts amatpersonas, kas iekļautas šādā sarakstā

vai par ko Komisijai paziņots. Attiecīgā gadījumā Komisija nodod sarakstu visu dalībvalstu rīcībā.

*90. pants
Autonomas verifikācijas*

1. Organizējot verifikācijas bez iepriekšēja brīdinājuma, Komisijas inspektori var izdarīt novērojumus par šīs regulas īstenošanu.
2. Lai savāktu uzdevumu izpildei vajadzīgos datus (bez personvārdiem), Komisijas amatpersonas, neskarot piemērojamos Kopienas tiesību aktus un ievērojot reglamentu, kas paredzēts attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos, novērošanas laikā var piekļūt attiecīgajām datnēm un dokumentiem, kā arī publiskām telpām un vietām, kuģiem un privātām telpām, zemei un transportlīdzekļiem, kur notiek darbības, uz kurām attiecas šī regula.

*91. pants
Autonomas inspekcijas*

1. Ja ir iemesls uzskatīt, ka, piemērojot kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus, jo īpaši pildot daudzgadu plānus, notiek pārkāpumi, Komisija var veikt autonomas inspekcijas. Attiecīgā dalībvalsts piekrīt autonomām inspekcijām un nodrošina to, ka attiecīgās organizācijas vai personas piekrīt inspicēšanai. Attiecīgo dalībvalstu valsts iestādes atvieglo Komisijas amatpersonu darbu.
2. Komisijas amatpersonas var inspicēt zvejas kuģus, transportlīdzekļus, kā arī to uzņēmumu un citu organizāciju telpas, kuru darbība ir saistīta ar kopējo zivsaimniecības politiku. Tām ir piekļuve visai informācijai un visiem dokumentiem, kas vajadzīgi pienākumu izpildei. Tās jo īpaši var pieprasīt uzrādīt zvejas žurnālu, izkraušanas deklarācijas, nozvejas sertifikātu, pārkraušanas deklarāciju, pārdošanas zīmes, darījumu dokumentus un citus attiecīgus dokumentus no zvejniekiem, zvejniecības uzņēmumiem un uzņēmumiem, kuri pārvadā, apstrādā vai tirgo zvejas produktus.
3. Komisijas amatpersonām ir tādas pašas pilnvaras kā valsts inspektoriem. Tās iesniedz rakstisku pilnvarojumu, kurā apliecināta to identitāte un kompetence. Pildot savus pienākumus dalībvalsts jurisdikcijā esošā teritorijā vai ūdeņos, piemēro attiecīgās dalībvalsts reglamentu.
4. Attiecīgās dalībvalsts amatpersonām dod iespēju būt klāt inspekcijas laikā, un pēc Komisijas amatpersonu lūguma tās palīdz Komisijas amatpersonām pienākumu izpildē.
5. Visus uzņēmējus var pakļaut autonomām inspekcijām, ja tās tiek uzskatītas par vajadzīgām. Ja uzņēmums pretojas inspekcijai, attiecīgā dalībvalsts sniedz Komisijas amatpersonām vajadzīgo palīdzību, lai dotu tām iespēju veikt inspekciju.

92. pants

Revīzija

Komisija var veikt dalībvalstu kontroles sistēmu revīziju. Revīzijā jo īpaši var novērtēt:

- a) kvotu un zvejas piepūles pārvaldības sistēmu;
- b) datu validācijas sistēmas, tostarp sistēmas, kas paredzētas kuģu satelītnovērošanas sistēmu, nozvejas, zvejas piepūles un tirdzniecības datu un ar Kopienas zvejas flotes reģistru saistītu datu kontrolpārbaudi veikšanai, kā arī licenču un zvejas atļauju verificāciju;
- c) administratīvo organizāciju, tostarp pieejamo darbinieku un pieejamo līdzekļu piemērotību, darbinieku mācības, visu kontrolē iesaistīto iestāžu uzdevumu aprakstu, kā arī spēkā esošos mehānismus šo iestāžu darba koordinēšanai un rezultātu kopīgai novērtēšanai;
- d) operatīvās sistēmas, tostarp apstiprināto ostu kontroles procedūras;
- e) nacionālās kontroles programmas, tostarp inspekcijas līmeņu noteikšanu un to izpildi;
- f) valstī izveidoto sankciju sistēmu, tostarp uzlikto sankciju piemērotību, tiesvedības ilgumu, pārkāpējiem atsavinātos ekonomiskos labumus un šādas sankciju sistēmas preventīvo raksturu;
- g) apstiprinātās ostas.

93. pants

Inspekcijas un revīzijas ziņojumi

- 1. Komisija informē attiecīgās dalībvalstis par autonomās verificācijās un autonomās inspekcijās konstatētajiem faktiem vienas dienas laikā pēc to veikšanas.
- 2. Komisijas inspektori pēc katras inspekcijas sagatavo inspekcijas ziņojumu. Ziņojumu dara pieejamu attiecīgajai dalībvalstij viena mēneša laikā pēc inspekcijas beigām. Dalībvalstīm ir iespēja iesniegt piezīmes par ziņojumā iekļautajiem konstatētajiem faktiem.
- 3. Komisija pēc katras revīzijas sagatavo revīzijas ziņojumu. Ziņojumu dara pieejamu attiecīgajai dalībvalstij viena mēneša laikā pēc revīzijas. Dalībvalstīm ir iespēja iesniegt piezīmes par ziņojumā iekļautajiem konstatētajiem faktiem.
- 4. Pamatojoties uz 2. un 3. punktā minēto ziņojumu, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus.
- 5. Komisija var savas oficiālās tīmekļa vietnes drošajā daļā publicēt inspekcijas un revīzijas ziņojumus, kā arī attiecīgo dalībvalstu piezīmes.

94. pants
Turpmāki pasākumi pēc inspekcijas un revīzijas ziņojumiem

1. Dalībvalstis sniedz Komisijai tās pieprasīto informāciju par šīs regulas īstenošanu. Iesniedzot informācijas pieprasījumu, Komisija norāda pieņemamu termiņu, kurā informācija jāiesniedz.
2. Ja Komisija uzskata, ka ir izdarīti kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumi vai ka spēkā esošie kontroles noteikumi un metodes konkrētās dalībvalstīs nav efektīvas, tā informē attiecīgās dalībvalstis, kas savukārt veic administratīvo izmeklēšanu, kurā var piedalīties Komisijas inspektori.
3. Attiecīgās dalībvalstis informē Komisiju par izmeklēšanas rezultātiem un nosūta Komisijai ziņojumu, kas sagatavots ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc Komisijas pieprasījuma. Komisija, ņemot vērā pienācīgi pamatotu dalībvalsts lūgumu, var pagarināt minēto termiņu par pieņemamu laikposmu.
4. Ja 2. punktā minētās administratīvās izmeklēšanas rezultātā pārkāpums netiek novērsts vai ja Komisija 89., 90. un 91. pantā minēto inspekciju laikā vai 92. pantā minētās revīzijas laikā konstatē nepilnības dalībvalsts kontroles sistēmā, Komisija kopā ar minēto dalībvalsti sagatavo rīcības plānu. Dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu šo rīcības plānu.

XI SADAĻA
PASĀKUMI, LAI NODROŠINĀTU TO, KA DALĪBVALSTIS
IEVĒRO KOPEJĀS ZIVSAIMNIECĪBAS POLITIKAS
MĒRĶUS

I nodaļa
Finansiāli pasākumi

95. pants
Kopienas finansiālās palīdzības apturēšana un anulēšana

1. Komisija var nolemt uz laiku, kas nepārsniedz astoņpadsmit mēnešus, pilnībā vai daļēji apturēt Kopienas finansiālo palīdzību, kas piešķirta saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1198/2006 un Padomes Regulas (EK) Nr. 861/2006 8. panta a) punktu, ja pierādījumi liecina, ka:
 - a) šīs regulas noteikumi nav izpildīti uz attiecīgo dalībvalsti attiecināmas tiešas darbības vai bezdarbības rezultātā un ka
 - b) tas var izraisīt nopietnu apdraudējumu ūdeņu dzīvo resursu saglabāšanai vai Kopienas kontroles un noteikumu izpildes sistēmas efektīvai darbībai,

un ja Komisija, pamatojoties uz pieejamo informāciju un, attiecīgā gadījumā, pārbaudījusi dalībvalsts skaidrojumus, secina, ka attiecīgā dalībvalsts nav veikusi piemērotus pasākumus stāvokļa uzlabošanai un ka tā nespēs to izdarīt tuvākajā laikā.

2. Ja apturējuma periodā attiecīgā dalībvalsts joprojām nespēj pierādīt, ka tā ir veikusi darbību stāvokļa uzlabošanai, lai turpmāk nodrošinātu piemērojamo noteikumu ievērošanu un izpildi, vai ka nepastāv nopietns risks, ka turpmāk tiks traucēta Kopienas kontroles un noteikumu izpildes sistēmas efektīva darbība, Komisija var pilnībā vai daļēji anulēt Kopienas finansiālo palīdzību, kuras izmaksa apturēta atbilstīgi 1. punktam. Finansiālo palīdzību šādi var anulēt tikai tad, ja attiecīgie maksājumi bijuši apturēti uz 12 mēnešiem.
3. Pirms 1. un 2. punktā minēto pasākumu veikšanas Komisija rakstiski informē attiecīgo dalībvalsti par konstatētajiem faktiem saistībā ar nepilnībām dalībvalsts kontroles sistēmā un par nodomu pieņemt 1. un 2. punktā minēto lēmumu un pieprasa dalībvalstij veikt darbību stāvokļa uzlabošanai termiņā, ko Komisija noteikusi atkarībā no pārkāpuma smaguma un kas nedrīkst būt īsāks par vienu mēnesi.
4. Ja dalībvalsts neatbild uz 3. punktā minēto vēstuli termiņā, kas noteikts saskaņā ar minēto punktu, Komisija var pieņemt 1. un 2. punktā minēto lēmumu, pamatojoties uz tajā laikā pieejamo informāciju.
5. Procentuālā daļa, ko var piemērot, apturot vai anulējot maksājumus, ir proporcionāla tam, kādā veidā un mērā dalībvalsts nav ievērojusi piemērojamās saglabāšanas, kontroles, inspekcijas vai prasību izpildes noteikumus, un tam, cik nopietni ir apdraudēta ūdeņu dzīvo resursu saglabāšana vai Kopienas kontroles un noteikumu izpildes sistēmas efektīva darbība. Tās noteikšanā ņem vērā un nepārsniedz ar noteikumu neievērošanu saistītās zvejas vai ar zveju saistīto darbību relatīvo īpatsvaru pasākumos, kas finansēti, saņemot 1. punktā minēto finansiālo palīdzību.
6. Pieņemot lēmumus saskaņā ar šo pantu, pienācīgi ņem vērā visus attiecīgos apstākļus un rīkojas tā, lai veidotos reāla ekonomiska saikne starp noteikumu neievērošanas faktu un pasākumiem, ar kuriem ir saistīti apturētie maksājumi vai anulētā Kopienas finansiālā palīdzība.
7. Apturējumu atceļ, ja situācija vairs neatbilst 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.
8. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 111. pantā minēto procedūru.

II nodaļa

Zvejas liegumu noteikšana

96. pants

Zvejas liegumu noteikšana par kopējās zivsaimniecības politikas mērķu neizpildi

1. Ja dalībvalsts neievēro pienākumus daudzgadu plāna īstenošanā un ja Komisijai ir iemesls uzskatīt, ka minēto pienākumu neievērošana ir īpaši kaitīga attiecīgajam

krājumam, tad Komisija var uz laiku noteikt liegumu zvejniecībām, ko skar minētās nepilnības.

2. Komisija rakstiski informē attiecīgo dalībvalsti par konstatētajiem faktiem un nosaka termiņu, kas nepārsniedz 10 darbdienu, lai dalībvalsts pierādītu, ka zvejniecības var droši izmantot.
3. Šā panta 1. punktā minētos pasākumus piemēro tikai tad, ja dalībvalsts neatsaucas uz minēto Komisijas prasību 2. punktā norādītajā termiņā vai ja dalībvalsts rīcību uzskata par neapmierinošu, vai ja ir skaidri redzams, ka vajadzīgie pasākumi nav īstenoti.
5. Komisija atceļ liegumu pēc tam, kad dalībvalsts ir rakstiski Komisijai pierādījusi, ka zvejniecības var droši izmantot.

III nodaļa

Kvotu atvilkšana un pārcelšana

97. pants Kvotu atvilkšana

1. Ja Komisija ir konstatējusi, ka dalībvalsts ir pārzvejojusi krājumam vai krājumu grupai iedalīto kvotu, zvejas iespējas vai daļu, Komisija nākamajā gadā vai gados veic atvilkumus no pārzvejojušās dalībvalsts gada kvotas, iedalītajām zvejas iespējām vai daļas, reizinot tās ar koeficientu atbilstīgi šādai tabulai.

Pārzvejas apjoms attiecībā pret atļautajiem izkrāvējiem	Koeficients
Līdz 5 %	Pārzveja * 1,0
Virs 5 %, līdz 10 %	Pārzveja * 1,1
Virs 10 %, līdz 20 %	Pārzveja * 1,2
Virs 20 %, līdz 40 %	Pārzveja * 1,4
Virs 40 %, līdz 50 %	Pārzveja * 1,8
Jebkura tālāka pārzveja, kas pārsniedz 50 %	Pārzveja * 2,0

2. Ja dalībvalsts iepriekšējos divos gados ir atkārtoti pārzvejojusi krājumam vai krājumu grupai iedalīto kvotu, zvejas iespējas vai daļu, ja pārzveja ir īpaši kaitīga attiecīgajam krājumam vai ja uz krājumu attiecas daudzgadu plāns, 1. punktā minēto koeficientu divkāršo.
3. Ja dalībvalsts gūst nozvejas no krājuma, kuram noteikta kvota, bet par kuru tai nav pieejama krājumam vai krājumu grupai iedalīta kvota, zvejas iespējas vai daļa,

Komisija var nākamajā gadā vai gados saskaņā ar 1. punktu veikt atvilkumus no citu krājumu vai krājumu grupu kvotām, kas pieejamas minētajai dalībvalstij.

98. pants

Kvotu atvilkšana par kopējās zivsaimniecības politikas mērķu neizpildi

1. Ja ir pierādījumi, ka dalībvalsts nepilda kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus par saglabāšanu, kontroli, inspekciju vai prasību izpildi un ka tas var izraisīt nopietnu apdraudējumu ūdeņu dzīvo resursu saglabāšanai vai Kopienas kontroles un noteikumu izpildes sistēmas efektīvai darbībai, Komisija var veikt atvilkumus no minētajai dalībvalstij pieejamajām krājumam vai krājumu grupai iedalītajām gada kvotām, zvejas iespējām vai daļām.
2. Komisija rakstiski informē attiecīgo dalībvalsti par konstatētajiem faktiem un nosaka termiņu, kas nepārsniedz 10 darbdienas, lai dalībvalsts pierādītu, ka zvejniecības var droši izmantot.
3. Šā panta 1. punktā minētos pasākumus piemēro tikai tad, ja dalībvalsts neatsaucas uz minēto Komisijas prasību 2. punktā norādītajā termiņā vai ja tās rīcību uzskata par neapmierinošu, vai ja ir skaidri redzams, ka vajadzīgie pasākumi nav īstenoti.
4. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai un jo īpaši attiecīgo daudzumu noteikšanai pieņem saskaņā ar 111. pantā minēto procedūru.

99. pants

Kvotu pārceļšanas atteikums

Komisija var atteikt dalībvalstij iedalīto krājumu kvotu pārceļšanu uz nākamo gadu saskaņā ar 3. pantu Padomes 1996. gada 6. maija Regulā (EK) Nr. 847/96, kas ievieš papildu nosacījumus ikgadējai kopējās pieļaujamās nozvejas (KPN) un kvotu pārvaldei, ja:

- a) vienā no diviem iepriekšējiem gadiem attiecīgā dalībvalsts ir pārzvejojusi pārceļamo kvotu vai
- b) kvota ir noteikta krājumam, kam piemēro daudzgadu plānu, vai šīs kvotas apguvi veic saistībā ar krājumu, kam piemēro daudzgadu plānu, un minētās dalībvalsts flote vienā no iepriekšējiem pieciem gadiem ir pārzvejojusi vai nu minēto kvotu, vai arī kvotas, kas noteiktas krājumiem, kuriem piemēro daudzgadu plānu un saistībā ar kuriem ir veikta nozveja no attiecīgā krājuma, vai
- c) attiecīgā dalībvalsts neveic piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu attiecīgā krājuma zvejas iespēju pienācīgu pārvaldību, konkrēti, tā neizmanto datorizētu validācijas sistēmu, kas minēta 102. pantā, vai nepietiekami izmanto sistēmas, kas nodrošina datus šādai validācijas sistēmai.

100. pants
Kvotu apmaiņas atteikums

Komisija var liegt iespēju veikt kvotu apmaiņu atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 2371/2002 20. panta 5. punktam:

- a) ja runa ir par kvotām, saistībā ar kurām vienā no diviem iepriekšējiem gadiem notikusi pārzveja, par vairāk nekā 10 % pārsniedzot kvotas, kas pieejamas vienai no attiecīgajām dalībvalstīm, vai
- b) ja attiecīgā dalībvalsts neveic piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu attiecīgo krājumu zvejas iespēju pienācīgu pārvaldību, jo īpaši neizmanto datorizētu validācijas sistēmu, kas minēta 102. pantā, vai nepietiekami izmanto sistēmas, kas nodrošina datus šādai validācijas sistēmai.

IV nodaļa. Ārkārtas pasākumi

101. pants
Ārkārtas pasākumi

1. Ja ir pierādījumi, tostarp tādi, kas pamatojas uz Komisijas veiktās paraugu ņemšanas rezultātiem, ka zvejas darbības un/vai pasākumi, ko veic viena vai vairākas dalībvalstis, apdraud kopējo zivsaimniecības politiku vai apdraud jūras ekosistēmu, un tāpēc ir vajadzīga tūlītēja rīcība, Komisija pēc dalībvalsts pamatota pieprasījuma vai pati pēc savas ierosmes var lemt par ārkārtas pasākumiem, kuru ilgums nepārsniedz vienu gadu. Komisija var pieņemt jaunu lēmumu pagarināt ārkārtas pasākumus uz laiku, kas nepārsniedz sešus mēnešus.
2. Ārkārtas pasākumi, kas paredzēti 1. punktā, ir proporcionāli apdraudējumam un *inter alia* var ietvert:
 - a) ar attiecīgo dalībvalstu karogu peldošu kuģu zvejas darbību apturēšanu;
 - b) zvejas liegumu noteikšanu;
 - c) aizliegumu Kopienas uzņēmējiem pieņemt ar attiecīgās dalībvalsts karogu peldošu kuģu nozvejoto zivju un zvejas produktu izkrāvējumus, ievietošanu sprostos nobarošanai vai audzēšanai, kā arī pārkrāvējumus citā kuģī;
 - d) aizliegumu laist tirgū vai izmantot citiem komerciāliem nolūkiem zivis un zvejas produktus, ko nozvejojuši kuģi, kuri peld ar attiecīgo dalībvalstu karogu;
 - e) aizliegumu piegādāt dzīvas zivis zivju audzēšanai ūdeņos, kas ir attiecīgo dalībvalstu jurisdikcijā;
 - f) aizliegumu pieņemt dzīvas zivis, ko nozvejojuši kuģi, kuri peld ar attiecīgās dalībvalsts karogu, zivju audzēšanai ūdeņos, kas ir citu dalībvalstu jurisdikcijā;
 - g) aizliegumu zvejas kuģiem, kuri peld ar attiecīgās dalībvalsts karogu, zvejot ūdeņos, kas ir citu dalībvalstu jurisdikcijā;

- h) dalībvalstu iesniegto zvejas datu attiecīgas korekcijas.
3. Dalībvalsts 1. punktā minēto pieprasījumu nosūta vienlaikus Komisijai un attiecīgajām dalībvalstīm. Citas dalībvalstis var nosūtīt Komisijai rakstiskas piezīmes piecās darbdiēnās pēc pieprasījuma saņemšanas. Komisija pieņem lēmumu 15 darbdiēnās pēc pieprasījuma saņemšanas.
 4. Ārkārtas pasākumi tūlīt stājas spēkā. Tos paziņo attiecīgajām dalībvalstīm un publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
 5. Attiecīgās dalībvalstis var paziņot Komisijas lēmumu Padomei 10 darbdiēnās pēc paziņojuma saņemšanas.
 6. Padome, pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, vienu mēnesi pēc lietas saņemšanas var pieņemt citādu lēmumu.

XII SADAĻA DATI UN INFORMĀCIJA

I nodaļa Datu analīze un revīzija

102. pants Datu analīzes vispārīgie principi

1. Dalībvalstis pārbauda visu saskaņā ar šo regulu reģistrēto datu pareizību un datu iesniegšanas termiņu ievērošanu, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas jomā paredzēto pienākumu izpildi. Tāpēc dalībvalstis izveido datorizētu validācijas sistēmu, kura jo īpaši ietver:
 - a) procedūras, lai pārbaudītu visu saskaņā ar šo regulu reģistrēto datu kvalitāti;
 - b) visu saskaņā ar šo regulu reģistrēto datu kontrolpārbaudes, analīzi un verifikāciju;
 - c) procedūras, lai pārbaudītu visu saskaņā ar šo regulu reģistrēto datu iesniegšanas termiņu ievērošanu.
2. Validācijas sistēma nodrošina iespēju tūlīt konstatēt attiecīgo datu nesakritību un nekavējoties veikt turpmākus pasākumus.
3. Lai izveidotu 1. punktā minēto validācijas sistēmu, dalībvalstis izveido datorizētu datubāzi, ņemot vērā datu kvalitātes principu, kas piemērojams datorizētām datubāzēm.
4. Dalībvalstis nodrošina to, ka datubāze sniedz informāciju par turpmākiem pasākumiem nesakritību gadījumā, ļauj identificēt zvejas kuģus vai uzņēmējus, attiecībā uz kuriem datu nesakritība ir konstatēta atkārtoti, un nodrošina iespēju

koriģēt nepareizos datu ierakstus. Šādā gadījumā dalībvalsts skaidri identificē koriģētos datus un norāda šādas korekcijas iemeslu.

5. Ja 1. punktā minētos datus nepārtraida elektroniski, dalībvalstis nodrošina to, ka tie tūlīt tiek manuāli ievadīti datubāzē.
6. Dalībvalstis nepārtraukti, sistemātiski un rūpīgi validē visus 1. punktā minētos datus, pamatojoties uz automatizētiem datorizētiem algoritmiem un mehānismiem, jo īpaši izmantojot datu kontrolpārbaudi.
7. Ja ir konstatēta radniecīgu datu nesakritība, dalībvalsts veic vajadzīgo izmeklēšanu un attiecīgi rīkojas, ja ir iemesli aizdomām, ka izdarīts pārkāpums.

103. pants Datu paziņošana

1. Lai verificētu 102. pantā minēto datu pilnīgumu un kvalitāti, dalībvalstis nodrošina to, ka Komisijai jebkurā laikā bez iepriekšēja paziņojuma ir tieša, reāllaika piekļuve 102. pantā minētajai datorizētajai datubāzei. Komisijai ir iespēja lejupielādēt minētos datus par jebkuru laikposmu vai jebkuru kuģu skaitu.
2. Validācijas sistēmas konstatētās nesakritības un šādu nesakritību gadījumā veiktie turpmākie pasākumi ir saistīti ar attiecīgajiem datiem tādā veidā, ka, meklējot informāciju 106. pantā paredzētās oficiālās tīmekļa vietnes drošajā daļā, var izsekot šādām konstatētām nesakritībām un veiktajiem turpmākajiem pasākumiem. Datu saņemšanas, datu ievadīšanas un datu validācijas datumiem, kā arī turpmāko pasākumu datiem, jābūt skaidri redzamiem.
3. Validācijas sistēmas datus, kas darīti pieejami 106. pantā paredzētajā oficiālajā tīmekļa vietnē, atjaunina reāllaikā.
4. Ja Komisija izmeklēšanā ir konstatējusi nesakritības datus, kas ievadīti dalībvalsts validācijas sistēmā, tā var pieprasīt, lai dalībvalsts koriģētu minētos datus, un informē pārējās dalībvalstis.
5. Sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas piemērošanai, jo īpaši standartizēta formāta izveidošanai 102. pantā minēto datu lejupielādei, pieņem saskaņā ar 111. pantā minēto procedūru.

II nodaļa Datu konfidencialitāte

104. pants Personas datu aizsardzība

1. Dalībvalstis un Komisija nodrošina to, ka tiek ievēroti visi piemērojamie noteikumi, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 45/2001 un Direktīvā 95/46/EK.

2. Fizisku personu vārdus nepaziņo Komisijai vai citai dalībvalstij, izņemot gadījumus, kad šāda paziņošana ir izteikti paredzēta šajā regulā vai ir vajadzīga, lai novērstu pārkāpumus, apsūdzētu tajos vai verificētu šķietamus pārkāpumus. Šā panta 1. punktā minētos datus nepāraida, ja vien tie nav apkopoti ar citiem datiem formā, kas neļauj tieši vai netieši identificēt fiziskas personas.

105. pants

Konfidencialitāte, dienesta noslēpums un komercnoslēpums

1. Dalībvalstis un Komisija veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka saskaņā ar šo regulu savāktos un saņemtos datus apstrādā konfidenciali un tiek ievēroti visi noteikumi par dienesta noslēpumu un komercnoslēpumu saturošiem datiem.
2. Datus, ar ko savstarpēji apmainījušās dalībvalstis un Komisija, nenosūta citām personām kā vien tām, kuras strādā dalībvalstu vai Kopienas iestādēs un kuru amata pienākumu izpildei vajadzīga šāda piekļuve, ja vien dalībvalstis, kuras nosūta datus, nav devušas skaidru attiecīgu piekrišanu.
3. Šā panta 1. punktā minētos datus neizmanto citam nolūkam kā vien tam, kas paredzēts šajā regulā, ja vien datu sniedzējas iestādes nav devušas skaidru piekrišanu minēto datu izmantošanai citiem nolūkiem un tiek ievērots nosacījums, ka spēkā esošie noteikumi dalībvalstī, kuras iestāde saņem datus, šādu izmantošanu vai paziņošanu neaizliedz.
4. Datus, kuri saskaņā ar šo regulu paziņoti personām, kas strādā kompetentajās iestādēs, tiesās, citās valsts iestādēs un Komisijā vai tās norīkotā struktūrā, un kuru izpaušana apdraudētu:
 - a) privātpersonas privātuma un integritātes aizsardzību saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par personas datu aizsardzību;
 - b) fiziskas vai juridiskas personas komerciālās intereses, tostarp intelektuālo īpašumu;
 - c) tiesvedību un juridiskas konsultācijas;
 - d) inspekciju vai izmeklēšanu tvērumu,atļauj izpaust tikai tad, ja tas ir vajadzīgs, lai pārtrauktu vai aizliegtu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpšanu, un informācijas paziņotāja iestāde piekrīt to izpaušanai.
5. Uz minētajiem datiem attiecas tāda pati aizsardzība, kas līdzīgiem datiem noteikta to saņēmējas dalībvalsts tiesību aktos un attiecīgajos noteikumos, kuri piemērojami Kopienas iestādēm.
6. Šā panta 1. līdz 6. punktu neuzskata par šķērsli saskaņā ar šo regulu iegūtu datu izmantošanai tiesiskās darbībās vai tiesvedībā, kas vēlāk uzsāktas par kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu neievērošanu. Dalībvalsts kompetentās iestādes,

kas nosūta datus, tiek informētas par visām instancēm, kurās minētos datus izmanto šādiem nolūkiem.

7. Šis pants neskar pienākumus par savstarpējo palīdzību krimināllietās atbilstīgi starptautiskajām konvencijām.

III nodaļa

Oficiālas tīmekļa vietnes

106. pants

Oficiālas tīmekļa vietnes

1. Šīs regulas mērķu izpildei katra dalībvalsts vēlākais līdz 2010. gada 1. jūnijam izveido oficiālu tīmekļa vietni, kas pieejama internetā un satur 107. un 108. pantā minēto informāciju. Tīmekļa vietnes izveidē ievēro “Tīmekļa pieejamības iniciatīvas” pamatnostādnes. Dalībvalstis paziņo Komisijai savas oficiālās tīmekļa vietnes adresi. Komisija var nolemt izstrādāt kopīgus standartus un procedūras, lai nodrošinātu pārredzamu saziņu pašu dalībvalstu starpā, kā arī starp dalībvalstīm, aģentūru un Komisiju, tostarp regulāru aktuālās informācijas pārraidi par reģistrētajām zvejas darbībām saistībā ar zvejas iespējām.
2. Katras dalībvalsts oficiālajā tīmekļa vietnē ir publiski pieejamā daļa un drošā daļa. Minētajā tīmekļa vietnē katra dalībvalsts ievada, uztur un regulāri atjaunina datus, kas vajadzīgi kontroles nolūkiem saskaņā ar šo regulu.

107. pants

Publiski pieejamā tīmekļa vietnes daļa

1. Savas tīmekļa vietnes publiski pieejamajā daļā dalībvalstis nekavējoties publicē:
 - a) to norīkoto kompetento iestāžu nosaukumus un adreses, kas atbild par zvejas licenču un zvejas atļauju izdošanu, kā minēts 7. pantā;
 - b) apstiprināto ostu sarakstu, kurās veic pārkraušanu citā kuģī, norādot to darba laiku, kā minēts 18. pantā;
 - c) vienu mēnesi pēc daudzgadu plāna stāšanās spēkā un pēc Komisijas apstiprinājuma — apstiprināto ostu sarakstu, norādot to darba laiku, kā minēts 34. pantā, un 30 dienas pēc tam — saistītos nosacījumus, lai reģistrētu un ziņotu daudzgadu plānā ietvertu sugu daudzumu katrā izkrāvējumā;
 - d) sīku informāciju par kontaktpunktiem zvejas žurnālu, iepriekšēju paziņojumu, pārkraušanas deklarāciju, izkraušanas deklarāciju, pārdošanas zīmju, pārņemšanas deklarāciju un pārvadājuma dokumentu nosūtīšanai vai iesniegšanai, kā minēts 14., 17., 18., 21., 54., 57. un 58. pantā;

- e) karti ar tā apgabala koordinātām, kurā noteiks pagaidu zvejas liegums reāllaikā, kā minēts 45. pantā, norādot lieguma ilgumu un nosacījumus, kas reglamentē zvejniecības konkrētajā lieguma teritorijā;
- f) lēmumu noteikt zvejas liegumu atbilstīgi 26. pantam un visu vajadzīgo informāciju.

*108. pants
Tīmekļa vietnes drošā daļa*

1. Tīmekļa vietnes drošajā daļā katra dalībvalsts izveido, uztur un atjaunina šādus sarakstus un datubāzes:
 - a) to amatpersonu sarakstus, kas ir atbildīgas par 65. pantā minētajām inspekcijām;
 - b) elektronisko datubāzi amatpersonu sagatavoto inspekcijas un pārraudzības ziņojumu apstrādei, kā minēts 69. pantā;
 - c) kuģu satelītnovērošanas sistēmas datnes, ko reģistrējis to zvejas uzraudzības centrs, kā minēts 9. pantā;
 - d) elektronisko datubāzi, kurā ir visu zvejas licenču saraksts, kā arī zvejas atļauju saraksts, kuras izdotas un pārvaldītas saskaņā ar šo regulu, skaidri norādot nosacījumus un informāciju par visiem apturēšanas un anulēšanas gadījumiem;
 - e) elektronisko datubāzi, kurā ir visi attiecīgie dati par zvejas iespējām, kā minēts 23. pantā;
 - f) elektronisko datubāzi, kurā reģistrēti visi kopējās zivsaimniecības politikas pārkāpumi, tostarp piemērotās sankcijas, attiecībā uz kuģiem, kuri peld ar to karogu, un attiecībā uz to valstspiederīgajiem, kā minēts 85. pantā;
 - g) elektronisko datubāzi savākto datu pilnīguma un kvalitātes verificēšanai, kā minēts 102. pantā.
2. Tīmekļa vietnes drošajā daļā katra dalībvalsts izveido ar zveju saistītu valsts līmeņa informācijas sistēmu, kas ļauj veikt tiešu elektronisku informācijas apmaiņu ar citām dalībvalstīm, Komisiju vai tās norīkoto struktūru, kā minēts 109. pantā.
3. Attiecībā uz tīmekļa vietnes drošo daļu katra dalībvalsts nodrošina attālo piekļuvi Komisijai vai tās norīkotajai struktūrai. Dalībvalsts piešķir piekļuvi Komisijas amatpersonām, pamatojoties uz elektroniskiem sertifikātiem, ko sagatavojusi Komisija vai tās norīkotā struktūra.
4. Datus, kas iekļauti tīmekļa vietņu drošajā daļā, dara pieejamus tikai konkrētiem lietotājiem, ko šādam nolūkam pilnvarojušas dalībvalstis vai Komisija vai tās norīkotā struktūra. Minētajām personām dara pieejamus tikai tos datus, kas tām vajadzīgi to uzdevumu un darbību veikšanai, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu, un tāpēc uz tām attiecas noteikumi, kas reglamentē šādu datu izmantošanas konfidencialitāti.

5. Datus, kas iekļauti tīmekļa vietnes drošajās daļās, uzglabā tikai tik ilgi, cik tas vajadzīgs šīs regulas mērķu izpildei, taču vienmēr vismaz trīs kalendāros gadus, sākot no gada, kas ir nākamais pēc informācijas reģistrēšanas gada.

XIII SADAĻA ĪSTENOŠANA

109. pants

Dalībvalstu administratīvā sadarbība

1. Iestādes, kas ir atbildīgas par šīs regulas īstenošanu dalībvalstīs, sadarbojas cita ar citu, ar trešo valstu iestādēm, ar Komisiju un tās norīkoto struktūru, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai.
2. Tādēļ tiek izveidota savstarpējas palīdzības sistēma, kurā ietver noteikumus par informācijas apmaiņu pēc iepriekšēja vai pēkšņa pieprasījuma. Izveido arī automatizētu informācijas sistēmu, kurā izmanto valstu datubāzes.
3. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 111. pantā minēto procedūru.

110. pants

Ziņošanas pienākumi

1. Reizi četros gados dalībvalstis nosūta Komisijai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu.
2. Uz dalībvalstu iesniegto ziņojumu un pašas novērojumu pamata Komisija reizi piecos gados sagatavo ziņojumu, ko iesniedz Padomei un Eiropas Parlamentam.
3. Komisija 5 gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā izvērtē, kā šī regula ietekmējusi kopējo zivsaimniecības politiku.
4. Dalībvalstis nosūta Komisijai ziņojumu, kurā izklāstīti pamatprincipi, kuri ievēroti, izmantojot pamatdatus ziņojumu sagatavošanā.

111. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2371/2002 30. pantu.
2. Ja ir norāde uz šo pantu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.
3. Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais laikposms ir viens mēnesis.

112. pants
Grozījumi Padomes Regulā (EK) Nr. 768/2005

Padomes Regulu (EK) Nr. 768/2005 groza šādi.

1. Regulas 3. pantā iekļauj šādu punktu:
 - “i) palīdzēt kopējās zivsaimniecības politikas kontroles sistēmas vienveidīgā ieviešanā, konkrēti:
 - organizēt dalībvalstu kontroles darbību operatīvo koordināciju, lai īstenotu īpašas kontroles programmas, NNN kontroles programmas un starptautiskas kontroles programmas;
 - veikt valstī izveidoto kontroles sistēmu revīziju un organizēt dalībvalstu sadarbību saistībā ar to kontroles sistēmām ar augstu valsts iestāžu vai neatkarīgu kvalificētu organizāciju atbalstu;
 - veikt uzdevumu izpildei vajadzīgās inspekcijas.”
2. Regulas 5. pantā
 - a) ar šādu tekstu aizstāj 1. punktu:

“1. Aģentūras veiktā operatīvā koordinācija attiecas uz visu to darbību kontroli, uz ko attiecas kopējā zivsaimniecības politika.”
 - b) iekļauj šādu punktu:

“3. Pastiprinātas dalībvalstu darba operatīvās koordinācijas nolūkā aģentūra kopā ar attiecīgajām dalībvalstīm var izveidot darbības plānus un koordinēt to īstenošanu.”
3. Regulas 7. pantu aizstāj ar šādu:

“7. pants
Palīdzība Komisijai un dalībvalstīm

Aģentūra palīdz Komisijai un dalībvalstīm, lai nodrošinātu to pienākumu pilnīgu, vienveidīgu un efektīvu izpildi saskaņā ar kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, tostarp cīņā pret NNN zveju un to attiecībās ar trešām valstīm. Aģentūra jo īpaši:

- a) izveido un izstrādā pamatprogrammu dalībvalstu zivsaimniecības inspekcijas instruktoru mācībām un organizē papildu mācības un seminārus minētajiem inspektoriem un citiem kontroles darbībās iesaistītiem darbiniekiem;
- b) izveido un izstrādā pamatprogrammu Kopienas inspektoru mācībām pirms to pirmās norīkošanas darbā un regulāri organizē papildu mācības un seminārus minētajiem inspektoriem;

- c) pēc dalībvalstu lūguma veic ar dalībvalstu kontroles pasākumiem saistītu preču un pakalpojumu kopīgu iepirkumu, kā arī gatavo un koordinē dalībvalstu kopīgu izmēģinājuma projektu īstenošanu;
- d) izstrādā kopīgas darbības procedūras saistībā ar kontroles darbībām, ko kopīgi veic divas vai vairākas dalībvalstis;
- e) izstrādā kritērijus kontroles un inspekcijas līdzekļu apmaiņai starp dalībvalstīm un starp dalībvalstīm un trešām valstīm un šādu līdzekļu nodrošināšanai no dalībvalstu puses;
- f) veic riska analīzi, pamatojoties uz zvejas datiem par nozvejām, izkrāvējiem un zvejas piepūli, kā arī riska analīzi par neziņotiem izkrāvējiem, *inter alia* datus par nozvejām un importu salīdzinot ar datiem par eksportu un par vietējo patēriņu;
- g) pēc Komisijas vai dalībvalstu pieprasījuma izstrādā kopīgu inspekcijas metodiku un procedūras;
- h) palīdz dalībvalstīm ievērot savas un Kopienas saistības, un citas starptautiskas saistības, ieskaitot cīņu pret NNN zveju, un saistības, ko uzlikušas reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas;
- i) veicina un koordinē vienotas riska pārvaldības metodikas izstrādi savas kompetences jomā;
- j) koordinē un veicina sadarbību starp dalībvalstīm un kopīgus standartus paraugu ņemšanas plānu izstrādei, kas noteikti Kopienas tiesību aktos.”

Padomes Regulā (EK) Nr. 768/2005 iekļauj šādu nodaļu:

“IIIa nodaļa. Aģentūras pilnvaras

17.a pants

Dalībvalstu veiktas inspekcijas

1. Neskarot izpildes pilnvaras, kas ar Līgumu piešķirtas Komisijai, Aģentūra palīdz Komisijai novērtēt un kontrolēt, kā dalībvalstis piemēro kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus. Aģentūra var inspicēt valsts iestādes un privātos uzņēmējus dalībvalstīs. Šādā nolūkā tā var saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību normām:
 - a) pārbaudīt attiecīgos reģistrus, datus, procedūras un visus citus attiecīgos materiālus;
 - b) izgatavot kopijas vai izrakstus no šādiem reģistriem, datiem, procedūrām un citiem materiāliem;
 - c) pieprasīt paskaidrojumu uz vietas;
 - d) iekļūt visos attiecīgajos objektos vai transportlīdzekļos.

2. Aģentūras amatpersonas uzrāda rakstisku pilnvarojumu, kurā norādīta to identitāte un statuss. Aģentūra pieņemamā laikā pirms inspekcijas informē attiecīgo dalībvalsti par plānoto inspekciju un amatpersonu vārdiem.
3. Attiecīgā dalībvalsts piekrīt šādām inspekcijām un nodrošina to, ka arī visas attiecīgās organizācijas un personas piekrīt šādām inspekcijām.
4. Ja uzņēmējs pretojas šādai inspekcijai, attiecīgā dalībvalsts sniedz vajadzīgo palīdzību Aģentūras pilnvarotajām amatpersonām, lai dotu tām iespēju veikt inspekciju.
5. Ziņojumus, kas sagatavoti, īstenojot šo pantu, nosūta attiecīgajai dalībvalstij un Komisijai.

17.b pants
Aģentūras pasākumi

Aģentūra attiecīgā gadījumā:

- a) izdod rokasgrāmatas par saskaņotiem inspekcijas standartiem;
- b) izstrādā norādījumus, kuros atspoguļo labāko praksi kopējās zivsaimniecības politikas kontroles jomā, tostarp par kontroles amatpersonu mācībām, un regulāri atjaunina šādus norādījumus;
- c) uzrauga kopējās zivsaimniecības politikas kontroles vispārējo funkcionēšanu, arī atsevišķās dalībvalstīs. Tas var ietvert dalībvalstu apmeklējumus;
- d) sniedz Komisijai vajadzīgo tehnisko un administratīvo atbalstu tās uzdevumu izpildē;
- e) uzrauga valsts amatpersonu mācību un valstī pieejamo kontroles līdzekļu līmeni un kvalitāti.

17.c pants
Sadarbība

1. Dalībvalstis un Komisija sadarbojas ar Aģentūru un sniedz tai vajadzīgo palīdzību, lai tā varētu veikt savu uzdevumu.
2. Pienācīgi ņemot vērā atšķirīgās tiesību sistēmas atsevišķās dalībvalstīs, Aģentūra veicina sadarbību starp dalībvalstīm un starp dalībvalstīm un Komisiju, lai izstrādātu saskaņotus kontroles standartus, ievērojot Kopienas tiesību aktus un ņemot vērā labāko praksi dalībvalstīs un atzītus starptautiskos standartus.

17.d pants
Ārkārtas vienība

1. Ja Komisija pēc savas ierosmes vai vairāku dalībvalstu pieprasījuma konstatē situāciju, kas ietver tiešu, netiešu vai potenciālu nopietnu risku kopējai

zivsaimniecības politikai, un ja risku ar esošiem līdzekļiem nevar aizkavēt, novērst vai samazināt, nedz arī pienācīgi pārvaldīt, par to tūlīt paziņo Aģentūrai.

2. Aģentūra, kas rīkojas pēc šāda paziņojuma saņemšanas vai pēc savas ierosmes, tūlīt izveido ārkārtas vienību un par to informē Komisiju.

17.e pants

Ārkārtas vienības uzdevumi

1. Aģentūras izveidotā ārkārtas vienība atbild par to, lai savāktu un novērtētu visu attiecīgo informāciju un apzinātu pieejamās iespējas, lai pēc iespējas efektīvāk un ātrāk aizkavētu, novērstu vai samazinātu risku kopējai zivsaimniecības politikai.
2. Ārkārtas vienība var lūgt jebkuras tādas valsts iestādes vai privātpersonas palīdzību, kuras kompetenci tā uzskata par vajadzīgu, lai efektīvi reaģētu uz ārkārtas situāciju.
3. Aģentūra veic vajadzīgo koordināciju, lai pienācīgi un laikus reaģētu uz ārkārtas situāciju.
4. Ārkārtas vienība attiecīgā gadījumā informē sabiedrību par attiecīgajiem riskiem un veiktajiem pasākumiem.

17.f pants

Daudz gadu darba programma

1. Aģentūras daudz gadu darba programmā iestrādā vispārējos mērķus, pilnvaras, uzdevumus, darbības rādītājus un prioritātes katrai Aģentūras darbībai 5 gadu laikā. Tajā ietver personāla politikas plānu un aplēses par budžeta apropriācijām, kas jādara pieejamas mērķu sasniegšanai minētajā 5 gadu periodā.
2. Daudz gadu darba programmu sagatavo atbilstīgi uz darbību balstītas pārvaldības sistēmai, kā arī Komisijas izstrādātai metodikai. To pieņem Valde.
3. Gada darba programmai, kas minēta 23. panta 2. punkta c) apakšpunktā, jābūt saistītai ar daudz gadu darba programmu. Tajā skaidri norāda papildinājumus, grozījumus vai svītrojumus salīdzinājumā ar iepriekšējā gada darba programmu un sekmes daudz gadu darba programmas vispārējo mērķu un prioritāšu sasniegšanā.

17.g pants

Sadarbība jūrlietās

1. Aģentūra veicina integrētas ES jūrniecības politikas īstenošanu un jo īpaši integrēta ES kuģošanas pārraudzības tīkla izveidošanu, darot ES iestādēm, struktūrām un dalībvalstīm pieejamas savas operatīvās sistēmas, kā arī datus par zvejas uzraudzību un noteikumu ievērošanu.
2. Pēc Valdes informēšanas izpilddirektors var Aģentūras vārdā noslēgt administratīvus nolīgumus ar citām struktūrām jautājumos, uz ko attiecas šī regula. Izpilddirektors šādu sarunu sākumposmā informē par to Komisiju.

*17.h pants
Sīki izstrādāti noteikumi*

1. Sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas īstenošanai pieņem saskaņā ar procedūru, kas minēta Regulas (EK) Nr. 2371/2002 30. panta 2. punktā.
2. Minētie noteikumi jo īpaši var attiekties uz plānu formulējumu reaģēšanai uz ārkārtas situāciju, ārkārtas vienības izveidi un piemērojamām praktiskajām procedūrām.”

*113. pants
Grozījumi citās regulās*

1. Regulu (EK) Nr. 2371/2002 groza šādi.
 - a) Regulas 21. pantu aizstāj ar šādu:

“Kontrolē piekļuvi ūdeņiem un resursiem un 1. pantā izklāstīto darbību veikšanu un nodrošina kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu. Šādā nolūkā izveido Kopienas sistēmu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu uzraudzībai, pārraudzībai, inspekcijai un izpildei.”
 - b) Svītro 22. līdz 28. pantu.
2. Padomes Regulā (EK) Nr. 423/2004³⁸ svītro V nodaļu.
3. Padomes Regulā (EK) Nr. 811/2004³⁹ svītro 7., 8., 10., 11., 12. un 13. pantu.
4. Padomes Regulā (EK) Nr. 2166/2005⁴⁰ svītro 9., 10., 11., 12. un 13. pantu.
5. Padomes Regulā (EK) Nr. 2115/2005⁴¹ svītro 7. pantu.
6. Padomes Regulā (EK) Nr. 388/2006⁴² svītro 7., 8., 10. un 11. pantu.
7. Padomes Regulā (EK) Nr. 509/2007⁴³ svītro 6., 8., 9. un 10. pantu.
8. Padomes Regulā (EK) Nr. 676/2007⁴⁴ svītro 10., 11., 12., 14. un 15. pantu.
9. Padomes Regulā (EK) Nr. 1098/2007⁴⁵ svītro 15. un 25. pantu.
10. Padomes Regulā (EK) Nr. 847/96 svītro 5. pantu.

³⁸ OV L 70, 9.3.2004., 8. lpp.

³⁹ OV L 185, 27.5.2004., 1. lpp.

⁴⁰ OV L 345, 28.12.2005., 5. lpp.

⁴¹ OV L 340, 23.12.2005., 3. lpp.

⁴² OV L 65, 7.3.2006., 1. lpp.

⁴³ OV L 122, 11.5.2007., 7. lpp.

⁴⁴ OV L 157, 19.6.2007., 1. lpp.

⁴⁵ OV L 248, 22.9.2007., 1. lpp.

114. pants
Atcelšana

Atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 2847/93 un Padomes 1994. gada 27. jūnija Regulu (EK) Nr. 1627/94, kas paredz vispārīgus noteikumus attiecībā uz īpašām zvejas atļaujām.

115. pants
Atsauces

Atsauces uz noteikumiem, kas svītroti saskaņā ar 113. pantu, un uz regulām, kas atceltas saskaņā ar 114. pantu, uzskata par atsaucēm uz šo regulu un lasa saskaņā ar II pielikumā iekļauto atbilstības tabulu.

XIV SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

116. pants
Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2010. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

I PIELIKUMS

KONKRĒTI INSPEKCIJAS MĒRĶAPJOMI DAUDZGADU PLĀNIEM

Mērķis

1. Katra dalībvalsts nosaka konkrētus inspekcijas mērķapjomus saskaņā ar šo pielikumu.

Stratēģija

2. Veicot zvejas darbību inspekciju un pārraudzību, galvenokārt pievēršas kuģiem, kas varētu zvejot daudzgadu plānā ietvertas sugas. Izlases veida inspekcijas, ko veic attiecībā uz daudzgadu plānā ietvertu sugu pārvadāšanu un tirdzniecību, izmanto kā papildu kontrolpārbaudes mehānismu, lai noteiktu inspekcijas un pārraudzības efektivitāti.

Prioritātes

3. Uz dažādiem zvejas rīkiem attiecas dažādi prioritātes līmeņi atkarībā no apjoma, kādā uz flotēm attiecas zvejas iespēju limiti. Tāpēc katra dalībvalsts nosaka īpašas prioritātes.

Mērķapjomi

4. Ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc tam, kad stājas spēkā regula, ar ko izveido daudzgadu plānu, dalībvalstis ievieš inspekcijas grafikus, ņemot vērā turpmāk izklāstītos mērķus.

Dalībvalstis precizē un apraksta piemērojamo paraugu ņemšanas stratēģiju.

Komisijai pēc pieprasījuma ir pieeja paraugu ņemšanas plānam, ko izmanto dalībvalstis.

a) Inspekcijas intensitāte ostās

Principā sasniedzamajai precizitātei jābūt vismaz tādai pašai, kādu sasniegtu, izmantojot vienkāršu izlases veida paraugu ņemšanas metodi, saskaņā ar kuru inspicē 20 % (pēc svara) no visu daudzgadu plānā ietvertu sugu izkrāvējiem dalībvalstī.

b) Tirdzniecības inspekcijas intensitāte

Inspicē 5 % no daudzgadu plānā ietvertu sugu daudzumiem, kas piedāvāti pārdošanai izsolē.

c) Inspekcijas intensitāte jūrā

Elastīgs mērķapjoms: jānosaka pēc tam, kad ir sīki izanalizēta zvejas darbība katrā apgabalā. Jūrā veiktu inspekciju mērķapjoms attiecas uz patrulēšanas dienu skaitu jūrā pārvaldības apgabalos, un var noteikt atsevišķu mērķapjomu dienām, kurās patrulē konkrētos apgabalos.

- d) Intensitāte novērošanai no gaisa

Elastīgs mērķapjoms: jānosaka pēc tam, kad ir sīki izanalizēta zvejas darbība katrā apgabalā un ņemti vērā pieejamie resursi, kas ir dalībvalsts rīcībā.

II PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EEK) Nr. 2847/93	Šī regula
1. panta 1. punkts	1. un 2. pants
1. panta 2. punkts	5. panta 3. punkts
1. panta 3. punkts	2. pants
2. pants	5. pants
3. pants	9. pants
4. pants	5. pants
5. panta a), b) punkts	65. pants
5. panta c) punkts	8. pants
6. pants	14., 15., 16. pants
7. pants	17. pants
8. pants	21. pants
9. panta 1., 2., 3., 4. punkts	54., 55. pants
9. panta 4.b punkts	57. pants
11. pants	18., 19. pants
12. pants	
13. pants	58. pants
14. pants	52. pants
15. pants	23., 25. pants
16. pants	24. pants
17. pants	5., 65. pants
19. pants	102., 103. pants
19.a pants	
19.b pants	
19.c pants	
19.d pants	
19.e pants	14. pants
19.f pants	

19.g pants	
19.h pants	
19.i pants	
19.j pants	
20. pants	37., 38. pants
20.a pants	
21. panta 1., 2., 3. punkts	26., 27. pants
21. panta 4. punkts	28. pants
21.a pants	26., 27. pants
21.b pants	23., 25. pants
21.c pants	27. pants
22. pants	
23. pants	97., 98. pants
V sadaļa	IV sadaļas II nodaļa
28. panta 1. punkts	48. pants
28. panta 2. punkts	60. pants
28. panta 2.a punkts	48. pants
28.c pants	9., 14. pants
28.a, b, c, d, e, f, g, h pants	
29. pants	88., 89., 90., 91., 92., 93. pants
30. pants	94. pants
31. panta 1., 2. punkts	81. pants
31. panta 3. punkts	82. pants
31. panta 4. punkts	78. pants
32. pants	80. pants
33. pants	81. pants
34. pants	
34.a pants	109. pants
34.b pants	89. pants
34.c pants	87. pants

35. pants	110. pants
36. pants	111. pants
37. pants	104., 105. pants
38. pants	3. pants
39. pants	114. pants
40. pants	116. pants
Regula (EK) Nr. 2371/2002	Šī regula
21. pants	1., 2. pants
22. panta 1. punkts	6., 7., 9., 14., 66. pants
22. panta 2. punkts	50., 52., 54., 58., 66. pants
23. panta 3. punkts	5. panta 3. punkts, 5. panta 5. punkts, 11. pants
23. panta 4. punkts	28. panta 2. punkts, 97. pants
24. pants	5. pants, VII sadaļa, 61., 83. pants
25. pants	VII sadaļas III, IV nodaļa
26. panta 1. punkts	88. pants
26. panta 2. punkts	101. pants
26. panta 4. punkts	27. pants
27. panta 1. punkts	88.–91. pants
27. panta 2. punkts	93., 94. pants
28. panta 1. punkts	109. pants
28. panta 3. punkts	71.–73. pants
28. panta 4. punkts	70. pants
28. panta 5. punkts	64. pants
Regula (EK) Nr. 1627/94	Šī regula
Visa regula	7. pants
Regula (EK) Nr. 423/2004	Šī regula
9. pants	14. panta 2. punkts
11. pants	17. pants
12. pants	34. pants
13. pants	14. panta 3. punkts

14. pants	36. pants
15. panta 1. punkts	53. panta 4. punkts
Regula (EK) Nr. 811/2004	Šī regula
7. pants	14. panta 2. punkts
8. pants	17. pants
10. pants	14. panta 3. punkts
11. pants	35. pants
12. pants	53. panta 4. punkts
Regula (EK) Nr. 2166/2005	Šī regula
9. pants	14. panta 3. punkts
10. pants	53. panta 1. punkts
12. pants	35. pants
13. pants	53. panta 4. punkts
Regula (EK) Nr. 2115/2005	Šī regula
7. pants	14. panta 3. punkts
Regula (EK) Nr. 388/2006	Šī regula
7. pants	14. panta 3. punkts
8. pants	53. panta 1. punkts
10. pants	35. pants
11. pants	53. panta 4. punkts
Regula (EK) Nr. 509/2007	Šī regula
6. pants	14. panta 3. punkts
8. pants	35. pants
9. pants	53. panta 4. punkts
Regula (EK) Nr. 676/2007	Šī regula
10. pants	14. panta 2. punkts
11. pants	14. panta 3. punkts
12. pants	53. panta 1. punkts
14. pants	35. pants
15. pants	53. panta 4. punkts

Regula (EK) Nr. 1098/2007	Šī regula
15. pants	14. panta 3. punkts
Regula (EK) Nr. 847/96	Šī regula
5. pants	97. pants